

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய
கந்த புராணம் - பகுதி 2
உற்பத்திக் காண்டம் (726- 1328)

**kantapurANam of kAcciyappa
civAccAriyAr
part 2 /canto 1 (verses 726 -
1328)**

In tamil script, Unicode format

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to

Shaivam.org for providing us

with the electronic version of this work and giving us permission to release the same as part of Project Madurai etext collections.

Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2006 .
Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய
கந்த புராணம்
காண்டம் 1 (உற்பத்திக் காண்டம்)

9. கணங்கள் செல் 726 - 754

படலம்

10.

திருக்கல்யாணப் 755- 850

படலம்

11. திருவவதாரப் 851- 977

படலம்

12. துணைவர் 978 - 1014

வரு படலம்

13. சரவணப் 1015 - 1051

படலம்

14.

திருவிளையாட்டுப் 1052 - 1179

படலம்

15. தகரேறு 1180 - 1204

படலம்

16. அயனைச் 1205 - 1223

சிறைபுரி படலம்

17. அயனைச் 1224 - 1265

சிறை நீக்கு படலம்

18. விடைபெறு 1266 - 1310

படலம்

19. படையெழு 1311 - 1328

படலம்

உ

செந்திலாண்டவன் துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

**9. கணங்கள் செல் படலம் (726 -
754)**

726 அந்த வேலையிற்

கயிலையில் எம்பிரா

னருளால்

நந்தி தேவரை விளித்துநம்

மணச்செயல் நாட

முந்து சீருடை யுருத்திர

கணங்கள்மான் முதலோர்

இந்தி ராதியர் யரையுந்

தருதியென் றிசைத்தான்.

727 இன்ன லின்பமின் றாகிய
பரமன்ஈ துரைப்ப
கன்ன யப்புட னிரைந்துபின்
நந்தியெம் பெருமான்
அன்னர் யாவரும்
மணப்பொருட் டுற்றிட
அகத்துள்
உன்னல் செய்தனன்
அவரெலா மவ்வகை
யுணர்ந்தார்.

2

728 உலக முய்ந்திட வெம்பிரான்
மணம்புரி யுண்மை
புலன தாதலும் அவனருண்
முறையினைப் போற்றி
மலியும் விம்மிதம் பத்திமை
பெருமிதம் மகிழ்ச்சி
பலவும் உந்திடக் கயிலையை

முன்னியே படர்வார்.

3

729 பாலத் தீப்பொழி

விழியுடைப் பஞ்சவத்தி
திரனே

மூலத் தீப்புரை

விடைப்பெருங் கேதுவே

முதலாஞ்

சூலத் தீக்காத் தாயிர

கோடியோர் சூழக்

காலத் தீப்பெயர் உருத்திரன்

வந்தனன் கடிதில்.

4

730 சுழல லுற்றிடு சூறையும்

வடவையுந் தொலைய

முழுது யிர்த்தொகை அலமர

வுயிர்க்குமொய்ம்

புடையோர்

எழுப திற்றிரு கோடிபா ரிடத்
தொகை யீண்ட

மழுவ லத்தின னாயகூர்
மாண்டனும் வந்தான்.

5

731 நீடு பாதலத் துறைபவர்
நெற்றியங் கண்ணர்
பீடு தங்கிய வல்வகை
நிறத்தவர் பெரியர்
கோடி கோடியா முருத்திர
கணத்தவர் குழுவோடு
ஆட கேசனா முருத்திரன்
கயிலையில் அடைந்தான்.

6

732 கோர மிக்குயர் நூறுபத்
தாயிர கோடி
சார தத்தொகை சூழ்தரச்
சதுர்முகன் முதலோர்
ஆரு மச்சுறச் சரபமாய்

வந்தருள் புரிந்த
வீர பத்திர வருத்திரன்
வந்தனன் விரைவில்.

7

733 விண்டு தாங்குறு முலகுயிர்
முழுதுமோர் விரலிற்
கொண்டு தங்குறு குறட்படை
கோடிநூ நீண்டப்
பண்டு தாங்கலந் தரியரன்
இருவரும் பயந்த
செண்டு தாங்குகைம்
மேலையோன் மால்வரை
சென்றான்.

8

734 முந்தை நான்முகன்
விதிபெறான் மயங்கலும்
முக்கட்
டந்தை யேவலால் ஆங்கவன்
நெற்றியந் தலத்தின்

வந்து தோன்றிநல்
லருள்செய்து வாலுணர்
வளித்த

ஐந்து மாறுமா முருத்திரர்
தாமும்வந் தடைந்தார்.

9

735 இத்தி றத்தரா முருத்திரர்
அல்லதை யேனை
மெத்து பல்புவ னங்களு
மளித்தவண் மேவி
நித்தன் அன்புறும் உருத்திர
கணங்களும் நெறிசேர்
புத்தி யட்டக முதல்வரும்
வந்தனர் பொருப்பில்.

10

736 தொட்ட தெண்கடல்
யாவையுந் துகளினால்
தூர்க்கும்
எட்டு நூறெனுங் கோடிபா

ரிடத்தொகை யீண்டக்
கட்டு செஞ்சடைப் பவர்முத
லாகவே கழறும்
அட்ட மூர்த்திகள் தாங்களும்
ஒருங்குடன் அடைந்தார்.

11

737 கூறு கொண்டிடு தெழிப்பினர்
எம்பிரான் விழிநீர்
நாறு கொண்டுள கலத்தொடு
பொடிபுனை நலத்தோர்
நூறு கொண்டிடு கோடிபூ
தத்தொடு நொடிப்பின்
வீறு கொண்டகுண் டோதரன்
போந்தனன் வெற்பில்.

12

738 அண்டம் யாவையும்
உயிர்த்தொகை
யனைத்தையும் அழித்துப்
பண்டு போலவே தந்திட

வல்லதோர் பரிசு
கொண்ட சாரதர் நூற்றிரு
கோடியோர் குழுமக்
கண்ட கன்னனும் பினாகியும்
வந்தனர் கயிலை.

13

739 ஆன னங்களோ ராயிரம்
இராயிரம் அங்கை
மேனி வந்தபொன்
மால்வரை புரைநிற மேவித்
தானை வீரர்நூற் றைம்பது
கோடியோர் சாரப்
பானு கம்பனாந்
தலைவன்ஒண் கயிலையிற்
படர்ந்தான்.

14

740 தங்கள் சீர்த்தியே மதித்திடு
கடவுளர் தலையும்
பங்கி யாகிய கேசமும்

படைகளும் பறித்துத்
துங்க மெதிய கணங்கள்பல்
கோடியோர் சூழ்ச்
சங்கு கன்னன்வந் திறுத்தனன்
தடவரை தன்னில்.

15

741 காள கண்டனுந் தண்டியும்
நீலனுங் கரனும்
வாள்வ யம்பெறு விச்சுவ
மாலியும் மற்றும்
ஆளி மொய்ம்பின ராயபல்
பூதரும் அனந்தம்
நீளி ருங்கடற் றானையோ
டணைந்தனர் நெறியால்.

16

742 கூற்றின் மொய்ம்பினைக்
கடந்திடு சாரதக் குழுவோர்
நூற்று முப்பது கோடியோர்
சூழ்ந்திட நொய்தின்

மாற்ற லார்புரம் அட்டவன்
தாளிஆணை வழிபட்
டேற்ற மிக்கா சானன்அக்
கயிலையில் இறுத்தான்.

17

743 எகின மாகிய மால்அயன்
வாசன் இமையோர்
புகலு மாதிரங் காவலர்
கதிர்மதி புறக்கோள்
மிகைய தாரகை அன்னைகள்
வசுக்கள்வே றுள்ளார்
மகிழும் விஞ்சையர்
முனிவரர் யாவரும் வந்தார்.

18

744 வாலி தாகிய மறைகள்ஆ
கமங்கள்மந் திரங்கள்
ஞால மாதிய பூதங்கள்
உலகங்கள் நகர்கள்
கால மானவை ஏனைய

பொருளெலாங் கடவுட்
கோல மெய்திவந் திறுத்தன
கயிலையிற் குறுகி.

19

745 இந்த வாசற்றினாற்
கயிலையில் யாவரும் யாவும்
வந்த தன்மையை நோக்கியே
ஆற்றவு மகிழ்ந்து
நந்தி யுள்புகுந் தமலனுக்
கித்திறம் நவில
முந்தை அன்னவர் யாரையுந்
தருகென மொழிந்தான்.

20

746 புராரி யித்திரம் மொழிதலுஞ்
சிலாதனார் புதல்வன்
ஓராய்மு தற்கடை குறுகியே
உருத்திர கணங்கள்
முராரி யாதியாம் விண்ணவர்

முனிவரெல் லோரும்
விராவு நீர்மையிற் சென்றிடக் 21
கோயிலுள் விடுத்தான்.

747 விடுத்த காலையில்
அரியணை மீமிசை
விளங்கிக்
கடுத்த யங்கிய கண்டன்வீற்
றிருப்பது காணூஉ
அடுத்த வன்புடன் யாவரும்
இறைஞ்சியே அவன்சீர்
எடுத்து நீடநின் றேத்தியே
அணுகினர் இமைப்பில். 22

748 நீண்ட சீருருத் திரார்தமை
நிறைந்தபல் கணத்தை
ஈண்டு தேவரை முனிவரை
வீற்றுவீற் றிசையா
ஆண்டு தன்விரற் சுட்டியே

ஆதிநா யகற்குக்
காண்டல் செய்துநின்
றேத்தினன் வேத்திரக்
கரத்தொன்.

23

749 ஆர ழற்பெயர் அண்ணல்கூர்
மாண்டன்ஆ டகத்தோன்
வீர பத்திரன் முதலுருத்
திரகண மேத்தப்
பாரி டத்தவர் யாவரு
மெம்பிரான் பாங்கிற்
சேர லுற்றுநின் றேத்தினர்
பணிந்தசிந் தையராய்.

24

750 அன்ன காலையில்
நான்முகன் எம்பிரான்
அணிவான்
உன்னி யேமுடி முதலிய
பல்கல னுதவிப்

பொன்னி னாயதோர் பீடிகை
யிற்கொடு போந்து
முன்ன ராகவைத்
திறைஞ்சியே இத்திரம்
மொழிவான்.

25

751 ஐய கேளுனக் கில்லையாற்
பற்றிகல் அடியேம்
உய்யு மாறிவண் மணஞ்செய
வுன்னினை உன்பால்
மையல் மாசுணப்
பணியெலா மாற்றிமற் றிந்தச்
செய்ய பேரணி அணிந்தரு
ளென்று செப்பினனே.

26

752 பங்க யாசனன் குறையிரந்
தினையன பகர
அங்கண் மூரல்செய்

தன்புடன் நீயளித் திடலால்
இங்கு நாமிவை அணிந்தென
மகிழ்ந்தன மென்னார்
செங்கை யாலணி
கலத்தினைத் தொட்டருள்
செய்தான்.

27

753 பிரமன் அன்புகண் டிவ்வகை
யருள்செய்த பின்னர்
ஒருதன் மெய்யணி
பணிகளே யணிகளா
யுறுவான்
திருவுளங்கொள அவ்வகை
யாகிய செகத்தை
அருள்பு ரிந்திடு பராபரற்
கிச்செயல் அரிதோ.

28

754 கண்டி யாவரு மற்புத
மடைந்துகை தொழலும்

வண்டு லாங்குழற் கவுரி*பா
லேகுவான் மனத்திற்
கொண்டு பாங்குறை
தலைவருக் குணர்த்தியே
குறிப்பாற்
பண்டு மாலயற் கரியவன்
எழுந்தனன் படர.

29

(* கவுரி - கௌரி - கௌரவண்ணம்
உடையவள்; கிரிராஜ புத்திரி
எனினுமாம். கௌரம் -
பொன்போன்ற வண்ணம்.)

ஆகத் திருவிருத்தம் - 754

**10. திருக்கல்யாணப் படலம் (755-
850)**

755 நாற்ற டம்புயக் கண்ணுதல்
நந்தியம் பெருமான்
போற்றி முன்செல அமரரும்
முனிவரும் புகழ்
வேற்ற தும்புரு நாரதர்
விஞ்சையர் யாரும்
பாற்றி யக்கமும் நீழலு
மாமெனப் பாட.

1

756 சொன்ம றைத்தொகை ஆகம
முதலிய துதிப்பப்
பொன்மை பெற்றதன்
கோநகர் நீங்கியே பொற்றாள்
வன்மை பெற்றகுண்
டோதரன் மொய்ம்பிடை
வைத்துச்
சின்ம யத்தனி மால்விடை
ஏறினன் சிவனே.

757 விடையின் மீமிசைத்
 தோன்றியே யெம்பிரான்
 விளங்கப்
 புடையின் வந்தவ ரல்லது
 திருநகர்ப் புறத்துக்
 கடையின் நின்றவர் யாவருங்
 கண்டுகண் களியா
 அடைய வேபணிந்
 தேத்தினர் அளக்கரின்
 ஆர்த்தார்.

758 நந்தி மேல்கொண்டு நந்திமே
 வறுதலும் நந்தித்
 தந்தி மாமுகத் தவுணர்கோன்
 இலமரத் தடிந்தோன்
 ஐந்து நூற்றொழு கோடிபூ

தப்படை யணுக

வந்து வந்தனை செய்துமுன்

போயினன் மாதோ.

4

759 கதிருஞ் சோமனுங்

கவிகையுஞ் சீகரங் காலும்

உததி யண்ணல்சாந்

தாற்றியும் உம்பர்தங்

கோமான்

புதிய கால்செயும் வட்டமு

மெடுத்தனர் புடைபோய்

முதிரும் ஆர்வமோ டப்பணி

புரிந்தனர் முறையால்.

5

760 பேரி கொக்கரை சல்லிகை

கரடிகை பீலி

சாரி கைத்துடி தண்ணுமை

குடமுழாத் தடாரி

போரி யற்படு காகளம்

வயிர்முதற் புகலுஞ்
சீரி யத்தொகை இயம்பினர்
பாரிடத் திறலோர்.

6

761 அத்தன் ஏவலால் உருத்திரர்
குழுவுமா லலயனும்
மெய்த்த வம்புரி முனிவரும்
ஏனைவிண் ணவரும்
மொய்த்த தேரொடு
மானமாப புள்ளிவை
முதலாந்
தத்த மூர்திமேல் கொண்டனர்
செய்பணி தவாதோர்.

7

762 தாழ்ந்து தன்பணி புரியுமத்
தலைவருந் தவத்தாற்
காழ்ந்த நெஞ்சடைப் பூதரு
மேனைய கணமுஞ்

சூழ்ந்து சென்றிடக்
கயிலையை அகன்றுதொல்
லுலகம்
வாழ்ந்தி டும்படி யேகினன் 8
இமையமால் வரைமேல்.

763 வார்ப்பெ ரும்பணை யாதிய
வரம்பில்பல் லியத்தின்
ஆர்ப்பு மெங்கணும்
வெளடளிடை யின்றியே
யகல்வான்
தூர்ப்பின் ஈண்டிய
தானையின் ஓதையுஞ்
சுரர்கள்
ஆர்ப்பும் வாழ்த்தொலி
அரவமும் புணரியுண்
டெழுமால். 9

764 வேறு

அனைய தன்மையி லாதியம்
பண்ணவன்
பனிகொள் வெற்பிற்
படரஅம் மன்னவன்
இனிய கேளொ டெதிர்கொடு
தாழ்ந்துதன்
புனித மாநக ரிற்கொடு
போயினான்.

10

765 போத லோடும் புனிதன்
வரத்தினைக்
காத லாற்கண்டு கண்களப்
பாகியே
ஆதம் எய்திநின் றஞ்சலித்
தேத்தியே
வீதி யாவும் விழாவயர்ந்
திட்டவே.

11

766 மிண்டி நின்றிடும் வீதியின்

மாதரார்

அண்டர் நாயகன் அற்புதப்

பேருருக்

கண்டு தாழ்ந்து கரைதவிர்

காதலாந்

தெண்டி ரைப்படிந்

தார்செயல் வேறிலார்.

12

767 நிறைத்த பூண்களும்

நேர்ந்தபொன் னாடையும்

நறைத்த சாந்தமும்

நாண்மலர்க் கண்ணியும்

பிறைத்தி ருச்சடைப்

பிஞ்ஞுகன் பேரெழில்

மறைத்த தென்று மனந்தளர்

வார்சிலர்.

13

768 உய்யு மாறென் உவர்தமைக்

காண்டலு

வெய்ய காமக் கனல்கூட
வேவுறுந்
தைய லார்கள் தனுவுறு
நீறுகொல்
ஐய ராகத் தணிந்ததென்
பார்சிலர்.

14

769 எழாலை யன்னசொல்
ஏந்திழை மாதரார்
குழாம கன்று குழகனைச்
சேர்தலுங்
கழாலு கின்றபல் காழுடை
மேகலை
விழாதி றைஞ்சினர்
மெல்லிய லார்சிலர்.

15

770 அல்லி சேர்தரும் அம்புய
மீமிசை
வல்லி யன்னவர் வான்துகில்

சோர்வுறா
மெல்ல வீழ்தலும் மின்னிடையார்க்கெலாம்
இல்லை யோபுனை
யென்றுரைப் பார்சிலர்.

16

771 வாசம் வீழ்தலும் வந்துவந்தில்லிடைத்
தூசு டுத்தில மென்றொார்
துகில்புனைந்
தாசை யோடுசென் றன்னதும்
வீட்டியே
ஊசல் போன்றனர்
ஒண்டொடி மார்சிலர்.

17

772 மாண்ட சாயன் மடந்தைய
ரேதனை
வேண்டி மால்கொடு வீடுறும்

வேலையில்
ஈண்டு போற்று கெனவுமெண்
ணாததோ
ஆண்ட கைக்கிய லாகுமென் 18
பார்சிலர்.

773 கரும்பு நேர்மொழிக் காரிகை
மாதரார்
விரும்பி வேண்டவு மேவலர்
போலுமால
அரும்பொன் மேனியெம்
மண்ணலுக் குள்ளமும்
இரும்பு கொல்லென்
றியம்பிடு வார்சிலர். 19

774 நெருக்கு பூண்முலை
நேரிழை யார்க்குமால்
பெருக்கி னாரவர் பேதுற
லோர்கிலார்

உரைப்ப தென்கொல்
உயிர்க்குயி ராகியே
இருக்கு மிங்கிவர் என்றுரைப்
பார்சிலர்.

20

775 திருகு வார்சடைச் செய்யனை
நோக்கிநின்
றுருகு வார்சிலர் உள்ளுற
வெம்பியே
கருகு வார்சிலர் காதலி
மாரொடும்
பெருகு காதலைப் பேசுகின்
றார்சிலர்.

21

776 வேறு ளார்மெய்
விளர்ப்பினை நோக்கியே
ஈறி லாரை இவரணைந்
தூர்கொலோ

நீறு மெய்யின் நிலவிய
தென்றவார்ச்
சீறி யேயிகல் செய்திடு
வார்சிலர்.

22

777 கட்டு செஞ்சடைக் கான்மிசை
யூர்தர
விட்ட வெண்மதி மெல்லிய
லார்தமைச்
சுட்ட தம்ம சுமப்பதென்
நீரெனாக்
கிட்டி நின்று கிளத்திடு
வார்சிலர்.

23

778 கஞ்ச மேலய னாதிக்
கடவுளர்
தஞ்ச மென்று சரண்புக
வுண்டதோர்
நஞ்சின் வெய்யகொல்

நங்கையர் கொங்கைமேல்
துஞ்சு கின்ற துயிலதென்
பார்சிலர்.

24

779 பின்ன ருள்ள பொருந்தொழி
லாற்றுவான்
துன்னு வீரெனில் தொல்குழு
ஆடவர்
நன்ன லத்தொடு நண்ணமின்
னாரையே
இன்னல் செய்வதென்
என்றுரைப் பார்சிலர்.

25

780 சாற்றி யிங்கினி யாவதென்
தையல்மீர்
ஏற்றின் மேவினர் எம்மை
மணந்திட
மாற்றி லாத மலைமகள்
போலயாம்

நோற்றி லேமென

நொந்துயிர்ப் பார்சிலர்.

26

781 தேவர் உய்யத் திருமணஞ்

செய்திட

மேவு கின்றவர் மெல்லியல்

மங்கையர்

ஆவி கொள்ள அமைந்தனர்

இத்திறம்

ஏவர் செய்வ ரெனஉரைப்

பார்சிலர்.

27

782 மையல் வேழம் வயப்புலி

போல்வரும்

வெய்யர் தம்மை மெலிவிப்ப

தன்றியே

நொய்ய மான்புரை

நோக்கியர்க் குந்துயர்

செய்யு மோவெனச்

செப்புக்கின் றார்சிலர்.

28

783 நங்கள் கொற்றவன் நற்றவத்

தாற்பெறு

மங்கை பாலின்

மணப்பொருட் டேகினர்

இங்கெ மக்கினி மைத்திறஞ்

செய்கலார்

சங்க ரர்க்குத் தகாதிதென்

பார்சிலர்.

29

784 பேதை நீரவர் பேரிளம்

பெண்மையோர்

ஆதி யந்தத் தணங்கினர்

இன்னணம்

வீதி தோறும் விரவியத்

தாருக

மாத ராரினும் மாதர்பெற்

றாரரோ.

30

785 பண்டை வேதன் பதத்தினும்
பேரெழில்
கொண்டு நின்றவக் கோநகர்
வீதியின்
அண்டம் வெஃக அணிபடுத்
திட்டவை
கண்டு போந்தனன் கண்ணுத
லண்ணலே.

31

786 செய்ய தான செழுங்கம
லாசனத்
தையல் காமுறத் தக்கன
வீதிகள்
பைய நீங்கிப் பராபரை
யாகிய
ஐயை கோயில் அணித்தென
நண்ணினான்.

32

787 வேந்தன் ஏவலின் வேதங்கள்

இன்றுகா
றாய்ந்து நாடற் கரியவெம்
மண்ணல்முன்
பூந்த டம்புனல் பூரித்த
பல்குடம்
ஏந்தி வந்தனர் மாதவர்
எண்ணிலார்.

33

788 இருவ கைப்படு மெண்வகை
மங்கலப்
பொருண்மை முற்றவும்
பூவையர் பற்பல
வரிசை யிற்கொடு வந்தெதிர்
எய்தினர்
அரிய யற்கரி தாகிய
அண்ணல்முன்.

34

789 அறுகு நிம்பம் அடிசில்
அரிசனஞ்

சிறுகும் ஐயவி செம்பஞ்சின்
வித்திவை

குறுகு தண்புனற் கொள்கல
மேந்தியே

மறுகில் வந்தனர் மங்கையர்
எண்ணிலார்.

35

790 நெருக்கு பூண்முலை

நேரிழை யாரவர்

பொருக்கெ னாவெதிர்

போந்துயிர் யாவினும்

இருக்கும் ஆதி யிறைவனை
யேத்தியே

தருக்கொ டேநின்று தந்தொழி
லாற்றினார்.

36

791 எங்கள் நாதன் எதிருற

எண்ணிலா

மங்கை மார்கடர் மன்னிய

தட்டைகள்
செங்கை யிற்கொடு சென்று
வலன்வளைஇ
அங்கண் மும்முறை
அன்பொடு சுற்றினார்.

37

792 ஆன காலை அருமணச்
சாலைமுன்
ஞான நாயகன் நட்பொடு
நண்ணியே
வானு லாய மழவிடை
நீங்கினான்
யான மீதினின் றியாரும்
இழிந்திட.

38

793 விடையி ழிந்துழி
மேனைவிண் ணாட்டவர்
மடமின் னாரொடு வந்து

பராபரன்

அடிகண் மீதினில்

ஆன்பொழி பால்கொடு

கடிதின் ஆட்டினள்

கைதொழு தேகினாள்.

39

794 நாதன் அவ்வழி நந்திக

ளுய்த்திடும்

பாது கைக்கட் பதமலர்

சேர்த்தியே

போதன் மாதவன் பொற்கரந்

தந்திடக்

கோதில் மாமணக் கோயிலுள்

எய்தினான்.

40

795 வேறு

பல்லிய மியம்ப வானோர்

பரவவிஞ் சையர்கள் பாட

ஒல்லெனக் கணங்க ளார்ப்ப

உருத்திரர் யாருஞ் சூழ
மெல்லெனச் செல்லும்
அண்ணல் விரிஞ்சனும்
மாலும் வேண்ட
மல்லலங் கோயி லுள்ள
வனப்பெலாம் நோக்க
லுற்றான்.

41

796 உலாவுறு சுரும்பு மூசா
ஒண்மலர்ச் சோலை வாலி
நிலாவுறழ் புனல்சே ரோடை
நெடுந்தடம் நிறம்வே றாகிக்
குலாவுமண் டபங்க ளின்ன
கொண்டியல் வனப்புக்
காட்டிச்
சிலாதனன் மதலை கூறச்
சென்றுசென் றிறைவன்
கண்டான்.

42

797 கண்டலுந் தம்போல் தங்கள்
காமர்விண் ணகரந் தானும்
மண்டல வரைப்பின் வந்து
வைகிய தாங்கொ லென்னா
அண்டர்கள் வாவி கேணி
அகன்புனல் குடைந்துங்
காமர்

தண்டலை யாடல் செய்துந்
தலைத்தலை திரிதந் துற்றார்.

43

798 நந்தியந் தேவு காட்ட
நல்வனப் பனைத்தும்
நோக்கிக்
கந்தமென் போது வேய்ந்த
கடிமணச் சாலை தன்னில்
இந்திர நீலத் திட்ட
எழில்நலத் தவிசி னும்பர்
வந்துவீற் றிருந்தான் எல்லா

மறைகட்கும் மறையாய்
நின்றான்.

44

799 வீற்றிருந் தருளு மெல்லை
வீரபத் திரன்தீப் பேரோன்
ஆற்றல்கொள் கூர்மாண்
டேசன் ஆடகன் ஐயன்
ஏனோர்
போற்றிசெய் அயனே மாலே
புரந்தரன் முனிவர் தேவர்
ஏற்றிடு தவிசு தோறும்
இருந்தனர் இறைவற் சூழ.

45

800 வேறு

அமையப்படும் அப்பொழு
தத்தினில் ஆதி யண்ணல்
விமலத்திரு மாமணங்
காணுற மேலை யண்டச்
சுமையுற்றிடும் எப்புவ

னத்தருந் தொக்க நீரால்
இமையச்சயி லந்துளங் குற்ற
திடுக்கண் எய்தி.

46

801 பொன்பா லிமையந்
துளங்குறறுழிப் போற்று
சேடன்

தன்பால் அவனி யெனலாந்
துலைத்தட்டி ரண்டின்
வன்பால தான படபா
லதுதாழ மற்றைத்
தென்பால தாற்ற
உயர்ந்திட்டது தேவர் உட்க.

47

802 ஓங்குற் றதுதென்
புவிபாதலும் உம்ப ரெல்லாம்
ஏங்குற் றனர்மண்
ணுகோர்கள் இடுக்க ணுற்றுத்
தீங்குற் றனவோ எமக்கென்று

தியக்க முற்றார்
பாங்குற் றிடுதொன்
முனிவோரும் பரிய லுற்றார். 48

803 இன்னோ ரெவருஞ்
சிவனேயென் றிரங்க
லோடும்
முன்னோனு மன்ன
செயல்கண்டு முறுவ லெய்தி
அன்னோர் குறைநீத்
திடநந்தியை நோக்கி ஆழி
தன்னோர் கரத்திற்
செறித்தானைத் தருதி
யென்றான். 49

804 என்றா னதுகாலையில் நந்தி
யிறைஞ்சி யேகிக்
குன்றாத கும்ப
முனிவன்றனைக் கூவ

அங்கட்

சென்றான் அவனைக்

கொடுபோய்ச்சிவன் முன்ன

ருய்ப்ப

மன்றார் கழல்கள் பணிந்தான்

மலயத்து வள்ளல்.

50

805 தாமுந் தவத்தொன்

றனைக்கண்ணுதற் சாமி

நோக்கித்

தாமுங் குறியோய்

இவண்யாவருஞ் சார்த

லாலே

தாமும் புவிதக் கினமுத்தரஞ்

சால ஓங்கத்

தாமுஞ் சுவர்க்க நிலனுந்

நனிதாமு மன்றே.

51

806 தெருமந் துழலுந்

தரைமன்னுயிர் செய்த
தொல்லைக்
கருமந் தனைவிட்
டயர்வெய்திக் கலங்குகின்ற
பெருமந் தரமே முதலாய
பிறங்கல யாவும்
அருமந்த மேரு வரையுந்தவ
றாகு மம்மா.

52

807 ஆனான் முனிகேள்
ஒருநீயிவ் வசலம் நீங்கித்
தேனார் மருத வளமேயதென்
னாடு நண்ணி
வானார் பொதிய
மலைமேவுதி வைய
மெல்லாம்
மேனா ளெனவே நிகராதி
விளங்கு மென்றான்.

53

808 பிறையொன்று வேணிப்
பரனிங்கிது பேச லோடும்
அறையொன்று தீஞ்சொற்
றமிழ்மாமுனி அச்ச மெய்திக்
குறையொன் றியான்செய்
துளனோகொடி யேனை
ஈண்டே

உறையென் றிலைசே
ணிடைச்செல்ல வுரைத்தி
எந்தாய்.

54

809 என்னக் குறிய
முனிவன்றனை எந்தை
நோக்கி
உன்னைப் பொருவும்
முனிவோர் உலகத்தி
லுண்டோ
அன்னத் தவனும்

உனைநேர்கிலன் ஆத லால்நீ
முன்னிற் றெவையுந்
தவறின்றி முடித்தி மன்னோ. 55

810 வேறுற்றிடு தொன்முனி
வோர்களின் விண்ணு
ளோரின்
ஈறுற்றிடு மோவிது செய்கை
எவர்க்கும் மேலாம்
பேறுற்ற நின்னால்
முடிவாகும் பெயரு கென்று
கூறுற் றிடலும் முனியீது
குறித்து ரைப்பான்.

56

811 வான்செய்த மேனி
நெடுமான் மகவேள்வி
மன்னன்
தேன்செய்த கஞ்சத்

தயனிற்கவிச் செய்கை
தீயேன்
தான்செய் திடவே
பணித்திட்டனை தன்மை
யீதேல்
நான்செய் ததுவே
தவம்போலும் நலத்த
தெந்தாய்.

57

812 ஈங்கிப் பணியை
யளித்தாயெனில் எந்தை
யுன்றன்
பாங்குற்ற புத்தேள்
மணக்காட்சி பணிந்தி டாமல்
நீங்கற் கரிதாங்
கவல்கின்றதென் னெஞ்ச
மென்ன
ஓங்கற் கயிலைத்

தனிநாயகன் ஓத லுற்றான். 58

813 வேறு

சிந்தைய தழுங்க லின்றித்
தென்மலைச் சேறி அங்கண்
வந்துநம் வதுவைக் காட்சி
வழங்குதும் மகிழ்ந்து காண்டி
நந்தமை யுன்னி யாங்கே
நாள்சில இருத்தி பின்னர்
முந்தையி லெமது பாங்கர்
வருதியால் முனிவ என்றான். 59

814 என்றிவை அமலன் செப்ப

இசைதரு புலத்தினாகி
மன்றமர் கழல்க டம்மைப்
பன்முறை வணக்கஞ் செய்து
நின்றுகை தொழுது போற்றி
நெடிதுயிர்த் தரிதின் நீங்கித்
தென்றிசை யெல்லை

நோக்கிச் சிறுமுனி கடிது
போனான்.

60

815 கிற்புறு மாயை வல்ல
கிரவுஞ்ச வரையும் விந்த
வெற்பதும் வன்மை சிந்த
வில்வல னொடுவா தாவி
கற்பனை யகன்று மாயக்
காவிரி நீத்தத் தோடு
முற்பகல் படர்ந்த தென்ன
முனிவரன் தென்பாற்
போனான்.

61

816 மறைபுகல் வேள்வி யாற்று
மாவலி வலிகொள் காட்சிக்
குறியவன் துணையாய்
மற்றோர் குறளுமுண்
டாங்கொ லென்னா

நெறியெதிர் அவுணர்
தம்முள் ஒருசிலர் நில்லா
தோடச்

சிறுமுனி வானம் நீந்திச்
சிமையமா மலயம் புக்கான்.

62

817 முண்டகன் வலிகொண் டுற்ற
முவெயில் அழிப்பான்
முன்னி

அண்டரும் புவன முற்று
மாகிய கொடிஞ்சி மானேர்
பண்டொரு பதத்தா லூன்றிப்
பாதலத் திட்ட அண்ணல்
கொண்டதொல் லுருவ
முன்னிக் குறுமுனி அங்கண்
உற்றான்.

63

818 பொதியம தென்னும்

வெற்பிற் புனிதமா முனிவன்
வைகத்

துதியுறு வடபாற் றென்பாற்
புவனியோர் துலைபோ
லொப்ப

அதுபொழு துயிர்க ளானோர்
அணங்கொரீஇ அரனை
யேத்தி

மதிமகிழ்ந் தமர்ந்தார்
தொல்லை வதுவையின்
செய்கை சொல்வாம்.

64

819 கதுமென மலயந் தன்னிற்
கடமுனி சேற லோடு
முதுமைகொ ளிமையம் புக்க
முனிவருஞ் சுரருந் தேர்ந்து
மதிமலி சடையெம் மண்ணல்
வரம்பில்பே ரருளும்

அன்னோன்

பதமுறை வழிபட் டோர்தம்
பான்மையும் பரவ லுற்றர்.

65

820 அங்கது பொழுது தன்னில்
அரசன திசைவால் எங்கள்
சங்கரி ஐயை காப்பச்
சசியென்பான் அடைப்பை
ஏந்தக்

கங்கைகள் கவரி வீசக்
காளிகள் கவிகை பற்றப்
பங்கய மான்கை பற்றிப்
பாரதி பரவ வந்தாள்.

66

821 வந்திடு முலகை ஈன்றாள்
வதுவையஞ் சாலை நண்ணி
அந்தமொ டாதி யில்லான்
அடிகளை வணங்க
முன்னோன்

முந்துறு தவிசின் றன்பான்
முற்றிழை யிருத்தி யென்ன
இந்திரை முதலோர் யாரு
மெத்திட இருத்தநதா ளன்றே.

67

822 இருந்திடு மெல்ல தன்னில்
ஏலவார் குழலி யென்னுங்
கருந்தடங் கண்ணி னாளைக்
கண்ணுதற் பராப ரற்கு
விரைந்தருள் செய்ய வுன்னி
வேந்தன திசைவான் மேனை
பெருந்தடம் புனலுஞ் சந்து
மலர்களும் பிறவுந் தந்தாள்.

68

823 தருதலு மிமையத் தண்ணல்
தாழ்ந்தன னிருந்து தேவி
சிரகநீர் விடுப்ப ஆதி
திருவடி விளக்கிச் சாந்தம்

விரைமலர் புனைந்து நின்ற
வியன்கடன் பலவுஞ் செய்து
பொருவரு மகிழ்ச்சி யோடு
பூசனை புரிந்தான் மாதோ. 69

824 பூசனை புரிந்த பின்னர்ப்
புவனமீன் றாடன் கையைப்
பாசம தகன்ற தொல்சீர்ப்
பரஞ்சுடர் கரத்துள் வைத்து
நேசமொ டளித்தே னென்னா
நெடுமறை மனுக்கள் கூறி
வாசநல் லுதக முய்த்தான்
மருகனென் றவனை யுன்னி. 70

825 எங்குள பொருளுங் கோளு
மீதலுந் தானே யாகுஞ்
சங்கரன் உலக மெல்லாந்
தந்திடுங் கன்னி தன்னை
மங்கல முறையாற்

கொண்டான் மலைமகன்
கொடுப்ப வென்றால்
அங்கவன் அருளின் நீர்மை
யாரறிந் துரைக்கற் பாலார்.

71

826 ஆனதோ ரமைந் தன்னில்
ஆடினர் அமரர் மாதர்
கானம திசைத்தார் சித்தர்
கந்தரு வத்த ரானோர்
ஏனைய விருவர் தாமு
மேழிசைக் கீதஞ் செய்தார்
வானவர் முனிவர் யாரும்
மறைகளை யறைய லுற்றார்.

72

827 அல்லியங் கமலந் தன்னில்
அரிவையும் புண்டரீக
வல்லியும் மற்று னோரும்
மங்கலம் பாட லுற்றார்

சல்லரி திமிலை காளந்
தண்ணுமை சங்க மாதிப்
பல்லிய மியம்பிச் சூழ்ந்து
பாரிடத் தொகையோர்
ஆர்த்தார்.

73

828 அதுபொழு திமையத்
தண்ணல் ஆபொழிந் திட்ட
தீம்பால்
கதலிமாப் பலவின் தீய
கனிவகை நெய்தே னாதி
மதுரமாஞ் சுவையின்
வர்க்கம் பரம்பில வீற்று
வீற்று
நிதிகொள்பா சனத்தி லிட்டு
நிருமலன் முன்ன ருத்தான்.

74

829 மறைநெறி யினைய
வெல்லாம் மலைமக னுய்த்து

மற்றெறம்
மிறையிவை நுகர்தல்
வேண்டு மெனத்தொழ
இனிதே யென்னாக்
கறைமிடற் றணிந்த
மேலோன் கரத்தினால்
அவற்றைத் தொட்டாங்
குறுபெருங் கருணை செய்தே
உவந்தனங் கோடி
யென்றான்.

75

830 தொன்மைகொ ளருளின்
நீரால் துய்த்தன வாகத்
தொட்ட
நின்மல வுணவை மன்னன்
நேயமோ டங்கண் மாற்றி
இன்மலர் கந்தந் தீர்த்த
மிவற்றொடு மொருசா

ருய்ப்ப

நன்மகிழ் வோடு வேதா
நாயகற் குரைக்க லுற்றான்.

76

831 படங்கிளர் சேடன் தாங்கும்

பார்விசும் புறையும் நீரார்

அடங்கலும் மணஞ்செய்

போதத் தவ்வவர்கடுத்த

தாற்றி

நடந்திடு மொழுக்கம் எந்தை

நடத்திடல் வேண்டும் மன்றற்

சடங்கினி யுளது முற்றத்

தண்ணளி புரிதி யென்றான்.

77

832 என்னலு முறுவல் செய்தே

இறையருள் புரிய வேதன்

வன்னியு மதற்கு வேண்டும்

பொருள்களும் மரபிற் றந்து

பொன்னொடு புகரும் ஏனை

முனிவரும் புடையிற் சூழத்
தன்னிக ரில்லா மன்றற்
சடங்கெலாம் இயற்றல்
செய்தான்.

78

833 அந்தணர் கரண மெல்லா
மாற்றியே முடிந்த பின்னர்த்
தந்தையுந் தாயுமாகி
உலகெலாந் தந்தோர் தம்மை
முந்துற அயனும் பின்னர்
முகந்தனு மதற்குப் பின்னர்
இந்திரன் முனிவர் வானோர்
யாவரும் இறைஞ்ச லுற்றார்.

79

834 அரனுடன் உமையா டன்னை
யாங்கவர் பணித லோடும்
உருகெழு நிலையுட்
கொண்ட உருத்திரத் தலைவ
ரேனோர்

பரிசனர் கணங்கள் யாரும்
பணிந்தனர் அதன்பின் னாகக்
கிரியுறை யிறைவன்
மைந்தன் கேளொடு
வணக்கஞ் செய்தான்.

80

835 தமதுமுன் பணிகின் றோர்கள்
தமக்கெலா மீசன் றானும்
உமையும்நல் லருளைச்
செய்ய வோர்ந்திது பதமென்
றுன்னி
இமகிரி புரந்த வண்ணல்
ஈண்டுறை நீரர்க் கெல்லாம்
அமலன துணவு மற்றும்
அளிப்பனென் றகத்துட்
கொண்டான்.

81

836 ஆய்ந்திடு மறைகள் போற்று

மாதிதன் தீர்த்தம் போது
சாந்தமொ டவிகள் தம்மைச்
சதுர்முகன் முதல்வா
னோர்க்கும்
வாய்ந்திடு முனிவர்
யார்க்கும் மற்றுளார் தமக்கும்
மன்னன்
ஈந்திட வவற்றை அன்னோ
ரியாவரும் அணிந்துட்
கொண்டார்.

82

837 ஆலமா மிடற்றோற் கான
அமலமாம் பொருளை
யேற்றுச்
சீலமோ டணிந்துட் கொண்டு
சிந்தையுள் மகிழ்ந்து நந்தம்
மூலமாம் வினைகட் கின்றே
முடிபொருங் குற்ற தென்றார்

மேலவர் அன்று பெற்ற
வியப்பினை விளம்ப
லாமோ.

83

838 அனையதோர் காலை
தன்னில் அமலமாம்
பொருள்க டம்மைப்
பனிவரை யிறைவன் றானும்
பன்னியுந் தமரு ளாரும்
எனைவரு மருந்தி
மேற்கொண் டெல்லையில்
இன்ப முற்றார்
வினைவலி யொருவி
மேலாம் வீடுபே றடைந்து
வார்போல்.

84

839 தன்னுறு கணவன் துஞ்சத்
தாபத நிலைய ளாகி
இன்னலை யடைந்தங் குற்ற

இரதியவ் வெல்லை வந்து
மன்னுயிர் முழுது மீன்ற
மங்கையை மணந்த வள்ளல்
பொன்னடி வணங்கித்
தீயேன் புன்கணைத் தவிர்த்தி
யென்றாள்.

85

840 சீருறு கணவன் இல்லாள்
செப்பிய மாற்றங் கேளா
ஆருயிர் முழுதும் நின்றே
யனைத்தையு முணர்ந்து
கூட்டும்
பேரரு ளுடைய நாதன்
பேதுறல் மடந்தை யென்னா
மாரன்வந் துதிக்கும்
வண்ணம் மனத்திடை
நினைந்தா னன்றே.

86

841 நினைதரு மெல்லை தன்னில்
நெடியமான் முதலா வுள்ள
அனைவரு மருட்கை யெய்த
அழுங்கிய இரதி நோக்கி
மனமகிழ் சிறந்து கார்காண்
மஞ்ஞையிற் களிப்ப அங்கட்
குனிசிலை கொண்ட மாரன்
கொம்மெனத் தோன்றி
னானே.

87

842 முன்பொடு தோன்று மாரன்
முதல்வியோ டிருந்த நாதன்
பொன்புனை கமலத்
தாள்முன் போந்தனன்
தாழ்ந்து போற்றி
என்பிழை பொறுத்தி யென்ன
யாம்உனை முனியின்
அன்றோ

பின்பது தணிவ துள்ளம்
பேதுறல் மைந்த என்றான்.

88

843 எரிபுனை நமது நோக்கால்
இறந்தநன் னுடலம் நீறாய்
விரைவொடு போயிற் றன்றே
வேண்டினள் இரதி யன்னாட்
குருவமா யிருத்தி ஏனை
உம்பரோ டிம்மபர்க்
கெல்லாம்
அருவினை யாகி யுன்றன்
அரசியல் புரிதி என்றான்.

89

844 செய்வினை முறையால் ஈசன்
சித்தசற் கினைய கூறி
அவ்வவன் அரசுஞ் சீரு
மாணையும் வலியும் நல்கி
மைவிழி யிரதி யோடு
மன்னுதொல் புரத்துச் செல்ல

மெய்விடை யுதவ
அன்னோர் விரைந்துடன்
தொழுது போனார்.

90

845 இரதியும் மதனு மேக இந்திர
நீலத் திட்ட
அரியணை யிருந்த நாதன்
அம்மையொ டிழிந்து
அன்னோர்
திருவுரு வுடைய மேலோர்
தேவர்மா முனிவ ரெனோர்
பரவினர் செல்லப் பூதர்
பல்லியந் தெழிப்பச்
சென்றான்.

91

846 மன்னுயிர்ச் குயிராய்
நின்றோன் மால்விடை யேறி
மாதைக்

தன்னொரு பாங்கிற்
கொண்டு தழீஇக்கொடு
நடத்தி வானோர்
தொன்னிலை யமைந்து
செல்லத் துவன்றியே
கணங்கள் சுற்றப்
பொன்னிய லிமையந் தீர்ந்து
வெள்ளியம் பொருப்பில்
வந்தான்.

92

847 அன்னதோர் காலை மாலை
அயனைவெற் பரசை
வேள்வி
மன்னனை அமரர் தம்மை
முனிவரை மாத ரார்கள்
என்னவர் தமையுந் தத்த
மிடந்தொறு மேகும்
வண்ணம்

முன்னுற விடுத்தா னென்ப
மூலமும் முடிவு மிலோன்.

93

848 அடுகன லவன்கூர் மாண்டன்
ஆடகன் ஐயன் சிம்புள்
வடிவின னாதி யான
வரம்பிலா உருத்தி ரர்க்குங்
கடகரி முகத்தி னாற்குங்
கணங்களில் தலைமை
யோர்க்கும்
விடையினை யுதவி ஐயன்
வியன்பெருங் கோயில்
புக்கான்.

94

849 ஏறெனுங் கடவுள் மீதில்
இம்மென இழிந்து
அன்னோர்
கூறுடை முதல்வி யோடுங்

கோநகர் நடுவ ணெய்தி
ஆறணி சடையெம் மண்ணல்
அரியணைப் பீட மீதில்
வீறொடு தொன்மை
யேபோல் வீற்றிருந் தருளி 95
னானே.

850 அன்பினர்க் கௌவந் துள்ள
ஆதியம் பரமன் மாது
அன்புடை யாகச் சீயத்
தவிசின்வீற் றிருத்த லோடுந்
துன்பகன் றிருபா லாகித்
துவன்றிய உயிர்க ளெல்லாம்
இன்பொடு போக மாற்றி
இனிதமர் வுற்ற வன்றே. 96

ஆகத் திருவிருத்தம் - 850

11. திருவவதாரப் படலம் (851-

851 பற்பக லினைய வாற்றாற்
 படர்தலும் பின்னோர்
 வைகல்
 முற்படும் அயன்மால்
 வேள்வி முதலவன்
 திசைகாப் பாளர்
 சொற்படு முனிவர்
 வானோர் யாவருந்
 தொல்லை மேரு
 வெற்பினிற் குழுமிச் சூரால்
 மிகமெலிந் திரங்கிச்
 சொல்வார். 1

852 உலகினை அவுணர்க் கீந்தே
 யோகிபோல் வைகி
 நம்பால்

மெலிவினைப் படுத்தி
யாம்போய் வேண்டலும்
இரக்க மெய்தி
மலைமக டன்னை
வேட்டான் மைந்தனைத்
தந்து நம்மைத்
தலையளி புரியான் வாளா
இருப்பதென் தாணு
வானோன்.

2

853 இவறலு மிகலு மின்றி
யார்க்குமோர் பெற்றித்
ததாகி
அவரவர் வினைகள் நாடி
அதற்படு பொருளை
நல்குஞ்
சிவனையாம் வெறுத்தல்
குற்றஞ் சிறந்தநோன்

பியற்றி டாதே
தவறுசெய் தனமென்
றெம்மை நோவதே தக்க
தென்றார்.

3

854 ஆயினு மவன்றாள் போற்றி
அடையின்நன் கனைத்து
மாகுந்
தீயன வகலு மீது
திண்ணமாம் அதனால்
இன்னுங்
காய்கதிர் மதிசூழ் கின்ற
கயிலைய கிரியின் முக்கண்
நாயகற் கிதனைக் கூற
நாமெலாம் போது
மென்றார்.

4

855 போதர விசைந்த காலைப்

பொன்னலர் கமலப்
புத்தேள்
மேதகு பரமன் செய்கை
வினவியே ஏகல் வேண்டுந்
தூதுவ னொருவன்
றன்னைத் தூண்டிமுன்
னறிது மென்றே
ஊதையங் கடவு டன்னை
நோக்கியீ துரைக்க
லுற்றான்.

5

856 வடவரை யதனில் மூன்று
மாண்குவ டெறிந்து
வெளவி
உடல்சின வரவ முட்க
உதவியி லுய்த்த மைந்த
படர்மதி மிலைச்சுஞ்
சென்னிப் பண்ணவன்

செயலை வெள்ளிக்
கடிவரை நகரத் தெய்திக்
கண்டனை மீடி யென்றான். 6

857 பல்லிதழ் வனச மேலோன்
இனையன பகர நோன்றாள்
வில்லுடை மதன வேளை
விழித்தடு கடவுள் முன்னஞ்
செல்லுவ தரிது செல்லில்
தீமையே பயக்கு மென்பால்
ஒல்லுவ தன்றிச் செய்கை
உள்ளமும் வெருவு
மென்றான்.

7

858 கூற்றிது நிகழ்ந்த வேலைக்
கோகன தத்து மேலோன்
காற்றினுக் கரசை நோக்கிக்
கம்பலை கொள்ளேல்

யாண்டும்

ஊற்றமொ டுலவல் செய்யு

பொருவனை நீயே யன்றி

வீற்றொரு தேவ ருண்டோ 8

மேலிது புரிதற் பாலோர்.

859 உற்றுழி உதவி செய்வோர்

உலப்புறா தெவையும்

ஈவோர்

அற்றமில் தவத்தா றுற்றோர்

அமர்புரி வீர ராவோர்

மற்றொரு பொருளும்

வெகார் வருத்தமு மோரார்

ஆவி

இற்றிட வரினும் எண்ணார்

இனிதென மகிழ்வ ரன்றே. 9

860 ஆதலின் எங்கட் கெல்லாம்

ஆற்றிடு முதவிக் காகப்

போதியால் ஐய என்று
புகழ்ச்சியால் இனைய
பல்வே

றேதிடு பொருண்மை கூற
இசைந்தனன் எழுந்து தீயின்
காதலன் விடைகொண்
டேகிக் கயிலைமால்
வரையிற் சென்றான்.

10

861 குன்றதன் புடையில் வீழுங்
குரைபுன லாற்றின் ஆடி
மன்றலங் காமர் காவின்
மலர்மணம் அளாவி வாரித்
தென்றியா யசைந்து
மெல்லச் சினகரம் புகுது
மெல்லை

நின்றதோர் நந்தி காணூஉ
வுரப்பினன் நெடிது சீறி.

11

862 பொற்பிரம் பொன்று பற்றிப்
பொலன்முதற் கடையைப்
போற்றி
நிற்புறும் ஆணை வள்ளல்
நெடுஞ்சினத் துரப்ப
லோடுங்
கற்பொழி யெழிலி கான்ற
கனையொலி கேட்ட
பாம்பின்
முன்படர் கின்ற காலோன்
மொய்ம்பிலன் வெருவி
வீழ்ந்தான்.

12

863 வேறு
ஒல்லென வீழ்வுறும்
உயிர்ப்பின் காவலன்
எல்லையில அச்சமொ
டிரங்கி யேயெழீஇத்

தொல்லையின் உருக்கொடு
தோன்றி நந்திதன்
மல்லலங் கழல்களை
வணங்கிக் கூறுவான்.

13

864 மாலயன் மகபதி வானு

ளோரெலாம்

ஆலமர் கடவுளை யடைதல்

முன்னிநீ

காலைய தறிந்தனை கடிது

செல்கென

மேலுரை செய்தனர்

வினையி னேனுடன்

14

865 கறுத்திடு மிடறுடைக் கடவு

ளாடலைக்

குறிக்கரி தஞ்சுவல் குறுக

என்றியான்

மறுத்தனன் அனையர்தம்

வருத்தங் கூறியே
ஒறுத்தெனை விடுத்தன
ருடைய வன்மையால்.

15

866 ஆதலின் அடியனேன்
அஞ்சி யஞ்சியே
மேகு தென்றியாய் மெல்ல
வந்தனன்
ஓதிட நினைந்திலன்
உனக்கு மற்றிது
பேதைமை உயர்வினேன்
பிழைபொ றுத்திநீ.

16

867 தானவர் தொழவரு
தகையில் சூரனால்
மானம தொருவியே
வருத்துற் றோய்ந்தனன்
ஆனதொன் றுணர்கிலேன்
அறிவு மாழ்கினேன்

கூனைய தேவரு மினைய
நீரரே.

17

868 அறைதரு கணத்தரு ளாதி
யாகிய

இறைவநின் முனிவினுக்
கிலக்குற் றாரிலை
சிறியவென் பொருட்டினாற்
சீற்றங் கோடியோ
பொறைபுரிந் தருளெனப்
போற்றி வேண்டினான்.

18

869 ஆண்டகை நந்தியெம்

மடிகள் அவ்வழி
முண்டெழு தன்பெரு
முனிவு தீர்ந்தியாம்
ஈண்டுநின் னுயிர்தனை
யீதும் நிற்கலை
மீண்டனை போகென

விடைதந் தேவினான்.

19

870 சீரிய நந்தியந் தேவன்

ஏவலும்

மாருதன் அவனடி வணங்கி

வல்லையின்

நேரறு கயிலையின் நீங்கி

நீடுபொன்

மேருவில் விண்ணவர்

குழுவை மேவினான்.

20

871 மேவரு காலினான்

விரிஞ்சன் மாயவன்

பூவடி வந்தனை புரிந்து

நந்திதன்

காவலின் வன்மையும்

நிகழ்ந்த காரியம்

யாவதும் முறைபட இயம்பி

872 காற்றுரை வினவியே கமலக்
 கண்ணணும்
 நாற்றிசை முகத்தனும் நாகர்
 செம்மலுஞ்
 சாற்றருந் துன்பினர் தம்மி
 லோர்ந்திடாத்
 தேற்றமொ டினையன
 செப்பல் மேயினார்.

873 எந்தைதன் செய்கைதோர்ந்
 தேகு நீயென
 வெந்திறல் மருத்தினை
 விடுத்தும் ஆங்கவன்
 நந்திதன் னாணையால்
 நடுக்க முற்றிவண்
 வந்தனன் அச்சுறு மனத்த
 னாகியே.

874 மன்னிய கயிலைமால்
வரையின் யாமெலாம்
இன்னினி யேகியே ஈசன்
றன்முனம்
உன்னருங் காலமொ டுற்ற
நங்குறை
பன்னுதல் துணிபெனப்
பலருங் கூறினார்.

24

875 இவ்வகை யவரெலாம்
இசைந்து செம்பொனின்
மெய்வரை நீங்கியே
வெளடளி வெற்பினில்
தெய்வதக் கோயின்முன்
சென்று நந்தியை
அவ்விடை தொழுதிவை
அறைதல் மேயினார்.

25

876 வேறு

நந்திந் தேவுகேள்
நங்கள்பால் துன்பெலாஞ்
சிந்தைசெய் திடுதியத்
தேவதே வற்கியாம்
வந்தவா றோதியே
வல்லைநீ எமையவன்
முந்துறக் காட்டெனா
முகமனோ டுரைசெய்தார். 26

877 மற்றிவா றுரைசெய்யும்
வானவத் தொகையினை
நிற்றிரால் என்றவண்
நிறுவியே உறையுள்போய்ச்
கற்றைவார் சடைமுடிக்
கண்ணுதற் கடவுடன்
பொற்றடந் தாள்களைத்

தொழுதனன் புகலுவான். 27

878 அண்ணலே உனதுபொன்

னடிகளைக் காணிய

விண்ணுளோர் யாவரும்

வேந்தன்மா லயனொடு

நண்ணினா ரென்றலும்

நந்தியைத் தெரிசூரீஇத்

கண்ணிலா வேணியான்

தருதியென் றருள்செய்தான். 28

879 அருள்புரிந் திடுதலும்

ஆதியம் பண்ணவன்

திருமலர்த் தாள்களைச்

சென்னியிற் சூடியே

விரைவுடன் மீண்டுறா

வேதன்மா லாதியாஞ்

சுரரெலாம் வம்மெனத்

தூயவன் கூவினான்.

880 கூவியே அருடலுங்
 கொண்டல்பே
 ரொலியினால்
 தாவிலா மகிழ்வுறுஞ்
 சாதகத் தன்மையாய்ப்
 பூவினா யகன்முதற்
 புகலும்வா னவரெலாந்
 தேவதே வன்முனஞ்
 செல்லுதல் மேயினார்.

30

881 அம்மையோர் பங்குற
 அரியணைக் கண்ணூறும்
 எம்மையாள்
 இறைவன்முன் னெய்தியே
 ஆங்கவன்
 செம்மைசேர் தாள்களைச்
 சென்னியால்

தாழ்ந்தெழீஇப்
பொய்ம்மைதீர் அன்பினால்
இனையவா போற்றுவார்.

31

882 வேறு

நோக்கினும் நுழைகிலை
நுவலு கின்றதோர்
வாக்கினும் அமைகிலை
மதிப்ப வெண்கிலை
நீக்கரும் நிலைமையின்
நிற்றி எந்தைநீ
ஆகிய மாயமீ தறிகி
லேமரோ.

32

883 இருமையு மொருமையும்
இரண்டு மொன்றிய
ஒருமையு மன்றென உலகம்
யாவையும்

பெருமையின் இயற்யி
பெரு நின்செயல்
அருமறை யானவும் அறிதற் 33
பாலவோ.

884 உருவொடு தொழில்பெய
ரொன்று மின்றியே
பரவிய நீயவை பரித்து
நிற்பது
விரவிய வுயிர்க்கெலாம்
வீடு தந்திடுங்
கருணைய தேயலாற்
கருமம் யாவதே. 34

885 அவ்வுயிர் யாவுநின் னருளி
லாவழிச்
செய்வினை புரிகில சிறிதும்
ஆதலால்
வெவ்விய நயப்பொடு

வெறுப்பி லாதநீ
எவ்வகை யோவுல
கியற்றுந் தன்மையே.

35

886 முன்னதின் முன்னென
மொழிது மேயெனிற்
பின்னதின் பின்னுமாப் பேச
நிற்றியால்
அன்னவை யேயெனில்
ஒழிந்த தல்லையோ
என்னென நின்னையாம்
ஏத்து கின்றதே.

36

887 புல்லிய புரம்பொடித்
ததுவுங் காமனை
ஒல்லென எரித்ததும்
உனக்குச் சீர்த்தியோ
எல்லையில் விதிமுத

லெனைத்தும் ஈண்டுநின்
நல்லருள் ஆணையே
நடாத்து மென்கையால்.

37

888 எங்களை முன்னரே
இயல்பின் ஈந்தனை
எங்களை இவ்வர சியற்று
வித்தனை
எங்களொ டொருவனென்
றிருத்தி நின்செயல்
எங்களின் அறிவரி தென்று
போற்றினார்.

38

889 வேறு
அவ்வகை இமர ரெல்லாம்
அன்சய் தேத்து மெல்லை
மைவரு மிடற்றுப் புத்தேள்
மற்றவர் வதன நோக்கி

நொவ்வுற லெய்திச் சிந்தை
நுணங்கினீர் நுங்கட்

கின்னே

எவ்வர மெனினும் ஈதும்

வேண்டிய திசைத்தி

ரென்றான்.

39

890 என்றலும் அமரர் சொல்வார்

யாமெலா மிந்நாள் காறும்

வன்றிறல் அவுணர் தம்மால்

வருந்தினம் அதனை நீங்கி

நன்றிகொள் தொல் ஆக்கம்

நண்ணுவா னாக நின்பால்

ஒன்றொரு வரம்வேண்

டுற்றாம் அதனியல்

புரைத்து மன்றே.

40

891 மும்மையின் உயிர்கள்

பெற்ற முகிழ்முலைக்

கன்னியாகும்

அம்மையை மணந்த

தன்மை ஆங்கவள் இடமா

ஈங்கோர்

செம்மலை யளித்தற் கன்றே

தீவினைக் கடற்பட் டுள்ள

எம்மையாளு வதற் கேதுக்

காட்டிய இயற்கை யல்லால். 41

892 ஆதியும் நடுவு மீறும்

அருவமு முருவு மொப்பும்

ஏதுவும் வரவும் போக்கு

மின்பமுந் துன்பு மின்றி

வேதமுங் கடந்து நின்ற

விமலஓர் குமரன் றன்னை

நீதரல் வேண்டும் நிற்பால்

நினையே நிகர்க்க

வென்றார்.

893 வந்திக்கு மலரோ னாதி

வானவர் உரைத்தல்

கேளாப்

புந்திக்குள் இடர்செய் யற்க

புதல்வனைத் தருது

மென்னா

அந்திக்கு நிகர்மெய்

யண்ணல் அருள்புரிந் தறிஞ

ராயோர்

சிந்திக்கு தனது தொல்லைத்

திருமுகம் ஆறுங்

கொண்டான்.

43

894 நிற்புறும் அமரர் யாரும்

நெஞ்சுதுண் ணென்ன நீடும்

அற்புத நீர ராகி

அருள்முறை யுன்னிப்

போற்றச்

சிற்பரன் றான்கொண் டுள்ள

திருமுகம் ஆறு தன்னில்

பொற்புறு நுதற்கண்

டோறும் புலிங்கமொன்

றொன்று தந்தான்.

44

895 ஆவதோர் காலை ஈசன்

அறுமுக நுதற்கண் மாட்டே

முவிரு பொறிகள் தோன்றி

முளரியான் முதலா

வுள்ளோர்

ஏவரும் அணுகல் செல்லா

எல்லைதீர் வெம்மைத்

தாகிப்

பூவுல கண்ட முற்றும்

பொள்ளெனப் பராய

வன்றே.

896 மாதண்டங் குலவு நேமி
 வால்வளை வயிர
 வொள்வாள்
 கோதண்டம் பரித்தோன்
 வேதாக் குறித்துணர் வரிய
 சோதி
 வேதண்டம் பரவிற் றென்ன
 மேதினி சூந்ந்து விண்போய்
 முதண்டங் காறுஞ் சென்ற
 முதல்வன்கண் ணுதலிற்
 செந்தீ.

897 வேறு
 மங்கையோர் பங்குடை
 வள்ளல் ஏந்திய
 செங்கனல் ஊழியிற் செறிவ

தாமென

அங்கவன் விழிபொழி

அனலம் யாவையும்

எங்குள வுலகமும் ஈண்ட 47

லுற்றவே.

898 ஆங்கனந் தழலெழ அகில

முற்றுமாய்

ஓங்கிய கால்களும்

உலைவுற் றோய்ந்தன

வாங்கிய திரைக்கடல்

வறந்த தாயிடைத்

தீங்கனல் வடவையுஞ்

செருக்கு நீங்கிற்றால்.

48

899 பக்கன பாரகம் பதலை

முற்றுற

நெக்கன பணிகள்மெய்

நெளர்த்து நீங்கிய
திக்கயம் அரற்றியே தியக்க
முற்றன
தொக்கன உயிர் தொகை
துளக்க முற்றவே.

49

900 காரண மில்லவன் கண்ணிற்
கான்றதீப்
பேரருள் புரிந்திடப் பிறந்த
பான்மையால்
ஒருயிர் தன்மையும் ஒழிவு
செய்தில
ஆரையும் எவற்றையும்
அச்சஞ் செய்தவே.

50

901 அன்னதன் வெம்மைகண்
டமலன் பாங்குறை
கன்னியும் வியர்த்தனள்

கலங்கி யேயெழீஇப்
பொன்னடி நூபுரம் புலம்பித்
தாக்குறத்
தன்தோ ருறையுளைச் சார 51
ஓடினாள்.

902 முண்டக னாதியா முன்னர்
நின்றுள
அண்டர்கள் யாருமவ்
வழல்கண் டஞ்சியே
விண்டனர் தலைத்தலை
வெருவி யோடினார்
பண்டெழு விடத்தினாற்
பட்ட பான்மைபோல். 52

903 தீங்கனல் அடர்தலுஞ்
செம்பொற் கோயிலின்
யாங்கணு மாகியே இரிந்த
பண்ணவர்

வீங்கிய வுயிர்ப்பொடு
மீண்டும் எந்தைதன்
பாங்கரில் வந்தனர் பரியும்
நெஞ்சினார்.

53

904 வலைத்தலை மானென
வன்னி சூழ்ந்துழித்
தலைத்தலை இரிந்துளோர்
தம்மின் மீள்குறா
நலத்தகு கண்ணுதல் நாதற்
சேர்ந்தனர்
கலைத்தனை அகன்றிடாக்
காகம் போலவே.

54

905 தோற்றிய நுதல்விச் சுடரின்
சூழ்வினுக்
காற்றல ராகியே அடைந்த
வானவர்
நாற்றடம புயமுடை ஞான

நாயகற்

போற்றிசெய் தினையன

புகல்வ தாயினார்.

55

906 வெந்திற லவுணரை வீட்டு

தற்கொரு

மைந்தனை அருள்கென

வந்து வேண்டினேம்

அந்தமிர் அழலைநீ யருடல்

செய்தனை

எந்தையே எங்ஙனம் யாங்க

ளுய்வதே.

56

907 பங்குறை உமையவள்

வாயி யின்வரு

கங்கையெவ் புலகமுங்

கலந்த தாமென

இங்குநின் னுதல்விழி

யிருந்து நீங்கிய

பொங்கழ லெங்கணும்
பொள்ளென் நீண்டியே.

57

908 கற்றையஞ் சுடர்பொழி
கனல்க ளின்றொகை
சுற்றியெவ் வுலகமுந்
துவன்ற லுற்றவால்
மற்றொரு கணத்தவை
மாற்றி டாயெனின்
முற்றுயிர்த் தொகையையும்
முடிவு செய்யுமால்.

58

909 விஞ்சிய பேரழல் வெம்மை
யாற்றலா
தஞ்சினம் இரிந்தயாம் ஐய
நின்னிரு
செஞ்சரண் அடைந்தனம்
தெரியின் நீயலால்

தஞ்சம துளதுகொல்
எம்மைத் தாங்கவே.

59

910 மலக்குறு மனத்தினேம்
வருத்த முற்றவும்
உலக்குற நீக்குநீ யொல்லை
எம்மிடை
அலக்கண தியற்றுதி யாயின்
அன்னதை
விலக்குறு நீரினார் வேற
யாவரே.

60

911 நிறைமுடிப் பணிமிசை
நிலனும் வானமும்
இறைமுடிக் கின்றவிய்
வெரியை நீக்கியே
பிறைமுடிக் கொண்டிடு
பெரும எம்முடைக்
குறைமுடித் தருளெனக் கூறி

வேண்டினார்.

61

912 அஞ்சலி னவர்புகழ்
அண்ண லாதியோர்
அஞ்சலி செய்திவை
யறைந்து வேண்டலும்
அஞ்சலி லஞ்சடை யணிந்த
நாயகன்
அஞ்சலிர் என்றுகை
அமைத்துக் கூறினான்.

62

913 பொன்மலை வில்லினான்
புதிதின் வந்திடு
தன்முகம் ஐந்தையுங் கரந்து
தாவில்சீர்
நன்முக மொன்றொடு
நண்ணி யத்துணைத்
தொன்மையின்
இயற்கையாய்த் தோன்றி

வைகினான்.

63

914 தன்னருள் நிலைமையாற்
சண்மு கத்திடை
நன்னுதல் விழிகளின் நல்கு
தீப்பொறி
இந்நில வரைப்புவான்
ஈண்டல் உற்றவை
முன்னுற வரும்வகை
முதல்வன் முன்னினான்.

64

915 அந்தியம் பெருநிறத்
தமலன் அவ்வகை
சிந்தைகொண் டிடுவழிச்
செறிந்த பேரழன்
முந்தையின் வெம்பொறி
மூவி ரண்டவாய்
வந்து முன் குறுகலும்
மகிழ்ந்து நோக்கினான்.

65

916 ஆதகு காலையில் அமரர்
தங்களுள்
ஓதகு செயலிலா உலவைத்
தேவையும்
மூதகு தீயையும் முகத்தை
நோக்குறா
மேதகு கருணையால்
விமலன் கூறுவான்.

66

917 நீங்களிச் சுடர்களை
நெறியிற் றாங்கியே
வீங்குநீர்க் கங்கையில்
விடுத்திர் அன்னவை
ஆங்கவள் சரணம் அமர
வுய்க்குமால்
ஈங்கிது நும்பணி யென்றி
யம்பினான்.

67

918 கூற்றுயி ருண்டதாட் குழகன்
இவ்வகை
சாற்றிய துணர்தலுந்
தாழ்ந்து மும்முறை
போற்றினர் நடுங்கினர்
புலம்பு நெஞ்சினர்
காற்றொடு கனலிவை
கழறல் மேயினார்.

68

919 ஒருநொடி யளவையின்
உலகம் யாவுமாய்ப்
பெருகிய இத்தழல் பெரும
நின்னுடைத்
திருவருள் நிலைமையாற்
சிறுகிற் றாதலால்
அரிதரி தடியரேம் ஆற்ற
லாகுமோ.

69

920 ஈற்றினை யுலகினுக்

கிழைக்கு நின்கணை
தோற்றிய கனலினைச்
சுமத்தற் கோர்கணம்
ஆற்றலை யுடையரோ
அவனி கேள்வனும்
நாற்றிசை முகமுடை
நளினைத் தேவுமே.

70

921 பண்டெழு விடத்தினிற்
பரந்த தீச்சுடர்
கண்டலும் நின்றிலங்
கவலுற் றோடினம்
அண்டவும் வெருவுதும்
அவற்றை யாந்தலைக்
கொண்டனம் ஏகுதல் கூடற்
பாலதோ.

71

922 அப்பெருங் கனலினை

அடைதற் குன்னினும்
வெப்புறும் எமதுளம்
வியர்க்கும் யாக்கையும்
எப்பரி சேந்துவம் யாங்கள்
என்றலுந்
துப்புறழ் படர்சடைப்
பகவன் சொல்லுவான்.

72

923 ஒன்றொரு நொடியினின்
உலக முற்றுமாய்த்
துன்றிய இச்சடர் சுமர்ந்து
கங்கையிற்
சென்றிட நுங்கள்பால்
திண்மை யெய்துக
என்றலும் நன்றென
இசைந்து போற்றினார்.

73

924 மற்றது தெரிதலும் மால
யன்முதற்

சொற்றிடும் அமரர்கள்
துளக்கம் நீங்குறா
இற்றது கொல்லெம
தின்னல் இன்றெனா
உற்றனர் உவகையை
யுடலம் விம்மினார்.

74

925 ஆங்கனம் அவர்தமை ஆதி
நோக்கியித்
தீங்கனல் சரவணஞ்
செறிந்தொர் செம்மலாய்
ஓங்குபு சூர்கிளைக்
கொழிவு செய்யுமால்
ஈங்கினி யாவரும் ஏகு
வீரென்றான்.

75

926 இறையவன் இனையன
இயம்ப உய்ந்தனங்

குறையிலம் இனியெனக்
கூறிக் கஞ்சமேல்
உறைபவ னாதியாம் உம்பர்
அன்னவன்

அறைகழ லடிதொழு 76
தங்கண் நீங்கினார்.

927 முன்னுற மாருதன்
முதல்வன் றார்களை
வன்னியந் தேவொடு
வணங்கி யேயெழீஇ
அன்னவன் அருளினாற்
சுடர்கள் ஆறையுஞ்
சென்னியின் மேற்கொடு
சேறல் மேயினான்.

77

928 அரனுறு கடிநகர் அதனைத்
துர்ந்தொராய்

எரிகெழு சுடர்முடி யேந்தி
மாருதன்

வருதலும் அயன்முதல்

வானு ளோரெலாங்

கருதரு மகிவொடு கண்டு

கூறுவார்.

78

929 செந்தழல் மேனியன் தீயின்

வண்ணமாத்

தந்தனன் குமரனைத் தனாது

கண்ணினால்

உய்ந்திட யாமெலாம்

உலகின் முன்னரே

வந்திடும் வீரனாம் மதலை

மானவே.

79

930 தொன்னிலை யாம்பெறச்

சூரன் பாடுற

இன்னமுஞ் சில்பகல்

இருத்த லால்அரன்
தன்னிகர் திருமகன் சரவ
ணத்திடை
மன்னுபு குழுவியாய் வளர
நல்கினான்.

80

931 போற்றலர் புரமடு புனித
நாயகன்
ஆற்றிடு செய்கைகள்
அருளின் நீர்மையால்
ஏற்றதோர் சான்றிவண்
ளரியைத் தந்ததுஞ்
சாற்றருங் கருணையிற்
றலைமை யானதே.

81

932 என்றிவை பற்பல இயம்பி
இன்னினிப்
பொன்றினர் அவுணர்கள்

புலம்பு நங்குறை
நன்றிவண் முடிந்தது நாமும்
அத்தடஞ்
சென்றிடு வாமெனச் செப்பி 82
னாரரோ.

933 உருப்பம தாகிய ஒளர்று
தீஞ்சுடர்
தரிப்பதோர் மருத்துவன்
றம்முன் சென்றிடத்
திருப்பயில் மான்முதற்
றேவர் வெளர்ளியம்
பருப்பதம் ஒருவியே
படர்தல் மேயினார்.

83

934 இறத்தலுங் கன்னலொன்
றெரியின் தீஞ்சுடர்
பொறுத்திடல் அரிதெனப்

புலம்பிக் காலினோன்
மறுத்தவிர் பிறைமுடி
வரதன் ஆணையால்
திறற்படு வன்னிதன்
சென்னி செர்த்தினான்.

84

935 சேர்த்தலும் ஒருபதந் தீயின்
பண்ணவன்
வேர்த்துடல் புழுங்குற
மெலிவில் தாங்கியே
பேர்த்தொரு பதமிடப்
பெறாது வல்லைபோய்
ஆர்த்திடு கங்கையின்
அகத்துய்த் தானரோ.

85

936 கூர்சுடர்ப் பண்ணவன்
கொடுவந் துய்த்திடும்
ஆர்சுடர்த் தொகுதிவந்
தடைய முவெயில்

ஊர்சுடச் சிவந்தகண்
ணொருவன் துப்புறழ்
வார்சடைக் கரந்தென
வறந்த கங்கைநீர்.

86

937 அரனருள் முறையினை
யறிந்து கங்கைதன்
சிரமிசை யேந்தியே
சென்றொர் கன்னலிற்
சரவண மெனுந்தடந்
தன்னிற் சேர்த்தனன்
மரையீத ழாயிடை மல்குற்
றாலென.

87

938 ஆவயின் காறும்வந் தரிய
யன்முதல்
தேவர்கள் உவகையால்
தெரிந்து சூழ்ந்தனர்

மேவர அணியதாம்
விளைவு நாடியே
காவல்கொள் நிரப்புடைக் 88
காத லோரென.

939 ஆரணன் விண்ணகம் அச்சு
தன்புவி
வாரணன் முதலிய மாதி
ரத்துளோர்
ஏரண வமரர்கள் எண்டிக்
காதியே
சீரணி சரவணஞ் சேர்ந்து
போற்றினார். 89

940 வேறு
கங்கையு மொல்கப் புக்க
கடுங்கனற் கடவுட் சோதி
அங்கிரு மூன்று முன்னர்
அம்மைவாழ இமையச்

சாரற்

அங்கிய கமலம் பூத்த
சரவணம் புகலும் முக்கட்
புங்கவன் அருளாள்
தொன்மை போன்றது
வறத்த லின்றி.

90

941 விண்ணிடை யிழிந்த
காலின் மேவரு கனலில்
தோன்றும்
வண்ணவொண் கமலஞ்
செய்ய முளரியை மாற
தாகத்
தண்ணரி யோடு நல்கித்
தரித்தெனச் சரவ னப்பேர்க்
கண்ணகன் பொய்கை ஈசன்
கட்டழல் மிசைச்சொண்
டன்றே.

91

942 அருவமு முருவு மாகி
அநாதியாய்ப் பலவா
யொன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப்
பிழம்பதோர் மேனி யாகக்
கருணைகூர் முகங்க ளாறுங்
கரங்கள்பன் னிரண்டுங்
கொண்டே

ஒருதிரு முருகன் வந்தாங்
குதித்தனன் உலக முய்ய.

92

943 தோன்றல்வந் திடலும்
வின்பால் துந்துபி கறங்க
லுற்ற
ஆனறதொல் மறைக
ளெல்லாம் ஆர்த்தன
அயனும் மாலும்
வான்றிகழ் மகத்தின் தேவும்

முனிவரும் மலர்கள் தூவி
ஏன்றெமை யருளு கென்றே
ஏத்திசை யெடுத்துச்
சூழ்ந்தார்.

93

944 ஏவர்தம் பாலு மின்றி
யெல்லைதீர் அமலற் குற்ற
முவிரு குணனுஞ் சேய்க்கு
முகங்களாய் வந்த
தென்னப்
பூவியல் சரவ ணத்தண்
பொய்கையில் வைகும்
ஐயன்
ஆவிகள் அருளு மாற்றால்
அறுமுகங் கொண்டா
னன்றே.

94

945 மல்லலம் புவனத் துள்ள

மன்னுயிர்க் கணங்கட்
கெல்லாம்
ஒல்லையின் மகிழ்ச்சி
யெய்தி உவகையின்
குறிப்புண் டான
தொல்லையில் அவுண
னாகுஞ் சூரனே முதலா
வுள்ள

எல்லவர் தமக்கும் மாயும் 95
இருங்குறிப் புற்ற அந்நாள்.

946 மறைகளின் முடிவால்
வாக்கான் மனத்தினால்
அளக்கொ ணாமல்
நிறைவுடன் யாண்டு மாகி
நின்றிடும் நிமல மூர்த்தி
அறுமுக வருவாய்த்
தோன்றி அருளொடு சரவ

ணத்தின்

வெறிகமழ் கமலப் போதின்

வீற்றிருந் தருளி னானே.

96

947 பாங்குறு தருச்சூழ் காலாப்

பஹழைச் சினைமென்

கொம்பர்

நீங்கறப் புடையோய்

வானின் நிரந்தரன பந்த

ராகத்

தூங்கிய பழனுங் காயுந்

துணர்களும் அகத்துட்

டுன்ன

ஆங்கதன் நடுவட்

பொய்கை அணிநிழல்

அமர்ந்தான் ஐயன்.

97

948 முடிபொறா தசையும் நாகர்

முதியகால் பலகை வையந்
தொடர்கரை மரனே வானந்
தூங்குபன் னாணந்
தெண்ணீர்த்
தடமலர் பாய லாகச் சரவண
மஞ்ச மீதில்
அடைதரு மைந்தன்
மென்கால் அசைப்பவீற்
றிருந்தா னன்றே.

98

949 எண்பெரு நாகர் சேடன்
ஏந்தெழில் அரிமா னாகத்
தண்பொலி புனற்பூம்
பொய்கை தவிசுரு வாக
நாள்கோள்
விண்படர் விதான மாக
வேலையந் தலைவன்
காலை

ஒண்பகல் ஆடி காட்ட
உமைமகன் அங்கண்
உற்றான்.

99

950 தரணியின் நடுவண்
வைகுஞ் சரவணப்
பொய்கை தன்னில்
விரைசெறி கமலப் போதில்
வீற்றிருந் தருளுஞ்
செவ்வேள்
பெருவடி வமைந்த மாயன்
பிறங்கிய மனத்தில்
தண்ணென்
றெரிசுடர் விளக்கத் துச்சி
இருந்திடும் ஈசன்
போன்றான்.

100

951 பெருந்தரை நடுவ ணாகிப்

பிறங்கிய சரவ ணத்தில்
இருந்தனிக் கமல
மொன்றில் குமரவேள்
இருந்த பான்மை
திருந்துநல் லண்டப்
புத்தேள் சிந்தையாம் புண்ட
ரீக

புரந்தனில் விரும்பித் தாதை
வைகிய இயற்கை போலும். 101

952 பாசிலை பரவித் துள்ளி
படுவன உடுவைப் பாக
வீசுசை வலங்கா ராக
வேறுசூழ் கமல மெல்லாம்
மாசறு பகலோ ராக
அவற்றிடை மார்ந்த கஞ்சந்
தேசுடை இரவி யாகச்
சிவனெனச் சேய்அங்

குற்றான்.

102

953 மாலயன் எழிலி மேலோன்
வானவ ரேனோர் யாரும்
பாலுற மரனு மாவும்
பறவையும் பிறவுஞ் சூழ
ஏலுறு குமரன் கஞ்சத்
திருந்தது பரமன் ஆதிக்
காலையின் உயிர்கள் நல்கிக்
கமலமேல் இருத்தல்
போலும்.

103

954 சலங்கிளர் தரங்கத் தெய்வச்
சரவணக் கமலப் போதில்
நலங்கிளர் குமரன் சேர்தல்
நான்முகற் சிறைமேல்
வீட்டிப்
புலங்கிளர் உயிர்கள் நல்கப்

பொருந்துநற் பகலின்
முன்னர்
இலங்கெழிற் பதும பீடத்
தேறிய இயற்கை போலும். 104

955 முண்டக மொன்றில்
வைகும் முருகனைச் சுற்றிச்
செங்கேழ்
வண்டுளர் கமலக் காடு
வான்புனர் றடத்தின் நின்றல்
அண்டர்கள் முதல்வ
ஓர்பால் அன்றியெம்
மெல்லாம் பீடங்
கொண்டருள் முறையி
னென்று நோற்றிடுங்
கொள்கைத் தன்றே. 105

956 அணங்குசெய் தோற்றத்

துப்பின் அவிர்சுடர்க் குமரற்
 சூழ
 மணங்கிளர் கமலக் காடு
 மலர்ந்தன அவனைச்
 சேர்வான்
 தணங்கெழு புனலிற் புக்குத்
 தபனன்மேல் நாட்டஞ்
 சேர்த்தி
 நுணங்கிடை மடவார்
 பல்லோர் நோற்றவண்
 நின்றல் போலும்.

106

957 ஒண்ணகை யுயிர்க்குஞ்
 சங்க பொருசில கமலம்
 வைகத்
 தண்ணுறு நறவைப் ப்றாட
 டாமரை பரித்துச் சூழ்தல்
 அண்ணலம் பொய்கை

தற்சேர் அறுமுகப் பிள்ளை
துய்ப்ப

எண்ணெயுஞ் சங்கஞ் சூழ
இட்டது போலு மன்றே.

107

958 ஆரமும் வனசத் தோடும்
அணிமக ரந்தச் சேறும்
வேரியம் பூந்தண் தேனும்
முறைமுறை வீசிக் கையாற்
சேரவே கொண்டு
மேலோன் திருவடி
திளைப்ப உய்த்தல்
வாரியந் தடாகம் அன்பால்
வழிபடும் வண்ணம்
போலும்.

108

959 பங்கயச் செம்மற் போது
பதனழிந் தவிழ்ந்து பாங்கர்
அங்குள இலைமேல் வீழ

அவைபுறத் தசையும் நீர்மை
சங்கரன் குமரற் சூழ்ச்
சரவணம் பசும்பூந் தட்டில்
துங்கநல் விளக்க மாட்டித்
திரைக்கையாற் சுலவல்
போலும்.

109

960 காசுறழ் பதுமப் போது
களாசிய தாக மீச்செல்
பாசடை கவிகை யாகப்
பலநனை விளக்க மாக
வீசிகள் கவரி யாக
மிழற்றுபுள் ளியம தாக
மாசறு பொய்கை சேய்க்கு
வளம்பட ஒழுகிற் றன்றே.

110

961 அழல்நிவந் தன்ன கஞ்சத்
தகல்தடத் திரைகள்

நாப்பண்

உழிபட ராது சூழ்போந்
துலவுவ தானை நீரால்
விழுமிய குமரன் பொய்கை
வெளயுறா தமர ரிட்ட
எழினிகள் புடையே
மென்கால் எறிதலின்
இரட்டல் போலும்.

111

962 கொன்படை சேவ லாகும்

எகினமோர் கோடி ஈசன்
தன்பெருங் குமரற் சூழ்த்
தடத்தினில் மிழற்றல்

எந்தை

பொன்பிறழ் பதுமன்

செய்கை புரியுநாள் ஊர்தி

யாவல்

என்புடை யிருத்தி யென்றே

தமிழ்த்தமிழ் இரத்தல் போலும். 112

963 வளஞ்செறி இனைய

பாலால் வான்சர வணமாம்

பொய்கைத்

தளஞ்செறி பதும

மொன்றில் சராசரம் யாவுங்

காப்பான்

உளஞ்செறி கருணை

யெய்தி ஒப்பிலாக் குமர

மூர்த்தி

இளஞ்சிறு மதலை போல

இனிதுவீற் றிருந்தான்

மன்னோ.

113

964 தீர்த்திகை*க் கங்ககை

தன்னில் திகழ்சர வணத்தில்

வந்த

மூர்த்திகைக் குழவி
யேபோல் முதற்புரி
யாடல்**நோக்கி
ஆர்த்தி யுறாத உள்ளத்
தரிமுதல் அமரர் யாருங்
கார்த்திகைத் தெரிவை
மாரை விளித்திவை கழற
லுற்றார்.

(* தீர்த்திகை -

தீர்த்தத்தையுடையது.

** குமாரக் கடவுள்

பின்னரும் பற்பல

திருவிளையாடல்களைச்

செய்யப் போகின்றார்.

ஆதலின்,

இவ்விளையாட்டை

'முதற்புரியாடல்' என்றார்.) 114

965 சாற்றருஞ் சரவ ணத்தில்
சண்முகத் தொருவ னாகி
வீற்றிருந் தருளு கின்ற
விமலனோர் குழவி போலத்
தோற்றினன் அவனுக்
குங்கள் துணைமுலை
அமுத மூட்டிப்
போற்றுதிர் நாளு மென்ன
நன்றெனப் புகன்று வந்தார். 115

966 மறுவறும் ஆர லாகும்
மாதர்மூ விருவர்*தாமும்
நிறைதரு சவர ணத்தின்
நிமலனை அடைந்து
போற்ற
உறுநர்கள் தமக்கு வேண்டிற்
றுதவுகோன் ஆத லாலே

அறுமுக வொருவன்
வேறாய் அறுசிறார் உருவங்
கொண்டான்.

(* ஆரலாகும் மாதர்
முவிருவர் - ஆறு
உருவமுடைய கார்த்திகை
மாதர்கள்.)

116

967 ஆறுரு வாத லோடும்
அறுவரும் மகிழ்ந்து வேறு
வேறுதா மெடுத்துத் தத்தம்
வியத்தகு துணைமென்
கொங்கை
ஊறுபா லமுதம் அன்னோற்
குதவலும் முறுவல் செய்து
மாறிலா அருளால் ஆற்ற
வருந்தினன் போல
வுண்டான்.

117

968 உண்டபின் அறுவ ராகும்
ஒருபெரு முதல்வன்
றன்னைத்
தண்டழை பொதுளும் நீபத்
தண்ணிழற் பொய்கை
தன்னில்
வண்டயி லுறாத கஞ்ச
மாமலர்ப் பள்ளி சேர்த்திக்
கண்டுயில் செய்வித் தேத்தக்
கருணையால் இனைய
செய்வான்.

118

969 துயிலவோ ருருவம் துஞ்சித்
துண்ணென எழுந்து
மென்சொற்
பயிலவோ ருருவம்
யாய்தன் பயோதரம் பவள
வாய்வைத்

தயிலவோ ருருவம் நக்காங்
கமரவோ ருருவம் ஆடல்
இயலவோ ருருவம் வாளா
இரங்கவோ ருருவஞ்
செய்தான்.

119

970 ஒருருத் தவழ மெல்ல
ஒருருத் தளர்ந்து செல்ல
ஒருரு நின்றல் செல்லா
தொய்யென எழுந்து வீழ
ஒருரு இருக்கப் பொய்கை
ஒருரு வழக்கிச் சூழ
ஒருருத் தாய்கண் வைக
ஒருவனே புரித லுற்றான்.

120

971 ஆடவோ ருருவம் செங்கை
அறையவோ ருருவம்
நின்று
பாடவோ ருருவம் நாடிப்

பார்க்கவோ ருருவம்

ஆங்கண்

ஓடவோ ருருவம் ஓர்பால்

ஓளர்க்கவோ ருருவம்

யாண்டுந்

தேடவோ ருருவ மாகச்

சிவன்மகன் புரித லுற்றான். 121

972 இத்திறம் இருமுன் நான

யாக்கையுங் கணம

தொன்றில்

பத்துநூ றாய பேதப்

படும்வகை பரமாய் நின்ற

உத்தம குமரன் றானளவ்

வுயிர்தொறும் ஆட

லேபோல்

வித்தக விளையாட் டின்ன

மாயையால் விரைந்து

செய்தான்.

122

973 சிற்பர னாகி வந்த
செய்யவேள் ஆடற் றன்மை
பற்பல திறமும் நாடிப்
பங்கயத் தயனு மாலுஞ்
சொற்படு மகத்தின் தேவும்
முனிவருஞ் சுரரும் யாரும்
அற்புத மகிழ்ச்சி
கொண்டாங் கின்னவா
றறைத லுற்றார்.

123

974 சேயிவன் ஒருவ னேபல்
சிறாருருக் கொண்டு
நம்முன்
ஏயெனு மளவை தன்னில்
எண்ணில்பே த்த னாகும்
ஆயினிக் குமரன் ஆடல்

அறிவரி தெமக்கும் எல்லா
மாயமு மியற்ற வல்லன்
வரம்பிலா அறிவன்
மாதோ.

124

975 கைப்பயில் குழவி போலக்
காட்டிய கடவுள் செய்யும்
இப்பெரு மாயை போல
யாவரும் புரிதல் தேற்றார்
செப்பியென் வேறி யாமுஞ்
செய்ததொன் றில்லை
அன்னான்
ஒப்பறு பரனே ஆம்என்
றுரைசெய்து தொழுது
நின்றார்.

125

976 அழலெனும் மீன வார்க்கத்
தறுவருங்*குமரன் ஆடல்
முழுவது நோக்கி நோக்கி

முதிருமற் புதநீ ரெய்திக்
குழவிக ளென்றே உள்ளங்
கோடல்விட் டகலா தஞ்சி
வழிபடு கடவு ளோரில்
போற்றினர் மனங்கொள்
அன்பால்.

(* அழல் எனும்
மீனவர்க்கத்தறுவரும் -
கார்த்திகை மாதர்கள்
அறுவர்களும். அழல் -
கார்த்திகை.)

126

977 அம்புயம் உறமுஞ்
செங்கேழ் அறுமுகம்
படைத்த கோல
நம்பிதன் வரவு தன்னை
நவின்றனம் இனிமேல்
அங்கண்

எம்பெரு முதல்வி தன்பால்
இலக்கத்தொன் பதின்மர்
செவ்வேள்
தம்பிய ராகி வந்த
தன்மையை விளம்ப
லுற்றாம்.

127

ஆகத் திருவிருத்தம் - 977

12. துணைவர் வரு படலம் (978 - 1014)

978 நஞ்ச யின்றவன் நெற்றிநாட்
டத்தினால் நல்கும்
வெஞ்சு டர்ப்பொறி
வெம்மையை ஆற்றலள்
விமலை
செஞ்சி லம்படி தக்கலின்

நவமணி சிதற
அஞ்சி யோடினள் இத்திற
முணர்ந்தனள் அகத்துள். 1

979 மாய வன்முதல் அமரர்கள்
ஈசனை வணங்கி
நீயொர் மைந்தனைத்
தருகென நெற்றிநாட்
டத்தால்

ஆய வன்சுடர் உதவியோர்
மதலையாய் அமர்வான்
ஏயி னான்சர வணத்தெனத்
தெரிந்தனள் இறைவி. 2

980 அன்ன தற்பினர்
உமையவள் எனதுபால்
அமலன்
தன்ன ருட்பெறு
மதலைதோன் றாவகை

தடுத்த
பொன்ன கர்க்கிறை
விரிஞ்சன்மால் முதலபுத்
தேளிர்
பன்னி யர்க்கெலாம்
புதல்வரின் றாகெனப்
பகர்ந்தாள். 3

981 இமைய மாமகள் இத்திறம்
புகன்று மீண்டேகிச்
சமயம் யாவையும் நிறுவிய
கண்ணுதற் றலைவன்
அமல மாந்திரு முன்னர்வந்
தரிக்குமுன் னரிதாங்
கமல மார்அடி கண்டனள்
பணிந்துகண் களித்தாள். 4

982 உம்பர் யாவருங் குறையிரந்
திடலுநீ யுதவுஞ்

செம்பொ றித்தொகை
யாற்றலும் வெம்மையுந்
தெரிந்து
வெம்பி முற்றுடல்
பதைப்புற அகன்றிவண்
மீண்டேன்
எம்பெ ருந்தகை அவ்வழல்
நீக்கலா லென்றாள்.

5

983 கன்னி இங்ஙனம் பகர்தலுங்
கருணைசெய் தருளித்
தன்னி டத்தினில்
இருத்தினன் இருந்திடு
தையல்
முன்னம் ஓடலிற் சிதறுநா
புரமணி முழுதும்
என்னை யாளுடை நாயகன்
முன்னிலங் கினவால்.

984 தளிரின் மெல்லடிப் பரிபுர
 மாயின தணந்து
 மிளிரு மந்நவ மணிகளின்
 ஆணையால் விமலை
 ஒளர்ரு நல்லுருத்
 தோன்றின ஐம்முகத்
 தொருவன்
 தெளர்ரு முச்சுடர்
 அகத்திடை யமர்ந்திடுஞ்
 செயல்போல்.

985 எண்ணி லாநவ மணிகளின்
 உமையுரு வெனைத்துங்
 கண்ணி னாற்றெரிந்
 தருளினால் வம்மெனக்
 கழற
 அண்ண லோர்வகை

மணிக்கொரு சத்திக ளாக
நண்ணி னார்நவ சத்திகள்
அமரர்நற் றவத்தால்.

8

986 பருப்ப தக்கொடி புரைநவ
சத்திகள் பரமன்
திருப்ப தத்திடை
வணங்கிநின் றவனிடைச்
சிந்தை
விருப்பம் வைத்தலும்
முனிவர்தம் மகளிற்போல்
விரைவில்
கருப்ப முற்றனர் யாவதும்
உமையவள் கண்டாள்.

9

987 முனம்பு ரிந்துல களித்தவள்
அனையர்பால் முதிருஞ்
சினம்பு ரிந்திவண்
எமக்குமா றாகிய திறத்தால்

கனம்பு ரிந்தஇக் கருப்பமோ
டிருத்தீர் பல்காலம்
இனம்பு ரிந்தநீர் யாவரு
மென்றுசூள் இசைத்தாள்.

10

988 ஆவ தெல்லையில்
நடுக்கமுற் றஞ்சியே
அங்கண்
மேவு மாதர்மெய்
வியர்த்தனர் அவியிர்ப்
பதனில்
தேவ தேவன தருளினால்
தினகரத் திரள்போல்
ஒவி லாவிறல் வீரர்கள்
இலக்கர்வந் துதித்தார்.

11

989 வடுத்தனைப்பொருங்
கண்ணினர் வியர்ப்பினில்

வந்தாங்
கடுத்த மானவர் ஓரிலக்
கத்தரும் அசனி
கடுத்த சொல்லினர்
பொற்றுகி லுடையினர்
கரத்தில்
எடுத்த வாளினர் பலகைய
ராகிஈண் டினரால்.

12

990 அனையர் யாவரும் ஈசனை
யடைந்தனர் அன்புற்
றினிய வாகிய அமலன்நா
மங்களை யேத்தி
வனைக ருங்கழல்
வணங்கிமுன் நின்றலும்
மற்றப்
புனித நாயகன் அவர்தமை
நோக்கியே புகல்வான்.

13

991 மைந்தர் கேண்மினோ
நீவிர்கள் யாவரும்
வயத்தால்
இந்தி ராதியர் பகைவரை
அடுவதற் கெமது
கந்த வேள்படை யாகுதிர்
என்னவே கழறி
முந்து பேரருள் புரிந்தனன்
யாவர்க்கும் முதல்வன். 14

992 இன்ப நீருடன் இவையருள்
புரிதலும் இலக்கம்
நன்பெ ருந்திறல் மைந்தர்க
ளாயினோர் நாளும்
அன்பு மேதகு பரிசன
ராகியே அமலன்
முன்பு நீங்கலா தொழுகினர்
செய்ப்பணி முறையால். 15

993 மாற்ற ருஞ்சினத்
தம்மைமுன் கொடுமொழி
வழங்கத்
தோற்று நன்மணி
யுருவமாந் தோகையர்
துளங்கிப்
போற்றி வந்தனை
செய்துபின் அவள்பணி
புரிந்தே
ஆற்று தொல்கருப் பத்துடன்
பற்பகல் அமர்ந்தார்.

16

994 இகலு மாமணி மகளிர்தங்
கருவினுள் இறைவற்
புகழும் நந்தியங் கணத்தவர்
குழவியாய்ப் போந்து
நிகரில் காளைய ராகிவீற்

றிருந்தனர் நெறிசேர்
சுகன்ள னும்படி பரமனை
முன்னியே தொழுது.

17

995 அரத னங்களில் தோன்றிய
மங்கையர் அகட்டிற்
கருவின் வந்திடு ஆடவர்
ஈசனைக் கருதிப்
புரியும் யோசுட
னிருத்தலின் ஆற்றரும்
பொறையாய்ப்
பரம தாதலும் உமையுடன்
பரமனைப் பணிந்தார்.

18

996 இருவர் தம்மையும்
பணிந்தவர் இன்றுகா
றினைய
கருவின் நொந்தனம்

இன்னினி யாம்பரிக்

கல்லேம்

அருள்பு ரிந்திடு மென்றலும்

ஆதியங் கடவுள்

பரிவி னால்உமை திருமுகம் 19

நோக்கியே பகர்வான்.

997 ஏல வார்குழற் கவுரிநின்

செய்யதா ளிடையிற்

சாலு நூபுரத் துதித்தவர்

உனதுசா பத்தாற்

சூலி னான்மிக மெலிந்தனர்

பற்பகல் சமந்தார்

பால ரைப்பெற இனியருள்

புரிகெனப் பணிந்தான்.

20

998 இறைவன் இங்கிது

பணித்தலும் நன்றென

இசையா

முறுவல் செய்துமை
மாதரை நோக்கிமொய்ம்
பினரைப்
பெறுதி ரால்இனி
யென்றலும் அவர்வயிற்
பெயரா
துறையும் யோகுடை
வீரர்கள் இத்திறம்
உணர்ந்தார்.

21

999 மறத்த வில்லதோ
ருணர்வுடை வீரர்கள்
மற்றித்
திறத்தை நாடியே
யோகுவிட் டுளமகிழ்
சிறப்ப
இறத்தல் நீங்கிய
பரம்பொருள் அருள்முறை

இறைஞ்சிப்
பிறத்த லுன்னியே
முயன்றனர் ஆயிடைப்
பெயர்வார்.

22

1000 பரிபு ரந்தனின் முன்வரு
மங்கையர் பரைதன்
கருணை கொண்டசொற்
கேட்டலுங் கவற்சியை
அகன்று
விரைவின் மேலவர்
பதம்பணிந் தேத்தியே
விடைகொண்
டொருவி மைந்தரை
அளித்தனர் யாவரு
மொருசார்.

23

1001 நந்தி தண்கண முதல்வர்

களாகியே நணியோர்
பந்த நீங்கியே சனித்தனர்
ஒன்றிலாப் பதின்மர்
எந்தை யாரருள்
பெயர்கொடே இருநில
வரைப்பில்
சுந்த ரன்விடை முகத்தவன்
றோன்றிய வாபோல்.

24

1002 பேர ஆகுவை யுடையவன்
இளவல்பே ரருளால்
சூர வாகுலம் வானவர்
பெறாவகை தொலைப்பான்
கூர வாகுறுஞ் செம்மணிப்
பாவைதன் னிடத்தில்
வீர வாகுவந் துதித்தனன்
உலகெலாம் வியப்ப.

25

1003 விரள வல்லியார் தந்திசூ

ரரிவியன் படையாங்
கரள வல்லிருள்
அகற்றுவான் எழுந்தவெண்
கதிர்போல்
திரள வல்லினை
அனையபூண் முலையுடைத்
தெய்வத்
தரள வல்லிபால்
தோன்றினன் வீரகே சரியே. 26

1004 மக்கள் வானவர்க்

கருந்துயர் புரியும்வல்
லவுணர்
தொக்க வீரமா மகேந்திரப்
பெருவளந் தொலையச்
செக்கர் நூபுரப் புட்பரா
கத்திபாற் சிறப்பால்
தக்க வீரமா மகேந்திரன்

வந்தவ தரித்தான்.

27

1005 ஆத வத்தனிக் கடவுளும்
வடவையா ரழலுஞ்
சீத ளப்புது மதியமும்
வெள்குறத் திகழ்கோ
மேத கத்தமர் பாவைபால்
விண்ணவர் புரியும்
மாத வத்தினால் வீரமா
மகேச்சுரன் வந்தான்.

28

1006 தான மாநிலத் தேவர்கள்
மகிழ்வுறத் தகுவ
ரான பேரெலா முடிவுற
அறந்தலை யெடுப்பக்
கானல் பேர்வயி டீரிய
மின்னிடைக் கழற்கால்
மான வீரமா புரந்தரன்

என்பவன் வந்தான்.

29

1007 சூர ராக்கமுந் துணைவார்தம்
மாக்கமுஞ் சூமுந்
தீர ராக்கமும் வானவ
ரேக்கமுஞ் சிதைய
வார ராக்கமழ்
கொன்றைவே ணியன்அரு
ளதனால்
வீர ராக்கதன் வந்தனன்
வயிரமெல் லியல்பால்.

30

1008 கரக தத்தனி மால்வரை
எடுத்தொரு கணத்தில்
புரக தத்தினை
இழைத்தவன் அருளினாற்
புணரிக்
குரக தத்திடைப் பைங்கனல்
கொம்மென எழல்போல்

மரக தத்திபால் வீரமார்த்
தாண்டன் வந்தனனே.

31

1009 மையல் மாக்கரி வாம்பரி
விரவிய மணித்தேர்
வெய்ய தானவர் பஹொகை
இமைப்பினில் விளிய
மொய்யி னார்த்தடு
மானவன் பவளமா
மொழிப்பேர்த்
தையல் தன்வயின் வலியவீ
ராந்தகன் சனித்தான்.

32

1010 கந்து தித்திடும் வியன்நர
மடங்கலுங் கடலின்
முந்து தித்திடும் ஆலமும்
வடவையும் முரண
நந்து தித்தநற் களமணிப்

பாவைநற் றவத்தால்
வந்து தித்தனன் வீரதீ
ரப்பெயர் வலியோன்.

33

1011 இந்த வீரரொன் பதின்மரும்
ஈசன தருளால்
தந்தம் அன்னையர்
நிறங்கொடே பொலந்துகில்
தாங்கி
வந்து பற்பகல் வளர்தரும்
உறுப்பொடு மடவார்
உந்தி யின்வழி நான்முகத்
தண்ணல்போல் உதித்தார்.

34

1012 வேறு

உதிதருமத் திறல்வீரர்
அரியணைமேல்
அம்மையுட னுறைந்த
நாதன்,

பதமலர்கள் பணிந்தெழலும்
அவர்க்கண்டு
பார்ப்பதியைப் பரிவால்
நோக்கி,
மதியுடையர் திறலுடையர்
மானவருங் கலத்தினர்நம்
மைந்தர் இன்னோர்,
புதியரலர் நந்திதனிக்
கணத்தவரென் றான்கருதிப்
பொருளாய் நின்றான்.

35

1013 தேவியது கேட்டுமைந்தர்க்
கருள்புரிய
அவர்க்கெல்லாஞ் சிவன்
வெவ்வேறு,
தாவில்சுடர் வாளுதவி
வியர்ப்பில்வரும் ஓரிலக்கந்

தனயரோடு,
நீவிர்களு மொன்றிநுங்கட்
கிறையவனா கியசேயை
நீங்க லின்றி,
ஏவலன் பணித்தனசெய்
தொழுகுதிரென்
றான்அவரும் இசைந்து
தாழ்ந்தார்.

36

1014 ஒன்பானாம் இலக்கத்தோர்
ஓரிலக்கத் தோர்தம்மோ
டொன்றிப் புல்லி,
அன்பாகி எம்பெருமான்
சினகரத்தை அகலாமல்
அங்கண் வைக,
மென்பானல் புரையும்விழிச்
சத்திகளொன்
பதின்மர்களும் விமலக்

கன்னி,
தன்பாலை யிகவாமல்
அவள்பணித்த
தொழில்பரிந்து சார்த
லுற்றார்.

37

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1014.

13. சரவணப் படலம் (1015 - 1051)

1015 ஏற்ற மானவர் ஒன்றொழி
பதின்மரோ டிலக்கர்
தோற்ற மெய்திய
தன்மையை இத்துணை
சொற்றாம்
ஆற்றல் சேர்புனற் சரவணத்
தடந்தனில் அறுவர்
போற்ற வைகினோன்

கயிலையிற் புகுந்தமை
புகல்வாம்.

1

1016 தருப்ப மிக்குளார்
காணுறாத் தாவில்சீர்
வெளடளிப்
பொருப்பி லுற்றிடு
பரம்பொருள் கருணையாற்
பொறைகூர்
கருப்ப மற்றுயிர் முழுவதுந்
தந்திடுங் கன்னிப்
பருப்ப தக்கொடிக் கவ்வழி
இனையன பகர்வான்.

2

1017 பொம்ம லுற்றிடு நான்முக
னாதியோர் புந்தி
விம்ம லற்றிட முந்துநம்
விழியிடைத் தோன்றிச்
செம்ம லர்ப்பெருஞ்

சரவணத் திருந்தநின் சேயை
இம்ம லைக்கணை
உய்க்குதும் வருகென 3
இசைத்தான்.

1018 வேறு

செமபுலி யதளிநான்
செப்பிற் றோர்தலும்
அம்பிகை யுவகையோ
டன்பு கொண்டேழீஇ
நம்பெரு மதலையை
நாங்கொண் டேகுதும்
எம்பெரு முதல்வநீ யெழுதி
யாலென்றாள். 4

1019 கொம்மைவெம்

முலையினால் குறிப
டுத்திய
அம்மையீ துரைத்துழி

அருளி னாலெழா
மைம்மலி மிடறுவடை
வான நாயகன்
இம்மென அவளொடும் ஏற
தேறினான். 5

1020 நந்தியின் எருத்தமேல்
நங்கை யாளொடு
நந்திவந் திடுதலும் நாக
மேலுளார்
நந்திய வினைத்தொகை
நந்திற் றென்றிடா
நந்திதன் கணத்தொடு
நண்ணிப் போற்றினார். 6

1021 அந்தமில் விடத்தினை
யடக்கு கையுடைச்
கந்தர னாதியாந் தொல்க
ணத்தினோர்

எந்தைதன் உருவுகொண்
டிருந்த மேலவர்
வந்திரு மருங்குமாய்
வழுத்தி ஈண்டினார்.

7

1022 ஆன்முக நந்தியெம் மடிகள்
உய்த்திடத்
தேன்முக நறுமலர் சிதறிச்
செங்கையால்
கான்முறை வணங்கியே
கமலக் கண்ணவன்
நான்முகன் மகபதி பிறரும்
நண்ணினார்.

8

1023 சல்லரி வயிர்துடி தடாரி
சச்சரி
கல்வென இரங்குறு கரடி
காகளஞ்
செல்லுறழ் பேரிகை

திமிலை யாதியாம்
பல்லியம் இயம்பின பாரி
டங்களே.

9

1024 வேறு

வேத நான்குங் குடிலையும்
வேறுள
பேத மாய கலைகளும்
பேரிசை
நாத மோடு நணுகின
விஞ்சையர்
கீதம் யாவும் இசைத்துக்
கெழுமினார்.

10

1025 வள்ளல் வேணியின் மாமதி

ஈண்டியே
பிள்ளை வெண்பிறை
யைப்படர் பேரராக்
கொள்ளு மென்று குறித்தது

போற்றல்போல்

வெள்ளி வெண்குடை

வெய்யவர் ஏந்தினார்.

11

1026 சகர ரென்னுந் தலைவர்கள்

தம்வழிப்

பகிர தப்பெயர்ப்

பார்த்திவன் வேண்டலும்

நிகரி லோன்அருள் நீத்தத்

தொழுக்கெனப்

புகரில் சாமரம் பூதர்கள்

வீசினர்.

12

1027 சீறு மால்கரி சீயம் வயல்புலி

ஏறு பூட்கை இரலையெண்

கேமுதல்

வேறு கொண்ட வியன்முகச்

சாரதர்

நூறு கோடியர் நொய்தெனச்
சுற்றினர்.

13

1028 இமிலு டைப்பல ஏற்றிருங்
கேதனந்
திமில விண்புனல் நக்கிச்
சிதறுவ
அமல னைத்தொழு
தாற்றுமெய் யன்பினால்
கமலம் உய்த்திடுங்
காட்சியர் போன்றவே.

14

1029 அன்ன காலை அகிலமும்
ஈன்றருள்
கன்னி தன்னொடு
காமர்வெளச் ளேற்றின்மேல்
மன்னி வைகு மதிமுடி
வானவன்

தன்ன தாலயத் தைத்தணந் 15
தேகினான்.

1030 வேறு

தன்ன தாலயம் நீங்கியே
கயிலையைத் தணந்து
பொன்னின் நீடிய
இமையமால் வரைப்புறத்
தேகி
அன்ன மாடுறுஞ் சரவணப்
பொய்கையை யடைந்தான்
என்னை யாளுடை நாயகன்
இறைவியுந் தானும். 16

1031 பிறையு லாஞ்சடைத்

தேவனும் அவன்றனைப்
பிரிய
துறையும் மாதுமோ
ரறுவகை உருவுகொண்

டுற்ற
சிறுவன் நீர்மையை
நோக்கியே திருவருள்
செய்து
நிறையும் வான்புனர்
பொய்கையங் கரையிடை
நின்றார்.

17

1032 முண்ட கச்சர வணந்தனில்

மூவிரு வடிவங்
கொண்டு லாவிவீற்
றிருந்திடும் ஒருபெருங்
குமரன்
அண்டர் நாயகன்
தன்னுடன் அகிலமீன்
றாளைக்
கண்டு மாமுக மலர்ந்தனன்
தனதுளங் களித்தான்.

18

1033 அந்த வேலையிற் கவுரியை
நோக்கியெம் மையன்
இந்த நின்மகன்
றனைக்கொடு வருகென
இயம்பச்
சுந்த ரங்கெழு விடையினுந்
துண்ணென இழிந்து
சிந்தை கொண்டபே ராதரந்
தன்னொடுஞ் சென்றாள்.

19

1034 சரவ ணந்தனில் தனதுசேய்
ஆறுருத் தனையும்
இருக ரங்களால் அன்புடன்
எடுத்தனள் புல்லித்
திருமு கங்களோ ராறுபன்
னிருபுயஞ் சேர்ந்த
உருவம் ஒன்றெனச்

செய்தனள் உலகமீன்
றுடையாள்.

20

1035 எந்தை சத்திகள்
உயிரெலாம் ஒடுங்குறு
மெல்லை
முந்து போலஒன் றாகியே
கூடிய முறைபோல்
அந்த மில்லதோர் மூவிரு
வடிவுமொன்றாகிக்
கந்தன் என்றுபேர்
பெற்றனன் கவுரிதன்
குமரன்.

21

1036 முன்பு புல்லிய குமரவேள்
முடிதொறும் உயிர்த்து
மின்பி றங்கிய புறந்தனை
நீவலும் விமலை
தன்பெ ருந்தனஞ்

சுரந்துபால் சொரிந்தன
தலையாம்

அன்பெ னப்படு கின்றதித்
தன்மையே அன்றோ.

22

1037 ஆதி நாயகன் கருணையாய்

அமலமாய்ப் பரம

போத நீரதாய் இருந்ததன்
கொங்கையிற் பொழிபால்

ஏதி லாததோர் குருமணி
வள்ளமீ தேற்றுக்

காதல் மாமகற் கன்பினால்
அருத்தினாள் கவுரி.

23

1038 கொங்கை யூறுபால்

அருத்தியே குமரனைக்
கொடுசென்

றெங்கள் நாயகன் முன்னரே
இறைஞ்சுவித் திடலும்

அங்கை யாலவன்
றனைஎடுத் தகலமேல்
அணைத்துப்
பொங்கு பேரருள் நீர்மையா
லிருத்தினன் புடையில். 24

1039 அருத்தி தந்திடு குமரவேள்
ஒருபுடை அமரப்
பெருத்த மன்னுயிர்
யாவையும் முன்னரே
பெற்ற
ஒருத்தி தன்னையுங்
கையினா லொய்யென
வாங்கி
இருத்தி னான்தன
தடந்தனில் எம்மையாள்
இறைவன்.

1040 கூல வார்துழல்

இறைவிக்கும் எம்பிரான்
றனக்கும்
பால னாகிய குமரவேள்
நடுவுறும் பான்மை
ஞால மேலுறும் இரவொடு
பகலுக்கும் நடுவாய்
மாலை யானதொன்
றழிவின்றி வைகுமா
றொக்கும்.

26

1041 வேறு

விடையுற்றிடு பரமற்குமவ்
விமலைக்கும் விறற்சேய்
இடையுற்றது
கண்டார்அயன்
மகவான்முத லிமையோர்
கடையுற்றிடு கடலாமெனக்

கல்வென்றிரைத் தணுகாப்
புடையுற்றனர் எதிருற்றனர்
புறனுற்றனர் புகழ்வார்.

27

1042 காமாரிதன் விழிதந்திடு

கழிகாதல ஒழியாத்
தோமாரில் புளனாகிய
சூரன்கொடுந் தொழிலால்
யாமாரினும்
இழுக்குற்றனம்
எமையாள்இனி யென்னாப்
பூமாரிகள
பொழிந்தார்பணிந்
தெழுந்தாசிகள் புகன்றார்.

28

1043 வாரற்பத முறவீங்கிய
வன்னத்தன முருந்தின்
மூரற்பவ ளச்சேயிதழ்

முழுமாமதி வதனத்
தாரற்பெயர்
பெறுமங்கையர்
அதுகாலையில் அரன்முன்
பேரற்பொடு
பணிந்தேயெழப்
பெருந்தண்ணளி புரிந்தான். 29

1044 கந்தன்றனை நீர்போற்றிய
கடனால்திவன் உங்கள்
மைந்தன்எனும் பெயராகுக
மகிழ்வால்எவ ரேனும்
நுந்தம்பக லிடைஇன்னவன்
நோன்றாள்வழி படுவோர்
தந்தங்குறை முடித்தேபரந்
தனைநல்குவம் என்றான். 30

1045 என்னாவருள் புரிகின்றழி
இமையத்தவள் சேயைத்

தன்னாரரு
ளொடுசென்றெதிர்
தழுவித்தனத் திழிபால்
பொன்னார்மணி
வள்ளத்துமுன் பூரித்தருத்
திடவே
அன்னாள்முலை
அமுதுக்கவை
யாறொத்தொழு கினவே.

31

1046 வானார்சுர நதிபோற்சர
வணத்தூடவை புகலுந்
தூநான்மறை
கரைகண்டவன்
முதல்வந்திடு துணைவ
ரானாஅறு சிறுவோர்தமை
அளித்தோன்சபித் திடலால்

மீனாயவண் வதிகின்றவர் 32
புகும்பாலினை மிசைந்தார்.

1047 கயிலைக்கிறை
யவள்மெய்த்தன
கலசத்தினும் உகுபால்
அயிலுற்றிடு
பொழுதத்தினில்
அறலிற்புடை பெயரும்
அயிலைத்தனு
வொருவித்தவ
வடிவுற்றெழு தருவார்
துயிலுற்றுணர்
பவரொத்தனர் மயலற்றிடு
தொடர்பால்.

33

1048 அன்னாரறு வருமாயெழுந்
தகன்பொய்கைவிட் டமலன்

முன்னாய்வணங்
கினர்போற்றலும்
முனிமைந்தர்கள் பரங்கோ
டென்னாவுரை
பெறுகுன்றிடை
இருந்தேதவம் புரிமின்
சின்னாள்மிசை
இவன்வந்தருள்
செயுமென்றருள் செய்தான்.

34

1049 நன்றாலெனத்
தொழுதன்னவர் நாதன்
விடை பெற்றே
சென்றார்உடு மடவாரொடு
திருமாலயன் முதலா
நின்றார்தமக்
கருள்செய்தவர் நிலயம்புக
அருளிப்

பொன்றாழ்சடை
யினன்வெள்களியம்
பொருப்பின்றலை புக்கான். 35

1050 அடையார்புர
மெரிசெய்திடும்
அமலன்கயி லையிற்போய்
விடையூர்தியின்
இழிந்தெதனி
விறற்சேயொடும் வெற்பின்
மடவாளொடு
நடவாப்பொலன்
மாமந்திரத் தலையின்
இடையாரரி யணைமீமிசை
இருந்தான் அருள் புரிந்தே. 36

1051 சேயோனெனும்
முன்னோன் றனைச்
சிலம்பின்வரும் ஒன்பான்

மாயோர்உத
வியமைந்தரும் மற்றுள்ளஇ
லக்கத்
தூயோர்களுந்
தொழுதேமலர்
தூவிப்பணிந் தேத்தி
ஆயோர்தம துயிரேயென
அவனைக்குறித்
தணைந்தார்.

37

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1051

14. திருவிளையாட்டுப் படலம் (1052 - 1179)

1052 அனந்தரம தாகஉமை
யம்மையொடு பெம்மான்
நனந்தலையில் வைகிய

நலங்கொள்கும ரேசன்
இனங்கொடு
தொடர்ந்தஇளை யாரொடு
மெழுந்தே
மனங்கொளருள்
நீர்மைதனின் ஆடலை
மதித்தான்.

1

1053 தட்டைஞுகி ழங்கழல்
சதங்கைகள் சிலம்பக்
கட்டழகு மேயஅரை
ஞாண்மணி கறங்க
வட்டமணி குண்டல
மதாணிநுதல் வீர
பட்டிகைமி னக்குமரன்
ஆடல்பயில் கின்றான்.

2

1054 மன்றுதொறு லாவுமலர்

வாவிதொ றுலாவுந்
துன்றுசிறு தென்றல்தவழ்
சோலைதொ றுலாவும்
என்றுமுல வாதுலவும்
யாறுதொ றுலாவுங்
குன்றுதொறு லாவுமுறை 3
யங்குமர வேளே.

1055 குளத்தினுல வும்நதி
குறைந்திடு துருத்திக்
களத்தினுல
வும்நிரைகொள் கந்துடை
நிலைத்தாந்
தளத்தினுல வும்பனவர்
சாலையுல வும்மென்
னுளத்தினுல வும்சிவன்
உமைக்கினைய மைந்தன். 4

1056 இந்துமுடி முன்னவன்

இடந்தொறு முலாவும்
தந்தையுடன் யாயமர்
தலங்களி னுலாவும்
கந்தமலர் நீபமுறை
கண்டொறு முலாவும்
செந்தமிழ் வடாதுகலை
சேர்ந்துழி யுலாவும்.

5

1057 மண்ணிடை யுலாவும்நெடு
மாதிர முலாவும்
எண்ணிடை யுறாதகடல்
எங்கணு முலாவும்
விண்ணிடை யுலாவும்மதி
வெய்யவன் உடுக்கோள்
கண்ணிடை
யுலாவும்இறை
கண்ணில்வரு மண்ணல்.

6

1058 கந்தருவர் சித்தர்கரு

டத்தொகைய ரேனோர்
தந்தமுல காதிய
தலந்தொறு முலாவும்
இந்திரன் இருந்ததொல்
லிடந்தனில் உலாவும்
உந்துதவர் வைகுமுல
கந்தொறு முலாவும்.

7

1059 அங்கமல நான்முகன்
அரும்பத முலாவும்
மங்கலம் நிறைந்ததிரு
மால்பத முலாவும்
எங்கள் பெருமாட்டிதன்
இரும்பத முலாவும்
திங்கள்முடி மேற்புனை
சிவன்பத முலாவும்.

8

1060 இப்புவிடில் அண்டநிரை

யெங்கணு முலாவும்
அப்புவழ லூதைவெளர்
அண்டமு முலாவும்
ஒப்பில்புவ னங்கள்பிற
வுள்ளவு முலாவுஞ்
செப்பரிய ஒர்பரசி
வன்றனது மைந்தன்.

9

1061 வேறு

இருமுவகை
வதனத்தொடும்
இளையோனெனத் திரியும்
ஒருமாமுக
னொடுசென்றிடும்
உயர்காளையி னுலவும்
பெருமாமறை
யவரேயென
முனிவோரெனப் பெயருந்

தெரிவார்கணை மறவீரரில் 10
திரிதந்திடுஞ் செவ்வேள்.

1062 காலிற்செலும்
பரியிற்செலும்
கரியிற்செலும் கடுந்தேர்
மேலிற்செலும்
தனியாளியின்
மிசையிற்செலும் தகரின்
பாலிற்செலும்
மானத்திடை
பரிவிற்செலும் விண்ணின்
மாலிற்செலும்
பொருசூரொடு
மலையச்செலும்
வலியோன்.

11

1063 பாடின்படு
பணியார்த்திடும்

பணைமென்குழல்
இசைக்கும்
கோடங்கொலி
புரிவித்திடும்
குரல்வீணைகள் பயிலும்
ஈடொன்றிய சிறுபல்லிய
மெறியும்மெவ ரெவரும்
நாடும்படி பாடுங்களி
நடனஞ்செயும் முருகன்.

12

1064 இன்னேபல

வுருவங்கொடி
யாண்டுங்கும ரேசன்
நன்னேயமொ டாடுற்றுழி
நனிநாடினள் வியவா
முன்னேயுல
கினையீள்ளவள்
முடிவின்றுறை முதல்வன்

பொன்னோர்கழ
விணைதாழ்ந்தனள்
போற்றிப்புகல் கின்றாள்.

13

1065 கூடுற்றநங் குமரன்சிறு
குழவிப்பரு வத்தே
ஆடற்றொழி
லெனக்கற்புத
மாகும்மவன் போல்வார்
நேடிற்பிற
ரிலைமாயையின்
நினைநேர்தரு மனையான்
பீடுற்றிடு
நெறிதன்னையெம்
பெருமான்மொழி
கென்றாள்.

14

1066 அல்லார்குழ லவள்

இன்னணம் அறியர்களின்
வினவ
ஒல்லார்புர மடுகண்ணுதல்
உன்றன்மகன் இயல்பை
எல்லாவுயிர்
களுமுய்ந்திட எமைநீகட
வினையால்
நல்லாய்இது
கேண்மோவென
அருளாலிவை
நவில்வான்.

15

1067 வேறு

ஈங்கனம் நமது கண்ணின்
எய்திய குமரன் கங்கை
தாங்கினள் கொண்டு
சென்று சரவணத் திடுத
லாலே

காங்கெயன் எனப்பேர்
பெற்றான் காமர்பூஞ் சரவ
ணத்தின்
பாங்கரில் வருத லாலே
சரவண பவன்என்
றானான்.

16

1068 தாயென ஆரல் போந்து
தனங்கொள்பால் அருத்த
லாலே
ஏயதோர் கார்த்தி கேயன்
என்றொரு தொல்பேர்
பெற்றான்
சேயவன் வடிவ மாறுந்
திரட்டிநீ யொன்றாச்
செய்தாய்
ஆயத னாலே கந்த
னாமெனு நாமம்

1069 நன்முகம் இருமுன்
றுண்டால் நமக்கவை
தாமே கந்தன்
தன்முக மாகியுற்ற; தாரகப்
பிரம மாகி
முன்மொழி கின்ற நந்தம்
மூவிரண் டெழுத்து
மொன்றாய்
உன்மகன் நாமத் தோரா
றெழுத்தென உற்ற
வன்றே.

1070 ஆதலின் நமது சத்தி
அறுமுகன் அவனும்
யாமும்
பேதக மன்றால் நம்போற்

பிரிவிலன் யாண்டும்
நின்றான்
ஏதமில் குழவி
போல்வான் யாவையு
முணர்ந்தான் சீரும்
போதமும் அழிவில் வீடும்
போற்றினர்க் கருள
வல்லான்.

19

1071 மேலினி யனைய
செவ்வேள் விரிஞ்சனைச்
சுருதிக் கெல்லாம்
மூலம தாகி நின்ற
மொழிப்பொருள் வினவி
அன்னான்
மாலுறச் சென்னி தாக்கி
வன்சிறைப் படுத்தித்
தானே

ஞாலமன் னுயிரை
யெலலா நல்கியே
நண்ணும் பன்னாள்.

20

1072 தாரகன் றன்னைச் சீயத்
தடம்பெரு முகத்தி
னானைச்

சூரபன் மாவை ஏனை
யவுணரைத் தொலைவு
செய்தே

ஆரணன் மகவான் ஏனை
யமரர்கள் இடுக்கண்
நீக்கிப்

பேரருள் புரிவன் நின்சேய்
பின்னர்நீ காண்டி
யென்றான்.

21

1073 என்றலும் இளையோன்

செய்கை எம்பெரு மாட்டி
கோள
நன்றென மகிழ்ச்சி
கொண்டு நணுகலும் உலக
மெல்லாஞ்
சென்றரு ளாடல் செய்யுந்
திருத்தகு குமரன் பின்னர்
ஒன்றொரு விளையாட்
டுள்ளத் துன்னியே புரித
லுற்றான்.

22

1074 குலகிரி யனைத்து
மோர்பாற் கூட்டிடும்
அவற்றைப் பின்னர்த்
தலைதடு மாற்ற மாகத்
தரையிடை நிறுவும் எல்லா
அலைகடல் தனையும்
ஒன்றா ஆக்குறும் ஆழி

வெற்பைப்

பிலனுற அழுத்துங்

கங்கைப் பெருநதி

யடைக்கு மன்னோ.

23

1075 இருள்கெழு பிலத்துள்
வைகும் எண்டொகைப்

பணியும் பற்றிப்

பொருள்கெழு மேரு வாதி

அடுக்கலிற் பூட்டி வீக்கி

அருள்கெழு குமர வள்ளல்

ஆவிகட் கூறின் றாக

உருள்கெழு சிறுதே

ராக்கொண் டொல்லென

உருட்டிச் செல்லும்.

24

1076 ஆசையங் காரிகள் தம்மை

அங்கைகொண்

டொன்றோ டொன்று

பூசல்செய் விக்கும் வானிற்
போந்திடுங் கங்கை நீரால்
காய்சின வடவை மாற்றுங்
கவின்சிறைக் கலுழ
னோடு
வாசுகி தன்னைப் பற்றி
மாறிகல் விளைக்கு
மன்றே.

25

1077 பாதல நிலயத்துள்ள
புயங்கரைப் படியிற்
சேர்த்திப்
பூதல நேமி யெல்லாம்
புகுந்திடப் பிலத்தி
னுய்க்கும்
ஆதவ முதல்வன் றன்னை
அவிர்மதிப் பதத்தி
லோச்சுஞ்

சீதள மதியை வெய்யோன்
செல்நெறிப் படுத்துச்
செல்லும்.

26

1078 எண்டிசை புரந்த தேவர்
இருந்ததொல் பதங்க
ளெல்லாம்
பண்டுள திறத்தின் நீங்கப்
பறித்தனன் பிறழ
வைக்குங்
கொண்டலி னிருந்த
மின்னின் குழுவுடன்
உருமுப பற்றி
வண்டின முறாத செந்தண்
மாலைசெய் தணியு
மன்றே.

27

1079 வெய்யவர் மதிகோள்
ஏனோர் விண்படர்

விமானந் தேர்கள்
மொய்யுறப் பிணித்த
பாசம் முழுவதுந் துருவ
னென்போன்
கையுறு மவற்றில்
வேண்டுங் கயிற்றினை
இடைக்கண் ஈர்ந்து
வையகந் திசைமீச் செல்ல
வானியில் விடுக்கு
மைந்தன்.

28

1080 வடுத்தவிர் விசம்பிற்
செல்லும் வார்சிலை
யிரண்டும் பற்றி
உடுத்திரள் பலகோ ளின்ன
உண்டையாக் கொண்டு
வானோர்
முடித்தலை யுரந்தோள்

கண்ட முகம்படக் குறியா
வெய்தே
அடற்றனு விஞ்சை
காட்டும் ஆறிரு
தடந்தோள் அண்ணல்.

29

1081 இத்திறம் உலகந் தன்னில்
இம்பரோ டும்பர் அஞ்சிச்
சித்தமெய் தளர்த லன்றிச்
சிதைவுறா வகைமை
தேர்ந்து
வித்தக வெண்ணி லாடல்
வியப்பொடு புரிந்தான்
ஆவி
முத்தர்தம் விழியின்
அன்றி முன்னுறா நிமல
மூர்த்தி.

30

1082 அயது காலை ஞாலத்
தவுணர்கள் அதனை
நோக்கி
ஏயிது செய்தார் யாரே
யென்றுவிம் மிதராய்
எங்கள்
நாயகன் வடிவந் தன்னை
நனிபெரும் பவத்துட்
டங்குந்
தீயவ ராத லாலே
கண்டிலர் தியக்க முற்றார்.

31

1083 சிலபகல் பின்னும் வைகுந்
திறத்தியல் ஆயுள்
கொண்டே
உலகினில் அவுணர்
யாரும் உறைதலின்

அவர்க்குத் தன்மெய்
நிலைமைகாட் டாது
செவ்வேள் நிலாவலும்
நேடி யன்னோர்
மலரயன் தெரியா
அண்ணல் மாயமே
இனைய தென்றார்.

32

1084 ஆயதோர் குமரன்
செய்கை அவனியின்
மாக்கள் காணாத்
தீயன முறையால்
வெங்கோல் செலுத்திய
அவுண ரெல்லாம்
மாய்வது திண்ணம்
போலும் மற்றதற் கேது
வாக
மேயின விம்மி தங்கொல்

இதுவென வெருவ
லுற்றார்.

33

1085 புவனியின் மாக்க ளின்ன
புகறலுந் திசைகாப் பாளர்
தவனனே மதிய மேனோர்
சண்முகன் செய்கை நாடி
அவனுரு வதனைக்
காணார் அவுணர்தம்
வினையு மன்றால்
எவரிது செய்தார்
கொல்லென் றிரங்கினர்
யாருங் கூடி.

34

1086 தேருறு மனைய தேவர்
தேவர்கோன் சிலவ ரோடு
மேருவி லிருந்தான்
போலும் வேதனும்
அங்கண் வைகும்

ஆருமங் கவர்பா லேகி
அறைகுது மென்று தேறிச்
சூரர்கோன் றனக்கும்
அஞ்சித் துயரொடு
பெயர்த லுற்றார்.

35

1087 வடவரை யும்பர் தன்னில்

வானவ ரானோ ரேகி
அடைதரு கின்ற காலை
ஆறுமா முகங்கொண்
டுள்ள
கடவுள்செய் யாடல்
நோக்கி அவனுருக் காணா
னாகி
இடருறு மனத்தி னோடும்
இருந்தஇந் திரனைக்
கண்டார்.

36

1088 அரிதிரு முன்ன ரெய்தி
அடிதொழு தங்கண் வைகி
விரிகட லுலகின் வானின்
மேஹவதொன் னிலைமை
யாவுந்
திரிபுற வெவரோ செய்தார்
தெரிந்திலம் அவரை ஈது
புரிகலர் அவுணர் போலும்
புகுந்தஇப் புணர்ப்பென்
னென்றார்.

37

1089 வானவர் இறைவன்
அன்னோர் மாற்றமங்
கதனைக் கேளா
யானுமிப் பரிசு நாடி
யிருந்தனன் இறையுந்
தேரேன்
ஆனதை யுணர வேண்டின்

அனைவரு மேகி
அம்பொன்
மேனிகொள் கமலத்
தோனை வினவுதும் எழுதி
ரென்றான்.

38

1090 எழுதிரென் றுரைத்த
லோடும் இந்திரன் முதலா
வுள்ளோர்
விழியிடைத் தெரிய
அன்னோர் மெய்த்தவம்
புரிந்த நீரால்
அழிவற வுலகி லாடும்
அறுமுகன் வதன
மொன்றில்
குழவிய தென்ன அன்ன
குன்றிடைத் தோன்றி
னானால்.

39

1091 வாட்டமொ டமரர்
கொண்ட மயக்கறத் தனாது
செய்கை
காட்டிய வந்தோன் மேருக்
கனவரை யசைத்துக்
கஞ்சத்
தோட்டிதழ் கொய்து
சிந்துந் துணையென
உயர்ந்த செம்பொற்
கோட்டினைப் பறித்து
வீசிக் குலவினன் குழவி
யேபோல்.

40

1092 தோன்றிய குமரன்
றன்னைச் சுரபதி சுரரா
யுள்ளோர்
ஆன்றதோர் திசைகாப்
பாளர் அனைவருந்

தெரிசுற் றன்னோ
வான்தரை திரிபு
செய்தோன் மற்றிவ னாகு
மென்னாக்
காந்திரி அரியை நேரும்
விலங்கெனக் கலங்கிச்
சொல்வார்.

41

1093 வேறு

நொய்தாங் குழவி
யெனக்கொள்கிலம்
நோன்மை நாடின்
வெய்தாம் அவுணக்
குழுவோரினும் வெய்யன்
யாரும்
எய்தாத மாயம்
உளனாலீவன் றன்னை

வெம்போர்

செய்தாடல் கொள்வம்

இவணென்று தெரிந்து

சூழ்ந்தார்.

42

1094 சூழற்ற வெல்லை

இமையோர்க்கிறை

தொல்லை நாளில்

காழற்ற தந்தம்

அறவேகிவெண் காட்டில்

ஈசன்

கேழற்ற தாள்அர்ச்

சனைசெய்து கிடைத்து

வைகும்

வேழத்தை உன்ன

அதுவந்தது மேரு

வின்பால்.

43

1095 தந்தங்கள் பெற்று
வருகின்ற தனிக்க ளிற்றின்
கந்தந் தனில்போந்
தடல்வச்சிரங் காமர்
ஒள஠்வாள்
குந்தஞ் சிலைகொண்
டிகல்வெஞ்சமர்க் கோல
மெய்தி
மைந்தன் றனைவா
னவரோடும் வளைந்து
கொண்டான்.

44

1096 வன்னிச் சுடர்கால
விசையோடு மரீஇய
பாங்கிற்
பன்னற் படுகுன்
றவைசூழ்தரு பான்மை
யேபோல்

உன்னற் கரிய குமரேசனை
உம்பர் கோனும்
இன்னற் படுவா
னவரும்மிகல் செய்ய
வுற்றார்.

45

1097 தண்ணார் கமலத்
துணைமாதரைத் தன்னி
ரண்டு
கண்ணா வுடைய
உமையாள்தரு கந்தன்
வானோர்
நண்ணா ரெனச்சூழ்
வதுநோக்கி நகைத்தி
யாதும்
எண்ணாது முன்போல்
தனதாடல் இழைத்த
வேலை.

1098 எட்டே யொருபான்
 படைதம்முள் எறிவ
 வெல்லாந்
 தொட்டே கடவுட்
 படைதன்னொடுந் தூர்த்த
 லோடும்
 மட்டேறு போதிற்
 கடுகின்றழி வச்சி ரத்தை
 விட்டே தெழித்தான்
 குமரன்மிசை வேள்வி
 வேந்தன்.

1099 வயிரத் தனிவெம்
 படையெந்தைதன் மார்பு
 நண்ணி
 அயிரிற் றுகளாய்

விளிவாக அதனை
நோக்கித்
துயரத் தழுங்க
இமையோரிறை
தொல்லை வேழஞ்
செயிருந்ற நியம்பி
முருகேசன்முன் சென்ற 48
தன்றே.

1100 செல்லுங் கரிகண்
டுமையாள்மகன் சிந்தை
யாலோர்
வில்லுங் கணைகள்
பலவும் விரைவோடு
நல்கி
ஒல்லென் றிடநா
ணொலிசெய்துயர் சாபம்
வாங்கி

எல்லொன்று கோலொன்
றதன்நெற்றியுள் ஏக
வுய்த்தான்.

49

1101 அக்கா லையில்வேள்
செலுத்துங்கணை அண்டர்
தம்மின்
மிக்கான் அயிரா
வதநெற்றியுள் மேவி
வல்லே
புக்காவி கொண்டு
புறம்போதப் புலம்பி வீழா
மைக்கார் முகில்அச்
சுறவேயது மாண்ட
தன்றே.

50

1102 தன்னோர் களிறு
மடிவெய்தலுந் தான
வேந்தன்

அன்னோ வெனவே
இரங்கா அயல்போகி
நின்று
மின்னோ டுறழ்தன்
சிலைதன்னைம
வெகுண்டு வாங்க
முன்னோன் மதலை
பொருகோலவன்
மொய்ம்பி லெய்தான்.

51

1103 கோலொன்று
விண்ணோர்க்
கிறைமேல்கும ரேசன்
உய்ப்ப
மாலொன்று நெஞ்சன்
வருந்திப்பெரு வன்மை
சிந்திக்
காலொன்று சாபத்

தொழில்நீத்தனன் கையி
லுற்ற
வேலொன் றதனைக்
கடிதேகுகன் மீது
விட்டான்.

52

1104 குந்தப் படையோர்
சிறுபுற்படு கொள்கை
யேபோல்
வந்துற் றிடஅற்
புதமெய்தினர் மற்றை
வானோர்
கந்தக் கடவுள்
சிலையிற்கணை யொன்று
பூட்டித்
தந்திக் கிறைவன்
தடம்பொன்முடி தள்ளி
ஆர்த்தான்.

53

1105 துவசந் தனையோர்
கணைகொண்டு துணித்து
மார்பிற்
கவசந் தனையோர்
கணையால்துகள் கண்டு
விண்ணோன்
அவசம் படஏழ்
கணைதூண்டினன் ஆழி
வேண்டிச்
சிவசங் கரளன்
றரிபோற்றிய செம்மல்
மைந்தன்.

54

1106 தீங்கா கியவோ
ரெழுவாளியுஞ் செல்ல
மார்பின்
ஆங்கார மிக்க மகவான்

அயர்வாகி வீழ்ந்தான்
ஓங்கார மேலைப்
பொருள்மைந்தனை உம்ப
ரேனோர்
பாங்காய் வளைந்து
பொருதார்படு கின்ற
தோரார்.

55

1107 இவ்வா றமரர்
பொருமெல்லையில் ஈசன்
மைந்தன்
கைவார் சிலையைக்
குனித்தேகணை நான்கு
தூண்டி
மெய்வா ரிதிகட்
கிறைவன்றனை வீட்டி
மற்றும்
ஐவா ளியினால்

சமன்ஆற்றல் அடக்கி
னானால்.

56

1108 ஒரம் பதனால்
மதிதன்னையும் ஒன்றி
ரண்டு
கூரம் பதனாற்
கதிர்தன்னையும் கோதில்
மைந்தன்
ஈரம் பதனால்
அனிலத்தையும் மேவு
மூன்றால்
வீரம் பகர்ந்த
கனலோனையும் வீட்டி
நின்றான்.

57

1109 நின்றார் எவருங்
குமரேசன் நிலைமை
நோக்கி

இன்றா ரையுமற்
றிவனேயடு மென்று தேறி
ஒன்றான சிம்புள்
விறல்கண்டரி யுட்கி
யோடிச்
சென்றா லெனவே
இரிந்தோடினர் சிந்தை
விம்மி.

58

1110 ஓடுஞ் சுரர்கள் திறநோக்கி
உதிக்கும் வெய்யோன்
நீடுங் கதிர்கள்
நிலவைத்துரக் கின்ற
தேபோல்
ஆடுங் குமரன்
அவரைத்துரந் தண்டர்
முன்னர்
வீடுங் களத்தி

னிடையேதனி மேவி
நின்றான்.

59

1111 ஒல்லா தவரிற்
பொருதேசில உம்பர் வீழ்
நில்லா துடைந்து
சிலதேவர்கள் நீங்க நேரில்
வில்லா ளியாகித்
தனிநின்ற விசாகன்
மேனாள்
எல்லா ரையும்அட்
டுலவும்தனி ஈசன்
ஓத்தான்.

60

1112 வேறு
சுரர்கள் யாருந்
தொலைந்திட
வென்றுதான்

ஒருவ னாகி உமைமகன்
மேவுழி
அருளின் நாரதன்
அச்செயல் கண்டுவான்
குருவை யெய்திப்
புகுந்தன கூறினான்.

61

1113 நற்ற வம்புரி நாரதன்
கூற்றினை
அற்ற மில்லுணர்
அந்தணன் கேட்டெழீஇ
இற்ற தேகொல்
இமையவர் வாழ்வெனாச்
சொற்று வல்லை துயருழந்
தேகினான்.

62

1114 ஆத பன்மதி அண்டர்
தமக்கிறை
மாதி ரத்தவர் மால்கரி

தன்னுடன்
சாதல் கொண்ட சமார்க்களந்
தன்னிடைப்
போதல் மேயினன்
பொன்னெனும்
பேரினான்.

63

1115 ஆவி யின்றி அவர் மறி
குற்றது
தேவ ராசான் தெரிந்து
படருறாத்
தாவி லேர்கெழு
சண்முகன் அவ்விடை
மேவி யாடும்
வியப்பினை
நோக்கினான்.

64

1116 முழுது ணர்ந்திடு

மொய்சுடர்ப் பொன்னவன்
எழுதொ ணாத எழில்நலந்
தாங்கியோர்

குழவி தன்னுருக் கொண்ட
குமரனைத்

தொழுது நின்று துதித்திது 65
சொல்லுவான்.

1117 வேறு

கரியரி முகத்தினன் கடிய
சூரனென்

றுரைபெறு தானவர்
ஒறுப்ப அல்கலும்

பருவரல் உழந்துதன்
பதிவிட் டிப்பெரு

வரையிடை மகபதி
மறைந்து வைகினான். 66

1118 அன்னவன் நின்னடி

அடைந்து நிற்கொடே
துன்னலர் தமதுயிர்
தொலைத்துத்
தொன்மைபோல்
தன்னர செய்தவுந் தலைவ
னாகவும்
உன்னினன் பிறிதுவே
றொன்றும் உன்னலான்.

67

1119 பற்பகல் அருந்தவம்
பயின்று வாடினன்
தற்பர சரவணத் தடத்திற்
போந்தவுன்
உற்பவம் நோக்கியே
உவகை பூத்தனன்
சொற்படு துயரெலாந்
தொலைத்து ளானென.

68

1120 கோடலும் மராத்தொடு
குரவுஞ் செச்சையுஞ்
சூடிய குமரநின் றொழும்பு
செய்திட
நேடுறும் இந்திரன் நீயித்
தன்மையின்
ஆடல்செய் திடுவரை
அறிகி லானரோ.

69

1121 நாரணன் முதலினோர்
நாடிக் காணொணா
ஆரண முதல்வனும்
உமையும் அன்னவர்
சீரரு ளடைந்தனர் சிலரும்
அல்லதை
யாருன தாடலை அறியும்
நீரினார்.

70

1122 பற்றிய தொடர்பையும்
உயிரை யும்பகுத்
திற்றென வுணர்கிலம் ஏதந்
தீர்கிலஞ்
சிற்றுணர் வுடையதோர்
சிறியம் யாமெலாம்
உற்றுன தாடலை உணர
வல்லமோ.

71

1123 ஆதலால் வானவர்க்
கரசன் ஆற்றவும்
ஓதிதான் இன்மையால்
உன்றன் ஆடலைத்
தீதெனா வுன்னிவெஞ்
செருவி ழைத்தனன்
நீதிசேர் தண்டமே நீபு
ரிந்தனை.

72

1124 மற்றுள தேவரும்
மலைந்து தம்முயிர்
அற்றனர் அவர்களும்
அறிவி லாமையால்
பெற்றிடுங் குரவரே
பிழைத்த மைந்தரைச்
செற்றிடின எவரருள்
செய்யற் பாலினோர்.

73

1125 சின்மய மாகிய செம்மல்
சிம்புளாம்
பொன்மலி சிறையுடைப்
புள்ளின் நாயகன்
வன்மைகொள்
விலங்கினை மாற்ற
வல்லது
மின்மினி தனையடல்
விசய மாகுமோ.

1126 ஒறுத்திடும் அவுணர்க
 ளொழிய வேரொடும்
 அறுத்தருள் உணர்விலா
 அளியர் உன்னடி
 மறுத்தலில் அன்பினர்
 மற்றின் னோர்பிழை
 பொறுத்தருள்
 கருணையாற் புணரி
 போன்றுவாய்.

1127 பரமுற வணிகரைப்
 பரித்துப் பல்வளந்
 தருகலங் கவிழ்ந்திடச்
 சாய்த்து மற்றவர்
 ஒருதலை விளிதல்போல்
 உன்னிற் பெற்றிடுந்

திருவினர் பொருதுனைச்
செருவில் துஞ்சினார்.

76

1128 தொழுதகு நின்னடித்
தொண்ட ராற்றிய
பிழையது கொள்ளலை
பெரும சிந்தையுள்
அழிதரு மினையவர்
அறிவு பெற்றிவண்
எழுவகை யருளென
இறைஞ்சிக் கூறினான்.

77

1129 பொன்னவன் இன்னன
புகன்று வேண்டிட
முன்னவர் முன்னவன்
முறுவல் செய்துவான்
மன்னவ னாதியர் மால்க
ளிற்றொடும்
அந்நிலை எழும்வகை

1130 வேறு

அந்தியின் வனப்புடைய
மெய்க்குகன் எழுப்புதலும்
அன்ன பொழுதே,
இந்திரனும் மாதிர
வரைப்பினரும்
வானவரும் யாவரு
மெழாஅச்,
சிந்தைதனில்
மெய்யுணர்வு
தோன்றுதலும் முன்புரி
செயற்கை யுணராக்,
கந்தனொடு கொல்சமர்
புரிந்ததென உன்னினர்
கலங்கி யெவரும்.

1131 கலங்கினர் இரங்கினர்
கலுழ்ந்தனர் புலர்ந்தனர்
கவன்ற னர்உளம்,
மலங்கினர் விடந்தனை
அயின்றவ ரெனும்படி
மயர்ந்த னலிசேர்,
உலங்கென உலைந்தனர்
ஒடுங்கினர் நடுங்கினர்
உரந்த னையிழந்,
திலங்கெழில் முகம்பொலி
விகந்தனர் பொருந்தமை
யிகழ்ந்த னர்களே.

80

1132 துஞ்சியெழும்
அன்னவர்கள் ஏழுலகு
முன்னுதவு சுந்த ரிதரும்,
மஞ்சனரு ளோடுவிளை

யாடுவது காண்டலும்
வணங்கி யனையான்,
செஞ்சரண் இரண்டினையு
முச்சிகொடு மோயினர்
சிறந்த லர்துணைக்,
கஞ்சமல ரிற்பல
நிறங்கொள்அரி
யின்தொகை கவைஇய
தெனவே.

81

1133 கந்தநம ஐந்துமுகர்
தந்தமுரு கேசநம கங்கை
யுமைதன்,
மைந்தநம பன்னிரு
யுத்தநம நீபமலர் மாலை
புனையுந்,
தந்தைநம ஆறுமுக
வாதிநம சோதிநம தற்ப

ரமதாம்,
எந்தைநம என்றுமிளை
யோய்நம குமாரநம
என்றுதொழுதார்.

82

1134 பொருந்துதலை யன்புடன்
எழுந்தவர்கள் இவ்வகை
புகழ்ந்து மனமேல்,
அரந்தைகொடு மெய்ந்நடு
நடுங்குதலும் அன்னதை
அறிந்து குமரன்,
வருந்தலிர் வருந்தலி
ரெனக்கருணை
செய்திடலும் மற்ற
வர்கடாம்,
பெருந்துயரும் அச்சமு
மகன்றுதொழு தேயினைய
பேசி னர்களால்.

83

1135 ஆயவமு தத்தினொடு
நஞ்சளவி உண்குநரை
அவ்வி டமலால்,
தூயவமு தோவுயிர்
தொலைக்குமது
போலுனது தொல்ல
ருளினால்,
ஏயதிரு வெய்திட
இருந்தனம்உன் னோடமரி
யற்றி யதனால்,
நீயெமை முடித்தியலை
அன்னதவ நெம்முயிரை
நீக்கி யதரோ.

84

1136 பண்டுபர மன்றனை
இகழ்ந்தவன் மகத்திலிடு
பாக மதியாம்,
உண்டபவம் இன்னமும்

முடிந்தில அதன்றியும்
உனைப்பொ ருதுநேர்,
கொண்டிகல் புரிந்தனம்
அளப்பில்பவம் வந்தகும
ரேச எமைநீ,
தண்ட முறை செய்தவை
தொலைத்தனை
உளத்துடைய தண்ண
ளியினால்.

85

1137 ஆதலின் எமக்கடிகள்
செய்தஅரு ளுக்குநிக
ராற்று வதுதான்,
ஏதுளது மற்றெமை
உனக்கடிய ராகஇவ ணீது
மெனினும்,
ஆதிபரமாகிய
உனக்கடியம் யாம்புதி

தளிப்ப தெவனோ,
தாதையர் பெறச்சிறுவர்
தங்களை அவர்ககருள்கை
தக்க பரிசோ.

86

1138 அன்னதெனி

னுந்தெளவில் பேதையடி
யேம்பிழை யனைத்தும்
உளமேல்,
உன்னலை
பொறுத்தியென வேகுமர
வேள்அவவை யுணர்ந்து
நமைநீர்,
முன்னமொரு சேயென
நினைந்துபொரு தீர்நமது
மொய்ம்பு முயர்வும்,
இன்னுமுண ரும்படி
தெரித்துமென ஒருருவம்

1139 எண்டிசையு மீரெழு
திறத்துலகும் எண்கிரியு
மேழு கடலுந்,
தேண்டிரையும் நேமிவரை
யும்பிறவும் வேறுதிரி பாகி
யுளசீர்,
அண்ட நிரை யானவு
மனைத்துயிரும்
எப்பொருளு மாகி
அயனும்,
விண்டும் அரனுஞ்செறிய
ஒருருவு கொண்டனன்
விறற்கு மரனே.

1140 மண்ணளவு பாதலமெ
லாஞ்சரணம் மாதிர

வரைப்பும் மிகுதோள்,
விண்ணளவெ லாமுடிகள்
பேரொளியெ லாம்நயனம்
மெய்ந்த டுவெலாம்,
பண்ணளவு வேதமணி
வாய்உணர்வெ
லாஞ்செவிகள் பக்கம்
அயன்மால்,
எண்ணளவு சிந்தை யுமை
ஐந்தொழிலும் நல்கியருள்
ஈச னுயிரே.

89

1141 ஆனதொரு பேருருவு
கொண்டுகும ரேசனுற
அண்டர் பதியும்,
ஏனையரும் அற்புதமி
தற்புதமி தென்றுதொழு
தெல்ல வருமாய்,

வானமிசை நோக்கினர்கள்
மெய்வடிவம் யாவையும்
வனப்பு முணரார்,
சானுவள வாஅரிது
கண்டனர் புகழ்ந்திணைய
சாற்றி னர்களால்.

90

1142 வேறு

சேணலம் வந்த சோதிச்
சிற்பர முதல்வ எம்முன்
மாணல முறநீ கொண்ட
வான்பெருங் கோலந்
தன்னைக்
காணலம் அடியேங்
காணக் காட்டிடல் வேண்டு
மென்ன
நீணலங் கொண்டு நின்ற
நெடுந்தகை அதனைக்

1143 கருணைசெய் தொளிகள்
 மிக்க கண்ணவர்க் கருளிச்
 செவ்வேள்
 அருணமார் பரிதிப்
 புத்தேள் அந்தகோ
 டிகள்சேர்ந் தென்னத்
 அருணவில் வீசி நின்ற
 தனதுரு முற்றுங் காட்ட
 இரணிய வரைக்கண்
 நின்ற இந்திரன் முதலோர்
 கண்டார்.

1144 அடிமுதன் முடியின்
 காறும் அறுமகன் உருவ
 மெல்லாங்
 கடிதவ னருளால் நோக்கிக்

கணிப்பிலா அண்ட
முற்றும்
முடிவறு முயிர்கள் யாவும்
மூவருந் தேவர் யாரும்
வடிவினில் இருப்பக்
கண்டு வணங்கியே
வழுத்திச் சொல்வார்.

93

1145 அம்புவி முதலாம் பல்பே
ரண்டமும் அங்கங் குள்ள
உம்பரும் உயிர்கள்
யாவும் உயிரலாப்
பொருளும் மாலுஞ்
செம்பது மத்தி னோனுஞ்
சிவனொடுஞ் செறிதல்
கண்டோம்
எம்பெரு மானின்
மெய்யோ அகிலமும்

1146 அறிகிலம் இந்நாள் காறும்
அகிலமும் நீயே யாகி
ளுறைதரு தன்மை நீவந்
துணர்த்தலின் உணர்ந்தா
மன்றே
பிறவொரு பொருளுங்
காணேம் பெருமநின்
வடிவ மன்றிச்
சிறியம்யாம் உனது
தோற்றந் தெரிந்திட வல்ல
மோதான்.

1147 முண்டகன் ஒருவன் துஞ்ச
முராரிபே ருருவாய்
நேமிக்
கண்டுயில் அகந்தை

நீங்கக் கண்ணுதற் பகவன்
எல்லா

அண்டமும் அணிப்பூ
ணார மாகவே ஆங்கொர்
மேனி

கொண்டன னென்னுந்
தன்மை குமரநின் வடிவிற 96
கண்டேம்.

1148 நாரணன் மலரோன்

பன்னாள் நாடவுந்

தெரிவின் றாகிப்

பேரழல் உருவாய் நின்ற

பிரான்திரு வடிவே

போலுன்

சீருரு வுற்ற தம்மா

தெள்கிலர் அவரும்

எந்தை

யாரருள் எய்தின்
நம்போல் அடிமுடி
தெரிந்தி டாரோ.

97

1149 அரியொடு கமலத் தேவும்
ஆடல்செய் தகிலந்
தன்னோ
டொருவரை யொருவர்
நுங்கி உந்தியால்
முகத்தால் நல்கி
இருவரு மிகலு மெல்லை
எடுத்தபே ருருநீ கொண்ட
திருவுரு விதனுக் காற்றச்
சிறியன போலு மன்றே.

98

1150 ஆகையால் எம்பி ரான்நீ
அருவுரு வாகி நின்ற
வேகநா யகனே யாகும்

எமதுமா தவத்தால் எங்கள்
சோகமா னவற்றை நீக்கிச்
சூர்முதல் தடிந்தே எம்மை
நாகமே லிருந்து மாற்றால்
நண்ணினை குமர
னேபோல்.

99

1151 எவ்வுரு வினுக்கும்
ஆங்கோ ரிடனதா யுற்ற
உன்றன்
செவ்வுரு வதனைக் கண்டு
சிறந்தனம் அறம்பா
வத்தின்
அவ்வுரு வத்தின் துப்பும்
அகலுதும் இன்னும்
யாங்கள்
வெவ்வுரு வதத்திற்
செல்லேம் வீடுபே றடைது

1152 இனையன வழுத்திக் கூறி
யிலங்கெழிற் குமர மூர்த்தி
தனதுபே ருருவை
நோக்கிச் சதமகன் முதலா
வுள்ளோர்
தினகரன் மலர்ச்சி கண்ட
சில்லுணர் வுயிர்க ளென்ன
மனமிக வெருவக் கண்கள்
அலமர மயங்கிச்
சொல்வார்.

1153 எல்லையில் ஒளர்பெற்
றன்றால் எந்தைநின்
னுருவம் இன்னும்
ஒல்லுவ தன்றால் காண
ஒளர்பிழந் துலைந்த
கண்கள்

அல்லதும் பெருமை
நோக்கி அஞ்சுதும்
அடியம் உய்யத்
தொல்லையின் உருவங்
கொண்டு தோன்றி யே
அளித்தி யென்றார்.

102

1154 என்றிவை புகன்று
வேண்ட எம்பிரான்
அருளால் வான்போய்
நிற்றபே ருருவந் தன்னை
நீத்தறு முகத்தோ னாகித்
தொன்றுள வடிவத் தோடு
தோன்றலுந் தொழுது
போற்றிக்
குன்றிருஞ் சிறைகள் ஈர்ந்த
கொற்றவன் கூற லுற்றான்.

103

1155 தொன்னிலை தவாது

வைகுஞ் சூரனே முதலா
வுள்ள
ஒன்னலர் உயிரை மாற்றி
உம்பரும் யானும் பாங்கர்
மன்னிநின் றேவல் செய்ய
வானுயர் துறக்கம் நண்ணி
என்னர சியற்றி எந்தாய்
இருத்திஎன் குறையீ
தென்றான்.

104

1156 இகமொடு பரமும் வீடும்
ஏத்தினர்க குலப்பு றாமல்
அகனம ரருளால் நல்கும்
அறுமுகத் தவற்குத் தன்சீர்
மகபதி யளிப்பான் சொற்ற
வாசகம் சுடரொன் றங்கிப்
பகவனுக் கொருவன்

நல்கப் பராவிய போலு 105
மாதோ.

1157 வானவர் கோனை நோக்கி
வறிதுற நகைத்துச்
செவ்வேள்
நீநமக் களித்த தொல்சீர்
நினக்குநாம் அளித்தும்
நீவிர்
சேனைக ளாக நாமே
சேனையந் தலைவ னாகித்
தானவர் கிளையை
யெல்லாம் வீட்டுதும்
தளரேல் என்றான். 106

1158 கோடலங் கண்ணி
வேய்ந்த குமரவேள்
இனைய கூற
ஆடியல் கடவுள்

வெளடீளை அடற்களிற்
றண்ணல் கேளா
வீடுற அவுண ரெல்லாம்
வியன்முடி திருவி
னோடுஞ்
சூடின னென்னப் போற்றிச்
சுரரோடு மகிழ்ச்சி
கொண்டான்.

107

1159 அறுமுகத் தேவை நோக்கி
அமரர்கோன் இந்த
வண்டத்
துறைதரு வரைகள் நேமி
உலகுயிர் பிறவும்
நின்னால்
முறைபிறழ்ந் தனவால்
இந்நாள் முன்புபோல்
அவற்றை யெல்லாம்

நிறுவுதி யென்ன லோடும்
நகைத்திவை நிகழ்த்த
லுற்றான்.

108

1160 இன்னதோ ரண்டந்
தன்னில் எம்மில்வே றுற்ற
வெல்லாந்
தொன்னெறி யாக
என்றோர் தூமொழி
குமரன் கூற
முன்னுறு பெற்றித் தான
முறையிறந் திருந்த
தெல்லாம்

அந்நிலை எவரும் நோக்கி
அற்புத மடைந்து நின்றார். 109

1161 வேறு
நிற்கு மெல்லையின்
நிலத்திடை யாகிப்

பொற்கெ னத்திகழ்
பொருப்பிடை மேவுஞ்
சிற்கு ணக்குரிசில் சேவடி
தாமூஉச்
சொற்க நாடுள சுரேசன்
உரைப்பான்.

110

1162 ஆண்ட கைப்பகவ ஆரண
மெய்ந்நூல்
பூண்ட நின்னடிகள்
பூசனை யாற்ற
வேண்டு கின்றும்வினை
யேம்அது செய்ய
ஈண்டு நின்னருளை ஈகுதி
யென்றான்.

111

1163 என்ன லுங்குகன் இசைந்து
நடந்தே
பொன்னி னாலுயர்

பொருப்பினை நீங்கித்
தன்ன தொண்கயிலை
சார்ந்திடு ஞாங்கர்
மன்னி நின்றதொரு
மால்வரை புக்கான்.

112

1164 குன்றி ருஞ்சிறை
குறைத்தவன் ஏனோர்
ஒன்றி யேதொழு
துவப்புள மெய்தி
என்றும் நல்லிளைய
னாகிய எங்கோன்
பின்றொ டர்ந்தனர்
பிறங்கலில் வந்தார்.

113

1165 சூரல் பம்புதுறு கல்முழை
கொண்ட
சாரல் வெற்பினிடை

சண்முகன் மேவ
ஆரும் விண்ணவர்
அவன்கழல் தன்னைச்
சீரி தர்ச்சனை செயற்கு
முயன்றார்.

114

1166 அந்த வேலையம
ரார்க்கிறை தங்கண்
முந்து கம்மியனை
முன்னுற அன்னான்
வந்து கைதொழிலும்
மந்திர மொன்று
நந்த மாநகரின் நல்கிவ
ணென்றான்.

115

1167 அருக்கர் தந்தொகை
அனைத்தையு மொன்றா
உருக்கி யாற்றியென

ஒண்மணி தன்னால்
திருக்கி ளர்ந்துலவு
செய்யதொர் கோயில்
பொருக்கெ னப்புனைவர் 116
கோன்புரி குற்றான்.

1168 குடங்கர் போல்மகு
டங்கெழு வுற்ற
இடங்கொள் கோபுர
விருக்கையின் நாப்பண்
கடங்க லுழ்ந்திடு கரிக்குரு
குண்ணும்
மடங்கல் கொண்தொர்
மணித்தவி சீந்தான். 117

1169 ஈந்த வெல்லைதனில்
இந்திரன் ஏவப்
போந்து வானெறி
புகுந்திடு தூநீர்

சாந்த மாமலர் தழற்புகை
யாதி

ஆய்ந்து தந்தனர்கள்

அண்டர்கள் பல்லோர்.

118

1170 வேறு

அன்ன காலையில்

அண்டர்கள் மேலையோன்

சென்னி யாறுடைத்

தேவனை வந்தியா

உன்ன தாளருச் சித்தியா

முய்ந்திட

இந்நி கேதனம் ஏகுதி

நீயென்றான்.

110

1171 கூற்ற மன்னதுட்

கொண்டுவிண்

ணொரெலாம்

போற்ற மந்திரம் புக்கு

நனந்தலை
ஏற்ற ரித்தொகை
ஏந்தெழிற் பீடமேல்
வீற்றி ருந்தனன்
வேதத்தின் மேலையோன். 120

1172 ஆன காலை அமரர்கள்
வாசவன்
ஞான நாயக நாங்கள்
உனக்கொரு
தானை யாகுந்
தலைவனை நீயெனா
வான நீத்தத்து மஞ்சனம்
ஆட்டினர். 121

1173 நொதுமல் பெற்றிடு
நுண்டுகில் சூழ்ந்தனர்
முதிய சந்த முதலமட்
டித்தனர்

கதிரும் நன்பொற்
கலன்வகை சாத்தினர்
மதும லர்த்தொகை
மாலிகை சூட்டினர்.

122

1174 ஐவ கைப்படும் ஆவியும்*

பாளிதம்
மெய்வி ளக்கமும் வேறுள
பான்மையும்
எவ்வெ வர்க்கும்
இறைவற்கு நல்கியே
செவ்வி தர்ச்சனை
செய்தன ரென்பவே.

(* ஐவகைப்படும் ஆவி -
நறுமணம் கமழும்
பொருட்டு, கோட்டம்,
துருக்கம், தகரம், அகில்,
சந்தனம் என்ற ஐவகை

வாசனை

பொருள்களைப் பொடித்து
இடும் தூபம்.) 123

1175 புரந்த ரன்முதற் புங்கவர்

தம்முளத்

தரந்தை நீங்க அருச்சனை

செய்துபின்

பரிந்து தாழ்ந்து பரவலும்

ஆயிடைக்

கரந்து வள்ளல்

கயிலையிற் போயினான். 124

1176 வெற்பின் மிக்குயர்

வெளடீளியம்

பொற்றையில்

சிற்ப ரன்மறைந் தேகலுந்

தேவரும்

பொற்பின் மேதகு

பொன்னகர் அண்ணலும்
அற்பு தத்துடுன் அவ்வரை
நீங்கினார்.

125

1177 ஈசன் மைந்தன் இளையன்
இமையவர்
பூசை செய்யப்
பொருந்தலின் அவ்வரை
மாசில் கந்த வரையென
யாவரும்
பேச ஆங்கொர்
பெயரினைப் பெற்றதே.

126

1178 ஆன கந்த வடுக்கலைத்
தீர்ந்துபோய்
வான மன்னன் மனோவதி
நண்ணினான்
ஏனை வானவர் யாவரும்
அவ்வவர்

தான மெய்தனர்

தொன்மையில் தங்கினார். 127

1179 உயவல் ஊர்திகொண்

டொய்யென முன்னரே

கயிலை யங்கிரி ஏகிய

கந்தவேள்

பயிலும் வீரரும் பாரிட

மள்ளரும்

அயலின் மேவர ஆயிடை

வைகினான்.

128

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1179

15. தகரேறு படலம் (1180 - 1204)

1180 சூரன்முத லோருயிர்

தொலைக்கவரு செவ்வேள்

ஆருமகிழ் வெளர்ளியச
லத்தின் அமர் போழ்தின்
மேருவி லுடைப்பரன்
விரும்பஅகி லத்தே
நாரதனொர் வேள்வியை
நடாத்தியிட லுற்றான்.

1

1181 மாமுனி வருஞ்சுரரும்
மாநில வரைப்பில்
தோமறு தவத்தினுயர்
தொல்லை மறையோரும்
ஏமமொடு சூழ்தர இயற்றிய
மகத்தில்
தீமிசை யெழுந்ததொரு
செக்கர்புரை செச்சை.

2

1182 அங்கிதனில் வந்ததகர்
ஆற்றுமகந் தன்னில்
நங்களின மேபலவும்

நாளூமடு கின்றார்
இங்கிவரை யான்அடுவன்
என்றிசைவ கொண்டே
வெங்கனலை யேந்துபரி
மீதெழுதல் போலும். 3

1183 மாருதமும் ஊழிதனில்
வன்னியும் விசும்பில்
பேருமுரும் ஏறுமொரு
பேருருவு கொண்டே
ஆருவது போல்விரைவும்
அத்தொளியும் ஆர்ப்புஞ்
சேரவெழும் மேடம்அடு
செய்கைநினைந் தன்றே. 4

1184 கல்லென மணித்தொகை
களத்தினிடை தூங்கச்
சில்லரிபெய் கிங்கிணி
சிலம்படி புலம்ப

வல்லைவரு கின்றதகர்
கண்டுமகத் துள்ளோர்
எல்லவரும் அச்சமொ
டிரிந்தனர்கள் அன்றே.

5

1185 இரிந்தவர்கள் யாவரையும்
இப்புவியும் வானுந்
துரந்துசிலர் வீழ்ந்துதொலை
வாகநனி தாக்கிப்
பரந்ததரை மால்வரை
பராகமெழ ஓடித்
திரிந்துயிர் வருந்தஅடல்
செய்தது செயிர்த்தே.

6

1186 எட்டுள திசைக்கரி
இரிந்தலறி யேங்கக்
கிட்டியெதிர் தாக்குமதி
கேழ்கிளரும் மானத்
தட்டிரவி தேரொடு

தகர்ந்துமுரி வாக
முட்டும்அவர் தம்பரியை
மொய்ம்பினொடு பாயும்.

7

1187 இனையவகை யால்தகரி
யாண்டுமுல வுற்றே
சினமொடுயிர் கட்கிறுதி
செய்துபெயர் காலை
முனிவர்களும் நாரதனும்
மொய்ம்புமிசு வானோர்
அனைவர்களும் ஓடினர்
அருங்கயிலை புக்கார்.

8

1188 ஊறுபுக அன்னவர்
உலைந்துகயி லைக்கண்
ஏறிவரு காலையில்
இலக்கமுட னொன்பான்
வீறுதிறல் வீரரொடு
மேவியுல வுற்றே

ஆறுமுக வண்ணல்விளை
யாடலது கண்டார்.

9

1189 ஈசனிடெ நண்ணுகிலம்
ஈண்டுசும ரேசன்
நேசமொடு நந்துயரம
நீக்கவெதிர் வந்தான்
ஆசிறுவன் அல்லன்இவன்
அண்டர்பல ரோடும்
வாசவனை வென்றுயிரை
மாற்றியெழு வித்தான்.

10

1190 எங்குறை முடித்திடல்
இவற்கெளது நாமிப்
புங்கவனொ டுற்றது
புகன்றிடுது மென்னாத்
தங்களில் உணர்ந்துசுரர்
தாபதர்கள் யாரும்
அங்கவன்முன் ஏகினர்

அருந்துதிகள் செய்தே..

11

1191 வந்துபுகழ் வானவரும்
மாமுனிவர் தாமுந்
தந்திமுக வற்கிளவல்
தன்னடி வணங்கக்
கந்தனவர் கொண்டதுயர்
கண்டுமிக நீவிர்
நொந்தனிர் புகுந்தது
நுவன்றிடுதி ரென்றான். .

12

1192 கேட்டிஇளை யோய்மறை
கிளத்தும் ஒரு வேள்வி
வேட்டனமி யாங்களது
வேலையிடை தன்னில்
மாட்டுகன லூடொரு
மறித்தகர் எழுந்தே
ஈட்டமுறும் எம்மையட

எண்ணியதை யன்றே. .

13

1193 ஆடெழு கிளர்ச்சியை
அறிந்துமகம் விட்டே
ஓடியிவ ணுற்றனம்
உருத்தது துரந்தே
சாடியது சிற்சிலவர்
தம்மையத னாலே
வீடியத ளப்பிலுயிர்
விண்ணினொடு மண்மேல்.

14

1194 நீலவிட மன்றிது
நிறங்குலவு செக்கர்க்
கோலவிட மேயுருவு
கொண்டதய மேபோல்
ஓலமிட எங்குமுல
வுற்றதுயி ரெல்லாங்
காலமுடி வெய்துமொரு

1195 சீற்றமொ டுயிர்க்கிறுதி
செய்துலவு மேடத்
தாற்றலை அடக்கியெம
தச்சமும் அகற்றி
ஏற்றகுறை வேள்வியையும்
ஈறுபுரி வித்தே
போற்றுதி யெனத்தொழுது
போற்றிசெயும் வேலை. .

1196 எஞ்சுமவர் தம்மைஇளை
யோன்பரிவின் நோக்கி
அஞ்சல்விடு மின்களென
அங்கைய தமைத்தே
தஞ்சமென வேபரவு
தன்பரிச னத்துள்
மஞ்சுபெறு மேனிவிறல்

வாகுவொடு சொல்வான். . 17

1197 மண்டுகனல் வந்திவர்
மகந்தனை அழித்தே
அண்டமொடு பாருலவி
யாருயிர்க டம்மை
உண்டுதிரி செச்சைதனை
ஒல்லைகுறு குற்றே
கொண்டணைதி என்றுமை
குமாரனுரை செய்தான். . 18

1198 வேறு
குன்றெழு கதிர்போல்
மேனிக் குமரவேள் இனைய
கூற
மன்றலந் தடந்தோள் வீர
வாகுவாந் தனிப்பேர்
பெற்றான்
நன்றென இசைந்து கந்தன்

நாண்மலர்ப் பாதம்

போற்றிச்

சென்றனன் கயிலை நீங்கிச்

சினத்தகர் தேட லுற்றான்.

19

1199 மண்டல நேமி சூழும்

மாநில முற்று நாடிக்

கண்டில னாகிச் சென்றேழ்

பிலத்தினுங் காண கில்லான்

அண்டர்தம் பதங்கள் நாடி

அயன்பதம் முன்ன தாகத்

தண்டளிர்ச் செக்கர் மேனித்

தகர்செலுந் தன்மை

கண்டான்.

20

1200 ஆடலந் தொழில்மேல்

கொண்டே அனைவரும்

இரியச் செல்லும்

மேடமஞ் சுரவே ஆர்த்து

விரைந்துபோய் வீர வாசு
கோடவை பற்றி ஈர்த்துக்
கொண்டுராய்க் கயிலை
நண்ணி
ஏடுறு நீபத் தண்டார்
இளையவன் முன்னர்
உய்த்தான்.

21

1201 உய்த்தனன் வணங்கி நிற்ப
உளமகிழ்ந்த தருளித் தேவர்
மெய்த்தவர் தொகையை
நோக்கி ஏழகம் மேவிற்
றெம்பால்
எய்த்தினி வருந்து கில்லீர்
யாருநீர் புவனி யேகி
முத்தழல் கொடுமுன் செய்த
வேள்வியை முடித்தி
ரென்றான்.

1202 ஏர்தரு குமரப் புத்தேள்
 இவ்வகை இசைப்ப
 அன்னோர்
 கார்தரு கண்டத் தெந்தை
 காதல வேள்வித் தீயிற்
 சேர்தரு தகரின் ஏற்றைச்
 சிறியரேம் உய்யு மாற்றால்
 ஊர்திய தாகக் கொண்டே
 ஊர்ந்திடல் வேண்டு
 மென்றார்.

1203 என்னலுந் தகரை அற்றே
 யானமாக் கொள்வம்
 பார்மேல்
 முன்னிய மகத்தை நீவிர்
 முடித்திரென் றருள

யார்க்கும்
நன்னய மாடல் செய்யும்
நாரதன் முதலோர் யாரும்
அன்னதோர் குமர னெந்தை
அடிபணிந் தருளாற்
போந்தார்.

24

1204 நவையில்சீர் முனிவர்
தேவர் நயப்பநா ரதனென்
றுள்ளோன்
புவிதனில் வந்து முற்றப்
புரிந்தனன் முன்னர்
வேள்வி
அவர்புரி தவத்தின் நீரால்
அன்றுதொட் டமல மூர்த்தி
உவகையால் அனைய
மேடம் ஊர்ந்தனன் ஊர்தி
யாக.

25

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1204

**16. அயனைச் சிறைபுரி படலம்
(1205 - 1223)**

1205 மேடமூர்தி யாகவுய்த்து
விண்ணுமண்ணும்
முருகவேள்
ஆடல்செய்
துலாவிவெளர்களி
யசலமீதில் அமர்தரும்
நீடுநாளில் ஒருபகற்கண்
நெறிகொள்வேதன்
முதலினோர்
நாடியீசன் அடிவணங்க
அவ்வரைக்கண்
நண்ணினார்.

1206 நவையில்சீர் முனிவர்
தேவர் நயப்பநா ரதனென்
றுள்ளோன்
எனாதியா நெனுஞ்செருக்
கிகந்துதன் னுணர்ந்துளார்
மனாதிகொண்ட செய்கை
தாங்கி மரபின்முத்தி
வழிதரும்
அனாதியீசன் அடிவணங்கி
அருளடைந்து மற்றவன்
தனாதுமன்றம் நீங்கிவாயில்
சாருகின்ற வேலையில். 2

1207 ஒன்பதோடி லக்கமான
அனிகவீரர் உள்மகிழ்ந்
தன்பினோடு
சூழ்ந்துபோற்ற அமலன்
அம்பொ னாலய

முன்புநீடு கோபுரத்துள்
முழுமணித் தலத்தின்மேல்
இன்பொடாடி வைகினான்
இராறுதோள்
படைத்துளான்.

3

1208 அங்கண்வைகும்

முருகன்நம்பன்
அடிவணங்கி வந்திடும்
புங்கவர்க்குள் ஆதியாய
போதினானை நோக்குறா
இங்குநம்முன் வருதியா
லெனாவிளிப்ப ஏகியே
பங்கயாச னத்தினோன்
பணின்திடாது தொழுதலும். 4

1209 ஆதிதேவன்

அருளுமைந்தன்
அவனுளத்தை நோக்கியே

போதனே இருக்கெனாப்
புகன்றிருத்தி வைகலும்
ஏதுநீ புரிந்திடும்
இயற்கையென்ன
நான்முகன்
நாதனாணை
யால்அனைத்தும்
நான்படைப்பன் என்றனன். 5

1210 வேறு

முருக வேளது கேட்டலும்
முறுவல்செய் தருளித்
தரணி வானுயிர் முழுவதுந்
தருதியே என்னில்
சுருதி யாவையும்
போசுமோ மொழிகெனத்
தொல்சீர்ப்
பிரமன் என்பவன் இத்திறம்

பேசுதல் உற்றான்.

6

1211 ஐய கேள்எனை யாதிகா
லந்தனில் அளித்த
மையு லாவரு களத்தினன்
அளப்பிலா மறைகள்
செய்ய ஆகமம் பற்பல
புரிந்ததிற் சிலயான்
உய்யு மாறருள் செய்தனன்
அவையுணர்ந் துடையேன்.

7

1212 என்று நான்முகன்
இசைத்தலும் அவற்றினுள்
இருக்காம்
ஒன்று நீவிளம் புதியென
முருகவேள் உரைப்ப
நன்றெ னாமறை
எவற்றிற்கும் ஆதியின்
நவில்வான்

நின்ற தோர்தனி

மொழியைமுன் ஓதினன்

நெறியால்.

8

1213 தாம ரைத்தலை யிருந்தவன்

குடிலைமுன் சாற்றி

மாம றைத்தலை

யெடுத்தனன் பகர்தலும்

வரம்பில்

காமர் பெற்றுடைக்

குமரவேள் நின்றிமுன்

கழறும்

ஓமெ னப்படும்

மொழிப்பொருள்

இயம்புகென் றுரைத்தான்.

9

1214 முகத்தி லொன்றதா

அவ்வெழுத் துடையதோர்

முருகன்

நகைத்து முன்னெழுத்
தினுக்குரை பொருளென
நவில
மிகைத்த கண்களை
விழித்தனன் வெள்கினன்
விக்கித்
திகைத்தி ருந்தனன்
கண்டிலன் அப்பொருட்
டிறனே.

10

1215 ஈசன் மேவரும் பீடமாய்
ஏனையோர் தோற்றும்
வாச மாய்ளலா
வெழுத்திற்கும் மறைகட்கும்
முதலாய்க்
காசி தன்னிடை முடிபவர்க்
கெம்பிரான் கழறும்

மாசில் தாரகப் பிரமமாம்
அதன்பயன் ஆய்ந்தான்.

11

1216 தெருள தாகிய

குடிலையைச் செப்புதல்

அன்றிப்

பொருள றிந்திலன்

என்செய்வான் கண்ணுதற்

புனிதன்

அருளி னாலது முன்னரே

பெற்றிலன் அதனால்

மருளு கின்றனன் யாரதன்

பொருளினை வகுப்பார்.

12

1217 தூம றைக்கெலாம் ஆதியு

மந்தமுஞ் சொல்லும்

ஓமெ னப்படும் ஓரெழுத்

துண்மையை யுணரான்

மாம லர்ப்பெருங்
கடவுளும் மயங்கினான்
என்றால்
நாமி னிச்சில அறிந்தனம்
என்பது நகையே.

13

1218 எட்டொ ணாதவக்
குடிலையிற் பயன்இனைத்
தென்றே
கட்டு ரைத்திலன்
மயங்கலும் இதன்பொருள்
கருதாய்
சிட்டி செய்வதித் தன்மைய
தோவெனாச் செவ்வேள்
குட்டி னான் அயன்
நான்குமா முடிகளுங்
குலுங்க.

14

1219 மறைபு ரிந்திடுஞ்

சிவனருண் மதலைமா
மலர்மேல்
உறைபு ரிந்தவன் வீழ்தரப்
பதத்தினா லுதைத்து
நிறைபு ரிந்திடு பரிசன
ரைக்கொடே நிகளச்
சிறைபு ரிந்திடு வித்தனன்
கந்தமாஞ் சிலம்பில்.

15

1220 அல்லி மாமலர்ப

பண்ணவன் றனையருஞ்
சிறையில்
வல்லி பூட்டுவித்
தியவையும் புரிதர
வல்லோன்
எல்லை தீர்தரு கந்தமால்
வரைதனில் ஏகிப்
பல்லு யிர்த்தொகை

படைப்பது நினைந்தனன்
பரிவால்.

16

1221 ஒருக ரந்தனில் கண்டிகை
வடம்பரித் தொருதன்
கரத லந்தனில் குண்டிகை
தரித்திரு கரங்கள்
வரத மோடப யந்தரப்
பரம்பொருள் மகனோர்
திருமு கங்கொடு சதுர்முகன்
போல்விதி செய்தான்.

17

1222 உயிரி னுக்குயி ராகியே
பரஞ்சுட ரொளியாய்
வியன்ம றைத்தொகைக்
கீறதாய் விதிமுத
லுரைக்குஞ்
செயலி * னுக்கெலாம்
ஆதியாய் வைகிய

செவ்வேள்
அயனெ னப்படைக்
கின்றதும் அற்புத மாமோ.
(* விதிமுதல் உரைக்கும்
செயல் - படைத்தல்,
காத்தல், அழித்தல்,
மறைத்தல், அருளுதல்
என்ற ஐந்து தொழில்கள்.)

18

1223 தண்ணென் அம்புயத்
தவிசினோன் சிறைபுகத்
தானே
எண்ணி லாவுயிர்த்
தொகையளித் தறுமுகன்
இருந்தான்
அண்ண லந்திசை
முகனொடு வந்துசூழ்

அமரர்
உண்ண டுங்கியே
தொழுதுதம் பதங்களி
லுற்றார்.

19

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1223

17. அயனைச் சிறை நீக்கு படலம் (1224 - 1265)

1224 ஆல மாமிடற்
றண்ணல்சேய் இத்திறம்
அளப்பில்
காலம் யாவையும்
அளித்தனன் இருத்தலுங்
கரியோன்
நாலு மாமுகன் உவளகம்
நீக்குவான் நாடிச்

சீல வானவர் முனிவரைச்
சிந்தனை செய்தான். 1

1225 சீத ரத்தனிப் பண்ணவன்
சிந்தனை தேறி
ஆத பத்தினர் பரிமுகர்
வசுக்கள்அன் னையர்கள்
கூத மற்றிடும் விஞ்சையர்
உவணரோ டியக்கர்
மாதி ரத்தவர் யாவரும்
விரைந்துடன் வந்தார். 2

1226 மதியும் ஏனைய
கோள்களுங் கணங்களும்
வான்றோய்
பொதிய மேயவ னாதியாம்
பொவில்மா தவரும்
விதிபு ரிந்திடு பிரமரொன்
பதின்மரும் வியன்பார்

அதனை ஏந்திய சேடனும் 3
உரகரும் அடைந்தார்.

1227 இன்ன தன்மையில்
அமரரும் முனிவரு மெய்த
அன்னர் தம்மொடுஞ்
செங்கண்மால் கயிலையை
அடைந்து
முன்னர் வைகிய நந்திகள்
முறையினுய்த்
திடப்போய்த்
தன்னை யேதனக்
கொப்பவன் பொற்கழல்
தாழ்ந்தான். 4

1228 பொற்றி ருப்பதம்
இறைஞ்சியே மறைமுறை
போற்றி
நிற்ற லுஞ்சிவ

னருள்கொடே நோக்குநீஇ
நீவிர்
எற்றை வைகலு மில்லதோர்
தளர்வொடும் எம்பால்
உற்ற தென்கொலோ
என்றலும் மாலிவை
உரைப்பான்.

5

1229 வேறு

இறைவ நின்மகன் ஈண்டுறு
போதனை
மறைமு தற்பத
வான்பொருள் கெட்டடலும்
அறிகி லானுற அன்னவன்
றன்னைமுன்
சிறைபு ரிந்தனன் சிட்டியுஞ்
செய்கின்றான்.

6

1230 கந்த வேளெனக் கஞ்சனும்
ஐயநின்
மைந்த னாம்அவன்
வல்வினை யூழினால்
அந்த மிபகல் ஆழ்சிறைப்
பட்டுளம்
நொந்து வாடினன்
நோவுழந் தானரோ.

7

1231 ஆக்க மற்ற அயன்றன்
சிறையினை
நீக்கு கென்று நிமலனை
வேண்டலுந்
தேக்கும் அன்பிற்
சிலாதன்நற் செம்மலை
நோக்கி யொன்று நுவலுதல்
மேயினான்.

8

1232 குடுவைச் செங்கையி

னானைக் குமரவேள்
இடுவித் தான்சிறை
என்றனர் ஆண்டுநீ
கடிதிற் சென்றுநங் கட்டுரை
கூறியே
விடுவித் தேயிவண்
மீள்கெனச் சாற்றினான்.

9

1233 எந்தை யன்ன திசைத்தலும்
நன்றெனா
நந்தி அக்கணம் நாதனைத்
தாழ்ந்துபோய்
அந்த மற்ற அடற்கணஞ்
சூழ்தரக்
கந்த வெற்பிற் கடிநகர்
எய்தினான்.

10

1234 எறுமு டைத்தனி ஏற்று
முகத்தினான்

அறுமு கத்தன் அமர்ந்த
நிகேதனங்
குறுகி மற்றவன் கோல
மலர்ப்பதம்
முறைத னிப்ணிந் தேத்தி
மொழிகுவான்.

11

1235 கடிகொள் பங்கயன்
காப்பினை எம்பிரான்
விடுதல் கூறி விடுத்தனன்
ஈங்கெனைத்
தடைப டாதவன் றன்சிறை
நீக்குதி
குடிலை யன்னவன் கூறற்
கெளயதோ.

12

1236 என்னு முன்னம்
இளையவன் சீறியே
அன்ன ஓர்தி யருஞ்சிறை

நீக்கலன்
நின்னை யுஞ்சிறை
வீட்டுவன் நின்றியேல்
உன்னி யேகுதி ஒல்லையி
லென்றலும்.

13

1237 வேற தொன்றும்
விளம்பிலன் அஞ்சியே
ஆறு மாமுகத் தண்ணலை
வந்தியா
மாறி லாவெளடளி
மால்வரை சென்றனன்
ஏறு போல்முக மெய்திய
நந்தியே.

14

1238 மைதி கழ்ந்த மணிமிடற்
றண்ணல்முன்
வெய்தெ னச்சென்று மேவி

அவன்பதங்

கைதொ மூஉநின்று கந்தன்

மொழிந்திடுஞ்

செய்தி செப்பச் சிறுநகை 15

யெய்தினான்.

1239 கெழுத கைச்சுடர்க் கேசரிப்

பீடமேல்

விழுமி துற்ற விமலன்

விரைந்தெழீஇ

அழகு டைத்தன தாலயம்

நீங்கியே

மழவி டைத்தனி மால்வரை

ஏறினான். 16

1240 முன்னர் வந்த முகில்வரை

வண்ணனுங்

கின்ன ரம்பயில் கேசர

ராதியோர்

நன்னர் கொண்டிடு நாகரும்
நற்றவர்
என்ன ருந்தொழு
தெந்தையின் ஏகினார். 17

1241 படைகொள் கையினர்
பன்னிறக் காழக
உடையர் தீயி னுருகெழு
சென்னியர்
இடிகொள் சொல்லினர்
எண்ணரும் பூதர்கள்
புடையில் ஈண்டினர்
போற்றுதல் மேயினார். 18

1242 இனைய காலை
யினையவர் தம்மொடும்
வனிதை பாதியன்
மால்விடை யூர்ந்துராய்ப்
புனித வெளடீளியம்

பொற்றை தணந்துபோய்த்
தனது மைந்தன் தடவரை
யெய்தினான்.

19

1243 சாற்ற ருந்திறற் சண்முக
வெம்பிரான்
வீற்றி ருந்த வியனகர்
முன்னுறா
ஏற்றி னின்றும்
இழிந்துவிண் ணோரெலாம்
போற்ற முக்கட் புனிதனுட்
போயினான்.

20

1244 அந்தி போலும்
அவிர்சடைப் பண்ணவன்
கந்தன் முன்னர்க்
கருணையொ டேகலும்
எந்தை வந்தனன்

என்றெழுந் தாங்கவன்
வந்து நேர்கொண்ட டடிகள் 21
வணங்கியே.

1245 பெருத்த தன்மணிப் பீடிகை
மீமிசை
இருத்தி நாதனை ஏழுல
கீன்றிடும்
ஒருத்தி மைந்தன்
உயிர்க்குயி ராகிய
கருத்த நீவந்த காரியம்
யாதென்றான். 22

1246 மட்டு லாவு மலர்அய
னைச்சிறை
இட்டு வைத்தனை யாமது
நீக்குவான்
சுட்டி வந்தன மாற்சுரர்
தம்முடன்

விட்டி டையவென் நெந்தை
விளம்பினான்.

23

1247 நாட்ட மூன்றுடை நாயகன்
இவ்வகை
ஈட்டு மன்பொ டிசைத்திடும்
இன்சொலைக்
கேட்ட காலையிற்
கேழ்கிளர் சென்னிமேற்
சூட்டு மெளலி துளக்கினன்
சொல்லுவான்.

24

1248 உறுதி யாகிய ஓரெழுத்
தின்பயன்
அறிகி லாதவன் ஆவிகள்
வைகலும்
பெறுவ னென்பது
பேதைமை ஆங்கவன்
மறைகள் வல்லது மற்றது

போலுமால்.

25

1249 அழகி தையநின் னாரருள்
வேதமுன்
மொழிய நின்ற முதலெழுத்
தோர்கிலான்
இழிவில் பூசை இயற்றலும்
நல்கிய
தொழில்பு ரிந்து சுமத்தினை
யோர்பரம்.

26

1250 ஆவி முற்றும் அகிலமும்
நல்கியே
மேவு கின்ற வியன்செயல்
கோடலால்
தாவில் கஞ்சத் தவிசுறை
நான்முகன்
ஏவர் தம்மையும்
எண்ணலன் யாவதும்.

27

1251 நின்னை வந்தனை
செய்யினும் நித்தலுந்
தன்ன கந்தை தவிர்கிலன்
ஆதலால்
அன்ன வன்றன்
அருஞ்சிறை நீக்கலன்
என்ன மைந்தன் இயம்பிய
வேலையே.

28

1252 வேறு
மைந்தநின் செய்கை
யென்னே மலரயன் சிறைவி
டென்று
நந்திநம் பணியா லேகி
நவின்றதுங் கொள்ளாய்
நாமும்
வந்துரைத் திடினுங் கேளாய்
மறுத்தெதிர் மொழிந்தா

யென்னாக்
கந்தனை வெகுள்வான்
போலக் கழறினன் கருணை
வள்ளல்.

29

1253 அத்தன தியல்பு நோக்கி
அறுமுகத் தமலன் ஐய
சித்தமிங் கிதுவே யாகில்
திசைமுகத் தொருவன்
தன்னை
உய்த்திடு சிறையின் நீக்கி
ஒல்லையில் தருவ
னென்னாப்
பத்தியின் இறைஞ்சிக் கூறப்
பராபரன் கருணை
செய்தான்.

30

1254 நன்சிறை எகினம் ஏனம்

நாடுவான் அருளை நல்கத்
 தன்சிறை நின்றோர்
 தம்மைச் சண்முகக் கடவுள்
 நோக்கி
 முன்சிறை யொன்றிற்
 செங்கேழ் முண்டகத்
 தயனை வைத்த
 வன்சிறை நீக்கி நம்முன்
 வல்லைதந் திடுதி
 ரென்றான்.

31

1255 என்றலுஞ் சார தர்க்குட்
 சிலவர்க ளெகி யங்கண்
 ஒன்றொரு பூழை தன்னுள்
 ஒடுங்கின னுறையும் வேதா
 வன்றளை விடுத்தல் செய்து
 மற்றவன் றனைக்கொண்ட
 டேகிக்

குன்றுதொ றாடல் செய்யுங்
குமரவேள் முன்னர்
உய்த்தார்.

32

1256 உய்த்தலுங் கமலத்
தண்ணல் ஒண்கரம் பற்றிச்
செவ்வேள்
அத்தன்முன் விடுத்த
லோடும் ஆங்கவன் பரமன்
றன்னை
மெய்த்தகும் அன்பால்
தாழ்ந்து வெள்கினன் நிற்ப
நோக்கி
எய்த்தனை போலும்
பன்னாள் இருஞ்சிறை
யெய்தி யென்றான்.

33

1257 நாதனித் தன்மை கூறி

நல்லருள் புரித லோடும்
போதினன் ஐய உன்றன்
புதல்வன்ஆற் றியவித்
தண்டம்

ஏதமன் றுணர்வு நல்கி
யானெனும் அகந்தை
வீட்டித்

தீதுசெய் வினைகள் மாற்றிச்
செய்தது புனித மென்றான். 34

1258 அப்பொழு தயனை

முக்கண் ஆதியம் பரமன்
காணூஉ

முப்புவ னத்தின் மேவும்
முழுதுயிர்த் தொகைக்கும்
ஏற்ற

துப்புற வதனை நன்று
தூக்கினை தொன்மை

யேபோல்

இப்பகல் தொட்டு நீயே

ஈந்தனை யிருத்தி

யென்றான்.

35

1259 அருளுரு வாசும் ஈசன்

அயற்கிது புகன்ற பின்னர்

முருகவேள் முகத்தை

நோக்கி முறுவல்செய்

தருளை நல்கி

வருதியால் ஐய என்று

மலர்க்கையுய்த் தவனைப்

பற்றித்

திருமணிக் குறங்கின் மீது

சிறந்துவீற் றிருப்பச்

செய்தான்.

36

1260 காமரு குமரன் சென்னி

கதுமென உயிர்த்துச்

செக்கர்த்

தாமரை புரையுங் கையால்
தழுவியே அயனுந் தேற்றா
ஓமென உரைக்குஞ்
சொல்லின் உறுபொரு
ளுனக்குப் போமோ
போமெனில் அதனை
யின்னே புகலென
இறைவன் சொற்றான். 37

1261 முற்றொருங் குணரும் ஆதி
முதல்வகேள் உலக
மெல்லாம்
பெற்றிடும் அவட்கு நீமுன்
பிறருண ராத வாற்றால்
சொற்றதோ ரினைய மூலத்
தொல்பொருள் யாருங்
கேட்ப

இற்றென வியம்ப லாமோ
மறையினால் இசைப்ப
தல்லால்.

38

1262 என்றலும் நகைத்து மைந்த
எமக்கருள் மறையின்
என்னாத்
தன்றிருச் செவியை நல்கச்
சண்முகன் குடிலை
யென்னும்
ஒன்றொரு பதத்தி னுண்மை
உரைத்தனன் உரைத்தல்
கேளா
நன்றருள் புரிந்தா னென்ப
ஞானநா யகனாம்
அண்ணல்.

39

1263 அன்னதோர் ஐய மாற்றி

அகமகிழ் வெய்தி அங்கண்
தன்னிளங் குமரன்
றன்னைத் தலைமையோ
டிருப்ப நல்கி
என்னையா ளுடைய நாதன்
யாவரும் போற்றிச் செல்லத்
தொன்னிலை யமைந்து
போந்து தொல்பெருங்
கயிலை வந்தான்.

40

1264 முன்புறும் அயன்மால்
தேவர் முனிவரை விடுத்து
முன்னோன்
தன்பெருங் கோயில்
புக்கான் தாவில்சீர்க் கந்த
வெற்பில்
பொன்புனை தவிசின் ஏறிப்
புடைதனில் வயவர் போற்ற

இன்பொடு குமர மூர்த்தி
இனிதுவீற் றிருந்தா னன்றே. 41

1265 ஆங்குறு குமரப் புத்தேள்
அருமறைக் காதி யாகி
ஓங்குமெப் பொருட்கு
மேலாம் ஓரெழுத் துரையின்
உண்மை
தீங்கற வணங்கிக் கேட்பச்
சிறுமுனிக் குதவி மற்றும்
பாங்குறும் இறைவன்
நூலும் பரிவினால்
உணர்த்தி னானால். 42

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1265

**18. விடைபெறு படலம் (1266
-1310)**

1266 எல்லை அன்னதின்

மாலருள் கன்னியர் இருவர்
சொல்ல ரும்பெரு
வனப்பினர் சுந்தரி அமுத
வல்லி என்றிடும் பெயரினர்
கந்தவேள் வரைத்தோள்
புல்லும் ஆசையால்
சரவணத் தருதவம்
புரிந்தார்.

1

1267 என்னை யாளுடை மூவிரு

முகத்தவன் இரண்டு
கன்னி மாருமாய்
ஒன்றினோற் றிடுவது
கருத்தில்
உன்னி யேயெழீஇக்
கந்தமால் வரையினை
யொருவி

அன்னை தோன்றிய
இமகிரிச் சாரலை
யடைந்தான்.

2

1268 பொருவில் சீருடை
இமையமால் வரைக்கொரு
புடையாஞ்
சரவ ணந்தனிற் போதலுந்
தவம்புரி மடவார்
இருவ ரும்பெரி தஞ்சியே
பணிந்துநின் றேத்த
வரம ளிப்பதென் கூறுதிர்
என்றனன் வள்ளல்.

3

1269 மங்கை மார்கொழு
தெம்மைநீ வதுவையால்
மருவ
இங்கி யாந்தவம் புரிந்தனங்
கருணைசெய் யென்ன

அங்கவ் வாசகங்
கேட்டலும் ஆறுமா
முகத்துத்

துங்க நாயகன் அவர்தமை
நோக்கியே சொல்வான்.

4

1270 முந்தும் இன்னமு தக்கொடி

மூவுல கேத்தும்

இந்தி ரன்மக ளாகியே

வளர்ந்தனை இருத்தி

சுந்த ரிப்பெயர் இளையவள்

தொல்புவி தன்னில்

அந்தண் மாமுனி

புதல்வியாய் வேடர்பால்

அமர்தி.

5

1271 நன்று நீவிர்கள் வளர்ந்திடு

காலையாம் நண்ணி

மன்றல் நீமையால்

உங்களை மேவுதும்
மனத்தில்
ஒன்றும் எண்ணலீர்
செல்லுமென் றெம்பிரான்
உரைப்ப
நின்ற கன்னியர் கைதொழு
தேகினர் நெறியால்.

6

1272 ஏகு மெல்லையில் அமுதமா
மென்கொடி யென்பாள்
பாக சாதனன் முன்னமோர்
குஃவியாய்ப் படர்ந்து
மாக மன்னநின்
னுடன்வரும் உபேந்திரன்
மகள்யான்
ஆகை யால்எனைப்
போற்றுதி தந்தையென்
றடைந்தாள்.

1273 பொன்னின் மேருவில்
 இருந்தவன் புல்வியை
 நோக்கி
 என்னை யீன்றயாய்
 இங்ஙனம் வருகென
 இசைத்துத்
 தன்ன தாகிய தனிப்பெருங்
 களிற்றினைத் தனது
 முன்ன ராகவே
 விளித்தனன் இத்திறம்
 மொழிவான்.

1274 இந்த மங்கைநந் திருமக
 ளாகுமீங் கிவளைப்
 புந்தி யன்பொடு போற்றுதி
 இனையவள் பொருட்டால்
 அந்த மில்சிறப் பெய்துமே

லென்றலும் அவளைக்
கந்த மேற்கொடு நன்றெனப்
போயது களிறு.

9

1275 கொவ்வை போலிதழ்க்
கன்னியை மனோவதி
கொடுபோய்
அவ்வி யானையே
போற்றிய தனையகா
ரணத்தால்
தெய்வ யானைஎன்
றொருபெயர் எய்தியே
சிறிது
நொவ்வு றாதுவீற்
றிருந்தனள் குமரனை
நுவன்றே.

10

1276 பெருமை பொண்டிடு

தெண்டிரைப் பாற்கடல்
பெற்றுத்
திரும டந்தையை
அன்புடன் வளர்த்திடும்
திறம்போல்
பொருவில் சீருடைஅடல்
அயிராவதம் போற்ற
வரிசை தன்னுடன்
இருந்தனள் தெய்வத
மடந்தை.

11

1277 முற்று ணர்ந்திடு சுந்தரி
யென்பவள் முருகன்
சொற்ற தன்மையை
உளங்கொடு தொண்டைநன்
னாட்டில்
உற்ற வள்ளியஞ்
சிலம்பினை நோக்கியாங்

குறையும்

நற்ற வச்சிவ முனிமக

ளாகவே நடந்தாள்.

12

1278 இந்த வண்ணம்இவ்

விருவார்க்கும் வரந்தனை

ஈந்து

கந்த மால்வரை யேகியே

கருணையோ டிருந்தான்

தந்தை யில்லதோர்

தலைவனைத் தாதையாய்ப்

பெற்று

முந்து பற்பகல் உலகெலாம்

படைத்ததோர் முதல்வன்.

13

1279 வேறு

இத்திறஞ் சிலபக லிருந்து

பன்னிரு

கைத்தல முடையவன்
கயிலை மேலுறை
அத்தனொ டன்னைதன்
னடிப ணிந்திடச்
சித்தம துன்னினன்
அருளின் செய்கையால்.

14

1280 எள்ளருந் தவிசினின்
றிழிந்து வீரராய்
உள்ளுறும் பரிசனர் ஒருங்கு
சென்றிடக்
கொள்ளையஞ் சாரதர்
குழாமும் பாற்பட
வள்ளலங் கொருவியே
வல்லை யேகினான்.

15

1281 ஏயென வெளர்ளிவெற்
பெய்தி யாங்ஙனங்
கோயிலின் அவைக்களங்

குறுகிக் கந்தவேள்
தாயொடு தந்தையைத்
தாழ்ந்து போற்றியே
ஆயவர் நடுவுற அருளின்
வைகினான்.

16

1282 அண்ணணாங் குமரவேள்
அங்கண் வைகலும்
விண்ணவர் மகபதி மேலை
நாண்முதல்
உண்ணிகழ் தங்குறை
யுரைந்து நான்முகன்
கண்ணனை முன்கொடு
கயிலை யெய்தினார்.

17

1283 அடைதரும் அவர்தமை
அமலன் ஆலயம்
நடைமுறை போற்றிடும்

நந்தி நின்மெனத்
தடைவினை புரிதலுந்
தளர்ந்து பற்பகல்
நெடிதுறு துயரொடு நின்றல் 18
மேயினார்.

1284 அளவறு பற்பகல் அங்கண்
நின்றுளார்
வளனுறு சிலாதனன் மதலை
முன்புதம்
உளமலி இன்னலை
யுரைத்துப் போற்றலுந்
தளர்வினி விடுமின்என்
றிதனைச் சாற்றினான். 19

1285 தங்குறை நெடும்புனர் சடில
மேன்மதி
யங்குறை வைத்திடும் ஆதி
முன்புபோய்

நுங்குறை புகன்றவன்
நொய்தின் உய்ப்பனால்
இங்குறை வீரென
இயம்பிப் போயினான்.

20

1286 போயினன் நந்தியம்
புனிதன் கண்ணுதற்
றூயனை வணங்கினன்
தொழுது வாசவன்
மாயவன் நான்முகன் வானு
ளோரெலாங்
கோயிலின் முதற்கடை
குறுகினா ரென்றான்.

21

1287 அருளுடை யெம்பிரான்
அனையர் யாரையுந்
தருதிநம் முன்னரே சார
வென்றலும்

விரைவொடு மீண்டனன்
மேலை யோர்களை
வருகென அருளினன்
மாசில் காட்சியான்.

22

1288 விடைமுகன் உரைத்தசொல்
வினவி யாவருங்
கடிதினி லேகியே கருணை
வாரிதி
அடிமுறை வணங்கினர்
அதற்குள் வாசவன்
இடருறு மனத்தினன்
இனைய கூறுவான்.

23

1289 பரிந்துல கருள்புரி
பரையொ டொன்றியே
இருந்தருள் முதல்வகேள்
எண்ணி லாஉகம்
அருந்திறற் சூர்முதல்

அவுணர் தங்களால்
வருந்தின மொடுங்கினம்
வன்மை இன்றியே.

24

1290 அந்தமில் அழகுடை
அரம்பை மாதரும்
மைந்தனும் அளப்பிலா
வானு ளோர்களும்
வெந்தொழில் அவுணர்கள்
வேந்தன் மேவிய
சிந்துவின் நகரிடைச்
சிறைக்கண் வைகினார்.

25

1291 இழிந்திடும் அவுணரா
லியாதொர் காலமும்
ஒழிந்திட லின்றியே
உறைந்த சீரொடும்
அழிந்ததென் கடிநகர்
அதனை யானிவண்

மொழிந்திடல் வேண்டுமோ
உணர்தி முற்றுநீ.

26

1292 முன்னுற யான்தவம்
முயன்று செய்துழித்
துன்னினை நங்கனோர்
தோன்ற லெய்துவான்
அன்னவ னைக்கொடே
அவுணர்ச் செற்றுநும்
இன்னலை யகற்றுதும்
என்றி எந்தைநீ.

27

1293 அப்படிக் குமரனும் அவத
ரித்துளன்
இப்பகல் காறுமெம்
மின்னல் தீர்த்திலை
முப்புவ னந்தொழு முதல்வ
தீயரேந்

துப்புறு பவப்பயன்

28

தொலைந்த தில்லையோ.

1294 சூருடை வன்மையைத்
தொலைக்கத் தக்கதோர்
பேருடை யாரிலை பின்னை
யானினி
யாரொடு கூறுவன் ஆரை
நோசுவன்
நீருடை முடியினோய்
நினது முன்னலால்.

29

1295 சீகர மறிகடற் சென்று
நவ்விசேர்
காகம தென்னஉன் கயிலை
யன்றியே
ஏகவோர் இடமிலை எமக்கு
நீயலால்
சோகம தகற்றிடுந்

துணைவர் இல்லையே.

30

1296 ஏற்றெழு வன்னிமேல்

இனிது துஞ்சலாந்

தோற்றிய வெவ்விட

மெனினுந் துய்க்கலாம்

மாற்றலர் அலைத்திட வந்த

வெந்துயர்

ஆற்றரி தாற்றரி தலம்இப்

புன்மையே.

31

1297 தீதினை யகற்றவுந் திருவை

நல்கவுந்

தாதையர் அல்லது தனயர்க்

காருளர்

ஆதலின் எமையினி

அளித்தி யாலென

ஓதினன் வணங்கினன்

உம்பர் வேந்தனே.

1298 அப்பொழு தரியயன் ஐய
 வெய்யசூர்
 துப்புடன் உலகுயிர்த்
 தொகையை வாட்டுதல்
 செப்பரி தின்னினிச் சிந்துந்
 தாழ்க்கலை
 இப்பொழு தருள்கென
 இயம்பி வேண்டினார்.

33

1299 இகபரம் உதவுவோன்
 இவற்றைக் கேட்டலும்
 மிகவருள் எய்தியே
 விடுமின் நீர்இனி
 அகமெலி வறலென அருளி
 ஆங்கமர்
 குகன்முகன் நோக்கியே
 இனைய கூறுவான்.

34

1300 வேறு

பாரினை யலைத்துப்
பல்லுயிர் தமக்கும் பருவரல்
செய்துவிண் ணவர்தம்,
ஊரினை முருக்கித்
தீமையே இயற்றி யுலப்புறா
வன்மை கொண் டுற்ற,
சூரனை யவுணர்
குழுவொடுந் தடிந்து
சுருதியின் நெறி நிரீஇ
மகவான்,
பேரர சளித்துச் சுரர்துயர்
அகற்றிப் பெயர்தியென்
றனன்எந்தை பெருமான்.

35

1301 அருத்திகொள் குமரன்
இனையசொல் வினவி

அப்பணி புரிசுவ
னென்னப்,
புரத்தினை யட்ட
கண்ணுதல் பின்னர்ப்
பொள்ளென உள்ளமேற்
பதினோர்,
உருத்திரர் தமையும்
உன்னலும் அன்னோர்
உற்றிட இவன்கையிற்
படையாய்,
இருத்திரென் றவரைப்
பலபடை யாக்கி ஈந்தனன்
எம்பிரான் கரத்தில்.

36

1302 பொன்றிகழ் சடிலத்
தண்ணல்தன் பெயரும்
பொருவிலா உருவமுந்
தொன்னாள்,

நன்றுபெற்றுடைய
உருத்திர கணத்தோர்
நவிலருந் தோமரங்
கொடிவாள்,
வன்றிறற் குலிசம் பகழியங்
குசமும் மணிமலர்ப்
பங்கயந் தண்டம்,
வென்றிவின் மழுவ
மாகிவீற் றிருந்தார்
விறல்மிகும் அறுமுகன்
கரத்தில்.

37

1303 ஆயதற் பின்னர் ஏவில்மு
தண்டத் தைம்பெரும்
பூதமும் அடுவ,
தேயபல் லுயிரும் ஒருதலை
முடிப்ப தேவர்மேல்
விடுக்கினும் அவர்தம்,

மாயிருந் திறலும்
வரங்களுஞ் சிந்தி
மன்னுயிர் உண்பதெப்
படைக்கும்,
நாயக மாவ தொருதனிச்
சுடர்வேல் நல்கியே
மதலைகைக் கொடுத்தான்.

38

1304 அன்னதற் பின்னர்
எம்பிரான் றன்பா லாகிநின்
றேவின புரிந்து,
மன்னிய இலக்கத்
தொன்பது வகைத்தா
மைந்தரை நோக்கியே
எவர்க்கும்,
முன்னவ னாம்இக்
குமரனோ டேகி முடிக்குதிர்
அவுணரை யென்னாத்,

துன்னுபல் படையும்
உதவியே சேய்க்குத்
துணைப் படை யாகவே
கொடுத்தான்.

39

1305 நாயகன் அதற்பின்
அண்டவா பரணன் நந்தியுக்
கிரனொடு சண்டன்,
காயெரி விழியன் சிங்கனே
முதலாங் கணப்பெருந்
தலைவரை நோக்கி,
ஆயிர விரட்டி பூதவெளட்
ளத்தோ டறுமுகன்
சேலையாய்ச் சென்மின்,
நீயிரென் றருளி
அவர்தமைக் குகற்கு
நெடும்படைத் தலைவரா
அளித்தான்.

40

1306 ஐம்பெரும் பூத வன்மையும்
அங்கண் அமர்தரும்
பொருள்களின் வலியுஞ்,
செம்பது மத்தோ னாதியாம்
அமரர் திண்மையுங்
கொண்டதோர் செழுந்தோர்,
வெம்பரி இலக்கம் பூண்டது
மனத்தின் விரைந்து முன்
செல்வதொன் றதனை,
எம்பெரு முதல்வன்
சிந்தையா லுதவி
யேறுவான் மைந்தனுக்
களித்தான்.

41

1307 இவ்வகை யெல்லாம்
வரைவுடன் உதவி யேகுதி
நீயெனக் குமரன்,

மைவிழி உமையோ
டிறைவனைத் தொழுது
வலங்கொடே மும்முறை
வணங்கிச்,
செவ்விதின் எழுந்து
புகழ்ந்தனன் நிற்பத்
திருவுளத் துவகையால்
தழுவிக்,
கைவரு கவானுய்த்
துச்சிமேல் உயிர்த்துக்
கருணைசெய் தமலைகைக்
கொடுத்தான்.

42

1308 கொடுத்தலும் வயின்வைத்
தருளினாற் புல்லிக்
குமரவேள் சென்னிமோந்
துன்பால்,
அடுத்திடும் இலக்கத்

தொன்பது வகையோர்
அனிகமாய்ச் சூழ்ந்திடப்
போந்து,
கடக்கரும் ஆற்றல்
அவுணர்தங் கிளையைக்
காதியிக் கடவுளர்
குறையை,
முடித்தனை வருதி
என்றருள் புரிந்தாள் மூவிரு
சமயத்தின் முதல்வி.

43

1309 அம்மையித் திறத்தால்
அருள்புரிந் திடலும்
அறுமுகன் தொழுதெழீஇ
யனையோர்,
தம்விடை கொண்டு
படர்ந்தனன் தானைத்
தலைவராம் இலக்கமே

லொன்பான்,
மெயம்மைகொள்
வீரர்யாவருங் கணங்கள்
வியன்பெருந் தலைவரும்
இருவர்,
செம்மல ரடிகள் மும்முறை
இறைஞ்சிச் சேரவே
விடைகொடு சென்றார்.

44

1310 நின்றிடும் அயன்மால்
மகபதி எந்தாய் நீயெமை
அளித்தனை நெஞ்சத்,
தொறாரு குறையும்
இல்லையால் இந்நாள்
உய்ந்தனம் உய்ந்தன
மென்று,
பொன்றிகழ் மேனி
உமையுடன் இறைவன்

பொன்னடி பணிந்தெழ
நுமக்கு,
நன்றிசெய் குமரன்
தன்னுடன் நீரும் நடமெனா
விடையது புரிந்தான். 45

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1310

19. படையெழு படலம் (1311 - 1328)

1311 கண்ணுதல் விடைபெற்
றரியயன் மகவான் கடவுளர்
தம்மொடு கடிதின்,
அண்ணலங் குமரன்
தன்னொடு சென்றே
அயல்வரும் மருத்தினை
நோக்கித்,

தண்ணளி புரியும் அறுமுகத்
தெந்தை தனிபருந்
தேர்மிசை நீபோய்ப்,
பண்ணொடு முட்கோல்
மத்திகை பரித்துப்
பாகனாய்த் தூண்டெனப்
பணித்தான். 1

1312 மன்புரி திருமால் இனையன
பணிப்ப மாருதன்
இசைந்துவான் செல்லும்,
பொன்பொலி தேரின்
மீமிசைப் பாய்ந்து
பொருக்கென மருத்துவர்
நாற்பான்,
ஒன்பது திறத்தார் புடைவரத்
தூண்டி உவகையோ
டறுமுகத் தொருவன்,

முன்புற வய்த்துத் தொழுது
மற்றிதன்மேல் முருகநீ
வருகென மொழிந்தான்.

2

1313 மாருதன் இனைய
புகன்றுகை தொழலும்
மற்றவன் செயற் கையை
நோக்கிப்,
பேரருள் புரிந்து கதிரிளம்
பரிதி பிறங்குசீர் உதயமால்
வரைமேல்,
சேருவ தென்னக்
குமரவேள் அனைய
செழுமணி இரதமேற்
செல்லச்,
சூரினி இறந்தான் என்றுவா
சவனுஞ் சுரர்களும்
ஆர்த்தனர் துள்ளி.

3

1314 வேறு

ஓங்கு தேர்மிசைக்
குமரவேள் மேவலும்
உவப்பால்

ஆங்க வன்றன தருள்பெறுந்
திறலினோர் அணுகிப்
பாங்கர் நண்ணினர்
முனிவருந் தேவர்கள்
பலரும்
நீங்க லின்றியே அவர்புடை
சூழ்ந்தனர் நெறியால். 4

1315 இனந்த னோடவர்

முருகனை அடைதலும்
இருநீர்
புனைந்த சென்னியன்
கயிலையில் இருந்தவெம்
பூதர்

அனந்த வெளடீளத்தில்
இராயிர மாகும்வெளடீ
ளத்தர்
வனைந்த வார்கழற்
றலைவர்தம் முரைகொடு
வந்தார்.

5

1316 எழுவி யன்கரை
நேமிவெஞ் சூலம்வாள்
எறிவேல்
மழுமு தற்படை யாவையும்
ஏந்திய வலியோர்
நிழன்ம திப்பிறை
ஞெலிந்தென* நிலாவுமிழ்
எயிற்றர்
அழலு குத்திடும்**
விழியினர் அசனியின்
அறைவார்.

(* ஞெலிந்தன. **

அழலுருத்திடும்.)

6

1317 நெடியர் சிந்தினர் குறியினர்
ஐம்பெரு நிறனும்
வடிவில் வீற்றுவீற்
றெய்தினர் வார்சடைக்
கற்றை
முடியர் குஞ்சியர் பலவத
னத்தரோர் முகத்தர்
கொடிய ரென்னினும்
அடைந்தவர்க் கருள்புரி
குணத்தோர்.

7

1318 நீறு கண்டிகை புனைதரும்
யாக்கையர் நெடுநஞ்
சேறு கண்டனை அன்றிமற்
றெவரையும் எண்ணார்
மாறு கொண்டவர்

உயிர்ப்பலி நு குவோர்
மறலி
வீறு கொண்டதொல்
படைதனைப் படுத்திடு
மேலோர்.

8

1319 அண்டம் யாவையும்
ஆண்டுறை உயிர்த்தொகை
யனைத்தும்
உண்டு மிழ்ந்திட வல்லவர்
அன்றியும் உதரச்
சண்ட அங்கியா லடுபவர்
அட்டவை தம்மைப்
பண்டு போற்சிவன்
அருளினால் வல்லையிற்
படைப்போர்.

9

1320 முன்னை வைகலின்

இறந்திடும் இந்திரன்
முதலோர்
சென்னி மாலைகந்
தரத்தினில் உரத்தினில்
சிரத்தில்
கன்ன மீதினில் கரத்தினில்
மருங்கினில் கழலில்
பொன்னின் மாமணிக்
கலனொடும் விரவினர்
புனைவார்.

10

1321 இந்த வண்ணமாஞ் சாரதப்
படையினர் ஈண்டித்
தந்தம் வெஞ்சமர்த்
தலைவர்க ளோடுசண்
முகன்பால்
வந்து கைதொழு தேத்தியே
இறுதி சேர்வைகல்

அந்த மில்புனல் அண்டம
துடைந்தென ஆர்த்தார்.

11

1322 ஆர்த்த சாரதர் எந்தைபா

லாயினர் அதுகால்
பேர்த்தும் ஆயவர்
இடித்தெனப் பூதரில்
பெரியோர்

வார்த்த யங்கிய தண்ணுமை
திமிலைவான் படகஞ்
சீர்த்த காகள முதலிய
இயம்பினர் சிலரே.

12

1323 ஆன காலையில் அதுதெரிந்

தறுமுகத் தொருவன்
வான ளாவிய புணரிகள்
சூழ்ந்திட வயங்கும்
பானு நாயகன் வந்தெனப்
பரந்துபா ரிடத்துச்

சேனை சூழ்தரக் கயிலைநீத்
தவனிமேற் சென்றான்.

13

1324 கொள்ளை* வெஞ்சினச்
சாரதர் இராயிரங் குணித்த
வெள்ளம் வந்திடக்
கந்தவேள் அவனிமேல்
மேவக்

கள்ள வான்படை

அவுணர்கள் கலந்துசூழ்ந்
தென்னப்

பொள்ளெ னத்துகள்

எழுந்தது வளைந்தது

புவியை.

(* கொள்ளை - மிகுதி.)

14

1325 எழுத ருந்துகள் மாதிர
வரைப்பெலாம் ஏகி
ஒழியும் வான்பதஞ்

சென்றதால் ஆங்கவை
யுறுதல்
குழுவின் மல்கிய சாரதர்
ஆர்ப்புமுன் குறுகி
மொழிதல் போன்றன
விண்ணுளோர்
இமைப்பில்கண் மூட.

15

1326 கழிய டைத்திடு நேமிகள்
பலவொடு ககன
வழிய டைத்திடு பூமியும்
ஒலியும்மன் னுயிர்கள்
விழிய டைத்தன நாசியை
யடைத்தன விளம்பு
மொழிய டைத்தன
அடைத்தன கேள்வியின்
மூலம்**.

(** கேள்வியின் மூலம் -

கேட்டற்கேதுவாயுள்ள
செவி.)

16

1327 பேரி டங்களாந் தனுவுடைப்
பூதர்கள் பெயரப்
பாரி டங்கள்தாம்
இடம்பெறா ஆதலிற்
பல்லோர்
காரி டங்கொளும்
வான்வழிச் சென்றனர்
கண்டோர்
ஓரி டங்களும்
வெளடளிடை இலதென
வுரைப்ப.

17

1328 அவனி வானெலாம்
பூழியால் மறைத்தலும்
அதனைச்

சிவன்ம கன்றன
தொளியினால் அகற்றினன்
செல்வான்
கவன வரம்பரி இரதமேற்
பனிபடுங் காலைத்
தவன நாயகன் ***
அதுதடிந் தேகுதன்
மையைப் போல்.
(*** தவனநாயகன் -
சூரியன்.)

18

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1328

முந்தையது : உற்பத்திக் காண்டம் -
பகுதி 1...

அடுத்தது : உற்பத்திக் காண்டம் -
பகுதி 3...

This file was last revised on 2
June 2006